Dumnezeu Ascunzîndu-Se În Simplicitate, Apoi Descoperindu-Se În Acelaşi Fel

Îţi mulţumesc, Frate Neville. Domnul să te binecuvinteze. Bună dimineaţa, prieteni. Eu desigur consider aceasta unul din momentele principale din viaţa mea, să fiu în tabernacol din nou în această dimineaţă, să văd structura lui frumoasă, şi ordinea copiilor lui Dumnezeu şezînd în casa Lui astăzi.

2 Eu am fost aşa de uimit cînd am ajuns ieri aici şi am văzut înfăţişarea clădirii. Eu nu am visat niciodată că ea va fi în felul acesta. Cînd am văzut planurile, atunci cînd ei au desenat planurile, eu am văzut doar o altă încăpere mică aşezată pe o parte, dar acum eu o găsesc de a fi un—un loc frumos. Şi noi sîntem recunoscători celui Atotputernic pentru acest loc frumos. Şi noi sîntem . . .

3 Eu vă aduc, în această dimineaţă, salutări de la soţia mea şi copiii mei, care tînjesc să fie aici la acest timp pentru acest serviciu dedicaţional, şi această săptămînă de consacrare la Cristos. Dar copiii sînt în şcoală, şi este greu să plece. Şi lor le-a cam trecut simţul lor de dor de casă, dar noi niciodată nu vom pierde simţul pentru voi oamenii. Tu nu-l poţi pierde pe acesta. Există aşa ceva de a avea prieteni. Iar eu—eu apreciez prietenii, pretutindeni, dar există ceva privitor la prietenii vechi. Indiferent unde îţi faci noi prieteni, aceasta totuşi nu este ca şi cu cei vechi.

4 Indiferent pe unde aş rătăci vreodată, acest loc întotdeauna va fi sacru. Căci, cam cu treizeci de ani în urmă, într-o albie nămoloasă de baltă, am dedicat această bucată de pămînt lui Isus Cristos cînd aceasta nu era nimic decît o—o albie de nămol. Aceasta toată era o baltă. Acesta este motivul că strada este afară de cum se cere acolo, drumul trebuia să meargă roata, să ducă la o parte de balta care era aici. Şi aici înăuntru, obişnuiau să fie nuferi, nuferi de baltă veneau sus.

5 Iar—nufărul este o floare foarte ciudată. Deşi ea este născută în nămol, ea trebuie să-şi preseze drumul prin nămol, şi apoi prin ape şi mîl, ca să se aducă pe sine sus la suprafaţă, să-şi arate frumuseţea.

6 Şi mă—mă gîndesc, în această dimineaţă, că aceea este foarte mult ceea ce s-a întîmplat aici. Că, de la timpul acela, un

nufăr micuţ de baltă s-a împins pe sine; şi cînd el a ajuns la suprafaţa apei, el şi-a întins aripile înainte, petalele lui micuţe au mers afară, şi acesta a reflectat pe Crinul din Vale. Fie ca acesta să stea mult! Fie ca aceasta să fie o casă pe deplin dedicată lui Dumnezeu!

7 Tabernacolul însuşi a fost dedicat în 1933. Dar gîndindu-mă, în această dimineaţă, că acesta ar fi un—un lucru foarte bun doar pentru un—un mic serviciu de dedicare din nou, şi mai ales pentru oamenii care, cu dragostea şi dăruirea lor către Cristos, au făcut toate acestea posibile. Şi eu vreau să mulţumesc la toţi şi fiecăruia în parte pentru ofertele voastre, şi aşa mai departe, pe care voi le-aţi depus să dedicaţi această biserică lui Cristos.

8 Şi eu sînt mult în aprecieri, şi mulţumesc adunării, să vorbesc aceste cuvinte pe seama fraţilor noştri buni de aici din biserică, care şi-au dedicat serviciile lor la aceasta. Fratele Banks Wood, nobilul nostru frate; Fratele Roy Roberson, nobilul nostru frate; şi mulţi alţii care, cu generozitate şi unitate de inimă, au depus luni de zile în construirea acestui loc în felul în care este, au stat aici să vadă ca aceasta să fie construită întocmai corect.

9 Şi cînd eu am păşit înăuntru, să văd acest amvon, felul după care eu întotdeauna am tînjit, toată viaţa mea! Eu sînt . . . Fratele Woods a ştiut ce mi-a plăcut. El nu a spus că îl va construi, dar el l-a construit.

10 Şi am observat clădirea şi cum este construcţia, ea este doar, oh, ea este supremă. Şi acum nu există cuvinte să-mi exprim simţămintele. Nu există nici o cale să fac aceasta, vedeţi. Şi, însă, Dumnezeu înţelege. Şi fie ca voi să fiţi fiecare răsplătiţi pentru contribuţiile voastre şi tot ceea ce aţi făcut ca să faceţi acest loc ceea ce el este, în felul unei clădiri, o casă a Domnului. Şi acum eu—eu aş vrea să spun aceste cuvinte. Acum, clădirea, aşa frumoasă cum este ea, înăuntru şi afară . . .

11 Cumnatul meu, Junior Weber, avea zidăria cărămizilor. Eu nu văd cum ar fi putut să fie ceva mai bine decît cum este, o lucrare perfectă.

12 Un alt frate care este aici, eu niciodată nu l-am întîlnit pe om, el a pus înăuntru sistemul de sunet. Dar observînd chiar într-o clădire plată ca aceasta, eu pot doar . . . Acolo nu este nici o întoarcere la acustice. Ele sînt aici în tavan, în diferite feluri. Nu contează unde stau eu, aceasta este doar la fel, vedeţi. Şi fiecare încăpere este—este construită, că difuzoarele sînt în ele, şi voi le puteţi face în orice fel doriţi să ascultaţi. Aceasta este, eu cred că aceasta era mîna Atotputernicului Dumnezeu care a făcut aceste lucruri. Acum dacă . . .

13 Domnul nostru ne-a dat o astfel de clădire în care noi să putem să ne închinăm Lui, pentru mai bine de, în jur de

treizeci de ani. Noi am început cu o duşumea de pămînt, rumeguş, şi şedeam aici lîngă sobe vechi de cărbuni. Şi constructorul, Fratele Woods, unul din ei, şi Fratele Roberson, îmi spunea că unde erau acele pilastruri, şi acele sobe vechi obişnuiau să şadă în acele grinzi care traversau, ele au luat foc şi au ars înapoi, poate două sau trei picioare. De ce nu a ars aceasta de tot, numai Dumnezeu care a ţinut-o. Şi atunci după ce a ars, şi toată greutatea tabernacolului stînd pe aceea, că de ce nu a căzut înăuntru, este numai mîna lui Dumnezeu. Acum aceasta este încinsă dedesubt cu oţel şi şade pe pămînt, construită tare.

14 Acum mă gîndesc că este datoria noastră să facem interiorul bine, prin harul lui Dumnezeu, să fim aşa de recunoscători lui Dumnezeu că a noastră. . . Aceasta nu va fi numai o clădire frumoasă la care noi să venim, ci fie ca fiecare care vine înăuntru să vadă caracterul frumos al lui Isus Cristos în fiecare persoană care vine înăuntru. Fie ca acesta să fie un loc consacrat Domnului nostru, un popor consacrat. Căci, nu contează cît de frumoasă este structura, ceea ce noi cu certitudine apreciem, frumuseţea bisericii este caracterul poporului. Sînt încredinţat că aceasta va fi întotdeauna o casă a lui Dumnezeu, de frumuseţe.

15 Acum, în serviciul dedicaţional al aşezării pietrei de temelie originale, a venit o vedenie măreaţă. Şi aceasta este scrisă în piatra de temelie, în dimineaţa în care am dedicat-o.

16 Şi voi aţi putut să vă întrebaţi, cu cîteva minute în urmă, de ce a durat aşa de mult ca eu să vin afară. Prima mea datorie, aşa cum eu vin în noua biserică, eu am cununat un om şi o femeie tineri stînd în oficiu. Fie ca acesta să fie un model, ca eu să fiu un slujitor loial lui Cristos, să pregătesc o Mireasă pentru ceremonia din Ziua aceea.

17 Şi acum noi să facem aşa cum am făcut la început. Cînd noi am început la prima dedicare a bisericii, eu eram doar un om tînăr şi, Doamne, poate în vîrstă de douăzeci şi unu, douăzeci şi doi de ani cînd noi am aşezat piatra de temelie. Aceasta era înainte ca eu să fi fost chiar căsătorit. Şi eu întotdeauna am vrut să văd un loc în ordine corectă, în a lui Dumnezeu. . . pentru Dumnezeu să ne închinăm, vedeţi, cu poporul Lui. Şi noi putem numai să facem aceasta, nu printr-o clădire frumoasă, ci printr-o viaţă consacrată este singurul fel prin care noi o putem face.

18 Şi acum, înainte ca noi să dedicăm, o rugăciune de dedicare, citim ceva Scripturi, şi dedicăm biserica înapoi la Dumnezeu. Şi apoi eu am nişte. . . Eu am un Mesaj despre evanghelism, în această dimineaţă, să-l clădesc înăuntru către Mesajul meu care vine.

19 Şi, deseară, eu vreau să iau capitolul al 5-lea din Apocalipsa, care se îmbină înăuntru, din—din cele şapte epoci ale bisericii, înspre cele Şapte Peceţi. Ca eu . . . Apoi noi vom avea . . .

20 Luni seara va fi călăreţul pe calul alb. Marţi seara . . . Călăreţul pe calul negru, şi jos înainte, cei patru călăreţi pe cai. Şi apoi Pecetea a Şasea fiind deschisă.

21 Şi atunci Duminică dimineaţa, următoarea Duminică dimineaţa, dacă Domnul va voi . . . Noi vom vedea mai tîrziu, vom anunţa aceasta mai tîrziu. Poate, următoarea Duminică dimineaţa, avem o adunare de rugăciune pentru bolnavi în clădire.

22 Şi apoi Duminică seara, să încheiem cu . . . Fie ca Domnul să ne ajute să deschidem Pecetea a Şaptea, unde există doar un verset scurt. Şi acesta zice aşa, "Acolo era linişte în Cer pentru o jumătate de oră," prin acea linişte.

23 Acum, eu nu ştiu ce înseamnă aceste Peceţi. Eu sînt tot aşa de mult la capătul priceperilor mele, faţă de ele, după cum probabil că sînteţi unii dintre voi în această dimineaţă. Noi avem idei ecleziastice care au fost prezentate de oameni, dar asta niciodată nu va atinge Aceasta. Şi dacă voi veţi vedea, Aceasta trebuie să vină prin inspiraţie. Acesta trebuie să fie Dumnezeu, Însuşi, este Singurul numai Care poate să o facă, Mielul.

Şi deseară este acea Carte de Răscumpărare.

24 Acum, în aceasta, motivul că eu nu anunţ adunări de rugăciune pentru bolnavi, sau aşa mai departe, este din cauză că eu sînt . . . eu stau cu nişte prieteni, şi eu îmi dau fiecare minut din timpul meu să studiez şi să mă rog. Şi voi cunoaşteţi vedenia pe care am avut-o doar înainte să plec şi să merg afară în vest, despre acei şapte Îngeri care au venit zburînd. Astfel, voi veţi înţelege puţin mai tîrziu.

25 Astfel acum, acum, în clădire, mă gîndesc că noi s-ar cuveni să avem, în aceasta, dacă ea a fost dedicată, sau urmează să fie dedicată în cîteva minute, pentru închinarea la Dumnezeu, noi să o păstrăm în felul acela. Noi niciodată să nu cumpărăm sau să vindem în clădire. Noi să nu facem niciodată vreo afacere aici în acest auditoriu. Aceasta să nu fie niciodată făcut aici înăuntru, care este, astfel ca îngăduind lucrătorilor să vină înăuntru şi să vîndă cărţi şi de toate. Indiferent de ceea ce este, există alte locuri să se facă asta. Căci, noi—noi să nu cumpărăm şi să vindem în casa Domnului nostru. Acesta trebuie să fie un loc de—de închinare; sfînt, consacrat pentru acel scop. Înţelegeţi? Acum, El ne-a dat un loc frumos. Haideţi să-l dedicăm pentru El, şi să ne dedicăm pe noi înşine, cu acesta, către El.

26 Şi acum aceasta ar putea să pară puţin dur, dar, acesta nu este un loc de vizitat. Acesta este un loc de închinare. Noi să nu murmurăm nici măcar un cuvînt înăuntru aici, în afară de închinare, unul către altul, numai dacă aceasta este absolut necesar. Înţelegeţi? Noi niciodată să nu derîdem pe aici. Noi să nu fugim niciodată prin clădire, sau să lăsăm copiii noştri să fugă prin clădire. Şi în a face aceasta aşa, simţind nu cu mult în urmă, că făcînd aceasta, noi am construit-o astfel ca noi să putem avea grijă de toţi din ea. Acum, noi avem aceasta stabilit aici. Desigur, mulţi oameni sînt străini. Oamenii din tabernacol cunosc aceasta, căci clădirea urmează să fie dedicată pentru slujirea celui Atotputernic. De aceea, dedicîndu-ne pe noi înşine, să ţinem minte, că atunci cînd intrăm în acel sanctuar, să păstrăm linişte, unul faţă de altul, şi să ne închinăm lui Dumnezeu.

27 Dacă noi vrem să ne vizităm unul pe altul, există locuri unde noi putem să ne vizităm unul pe altul în felul acesta. Dar, niciodată, umblînd în jur, unde nu vă puteţi auzi pe voi înşivă gîndind, şi vreo persoană vine înăuntru şi ei doar nu ştiu ce să facă, vedeţi, este aşa multă gălăgie şi alte lucruri. Aceasta este doar omenesc, şi eu am văzut aceasta în biserici pînă cînd m-a făcut să mă simt foarte rău. Deoarece, noi nu venim în sanctuarul Domnului să ne întîlnim unul cu altul. Noi venim aici să ne închinăm lui Dumnezeu, apoi mergem la casele noastre. Acest sanctuar este dedicat pentru închinare. Cînd . . . Staţi afară, discutaţi despre orice doriţi voi, atît timp cît aceasta este drept şi sfînt. Mergeţi în case unul la altul. Vizitaţi-vă unul pe altul în locuinţe. Dar cînd voi intraţi pe uşa aceea, fiţi liniştiţi.

28 Voi veniţi aici să îi vorbiţi Lui, vedeţi, şi lăsaţi-L să vă răspundă. Necazul despre aceasta este, că noi facem prea multă vorbărie, şi nu ascultăm suficient. Atunci, cînd noi venim aici înăuntru, aşteptăm după El.

29 Acum, în vechiul tabernacol, acolo ar putea să nu fie o persoană prezentă în această dimineaţă care a fost acolo în ziua de dedicare, cînd Major Ulrich a cîntat la muzică. Iar eu stăteam în spatele a trei cruci aici, să dedic locul. Eu nu aş permite nimănui . . . Uşierii stăteau la uşă, să vadă că nimeni nu vorbea. Cînd, voi aţi terminat discuţia afară. Voi veniţi înăuntru. Dacă voi doriţi, în linişte, voi veniţi la altar şi vă rugaţi în linişte. Voi păşiţi înapoi la locul vostru, deschideţi Biblia. Ce a făcut vecinul vostru, aceea depindea de el. Voi nu aveţi nimic de spus. Dacă voi vreţi să discutaţi cu el, ziceţi, "Eu îl voi vedea afară. Eu sînt aici să mă închin Domnului." Voi citiţi Cuvîntul Lui, sau şedeţi în tăcere.

30 Şi, atunci, muzica. Sora Gertie, eu nu ştiu dacă ea este aici în dimineaţa aceasta, sau nu, Sora Gibbs. Vechiul pian, eu

cred, stătea înapoi în colţul acesta, cît pot să-mi amintesc de bine. Iar ea cînta lin, "Jos la cruce unde a murit Salvatorul meu," ceva foarte dulce, muzică lină, şi—şi, atunci, pînă cînd a venit timpul pentru serviciu. Şi conducătorul de cîntări s-a ridicat şi a condus două cîntări de adunare. Şi atunci dacă ei aveau ceva solo remarcabil, ei l-au cîntat. Dar, niciodată nu era doar o grămadă de comportări. Şi apoi muzica a cîntat în continuare. Şi atunci cînd eu am auzit asta, eu ştiam că era timpul meu să vin afară.

31 Cînd un lucrător intră într-o adunare de oameni care se roagă, şi ungerea Duhului, voi sînteţi gata să auziţi din Ceruri. Asta este doar totul. Nu există cale să te fereşti de aceasta. Dar dacă voi umblaţi în confuzie, atunci voi—voi . . . voi sînteţi—voi sînteţi aşa confuzi, şi Duhul este întristat; iar noi nu vrem asta, nu. Noi vrem să venim aici să ne închinăm. Noi avem cămine drăgălaşe, despre care eu am să vorbesc, doar într-un minut, şi aşa mai departe; acasă, unde noi vizităm pe prietenii noştri şi îi ducem. Aceasta este casa Domnului.

32 Acum, acolo sînt copii mici, acum, bebeluşi. Acum, ei nu cunosc nici o deosebire. Ei, singurul lucru prin care ei pot obţine ceea ce vor, este să plîngă pentru aceasta. Şi uneori este o băutură de apă, şi uneori ei au nevoie de atenţie. Şi astfel noi, prin harul lui Dumnezeu, am dedicat o cameră. Aceasta a fost numită, pe listă, o "cameră de plîns," dar aceasta este chiar drept înaintea mea. Aceasta este, cu alte cuvinte, unde mamele îşi pot duce bebeluşii.

33 Acum, aceasta nu mă deranjează, poate, pe mine aici la amvon. Poate eu nici măcar nu o să observ aceasta, fiind sub ungere. Dar există alţi oameni care şed aproape, şi îi deranjează pe ei, vedeţi, şi ei vin aici să audă serviciul. Astfel mamele sînt . . . Bebeluşul vostru începe să scîncească; voi nu puteţi face nimic. Păi, sigur, aceasta este o . . . Voi trebuie, voi se cuvine să-l aduceţi. O mamă adevărată vrea să-şi ia pruncul ei la biserică, şi acela este lucrul pe care voi să-l faceţi.

34 Şi noi avem o cameră acolo de unde voi puteţi vedea fiecare colţ al clădirii, tot auditoriumul; şi un difuzor acolo, de unde voi puteţi controla volumul în orice fel vreţi; cu o—o toaletă mică la capăt, şi bazin de apă, şi fiecare lucru întocmai exact pentru convenabilitatea mamei. Cu scaune şi lucruri, voi puteţi şedea jos; loc să schimbaţi pruncul vostru, dacă acesta are nevoie să fie schimbat, şi fiecare lucru aşezat acolo. Acesta este totul aranjat.

35 Şi apoi, de multe ori, copii adolescenţi şi uneori adulţi, vor ajunge să . . . Voi ştiţi, oamenii tineri vor pasa notiţe, sau se grozăvesc, sau ceva, în biserică. Acum, voi sînteţi destul de în vîrstă să ştiţi ce se poate şi ce nu. Înţelegeţi? Voi ar trebui să ştiţi ce se poate şi ce nu. Înţelegeţi? Voi să nu veniţi aici . . .

Dacă tu te aştepţi să fii un om adevărat într-o zi, şi să creşti o familie pentru Împărăţia lui Dumnezeu, atunci porneşte aceasta de la început, vezi tu, şi—şi acţionează drept şi fă drept, şi acum, desigur.

36 Acum, uşierii stau la colţurile clădirilor, şi aşa mai departe. Şi dacă există vreo comportare nepotrivită, ei sînt—ei sînt ordinaţi, ca datorie a lor, şi administratorii şed aici în faţă, ca în caz că cineva ajunge să se comporte rău, ei sînt însărcinaţi să ceară acelei persoane să păstreze tăcere.

37 Apoi, dacă ei nu au acel respect, aceasta ar fi mai bine ca altcineva să aibe locul, pentru că există cineva care vrea să asculte. Acolo este cineva care vine pentru scopul acela, să asculte. Şi pentru aceasta sîntem noi aici, să auzim Cuvîntul Domnului. Şi astfel fiecare vrea să audă Aceasta, şi o vor doar aşa de liniştit cît pot ei să fie. Doar aşa de liniştiţi cît pot ei să fie; aceasta este, nu o grămadă de vorbărie şi comportare nepotrivită.

38 Desigur, cineva se închină Domnului, ceea ce este de aşteptat. Asta este ceea ce ar trebui să fie. Pentru aceasta sînteţi voi aici, este să vă închinaţi Domnului. Doar dacă tu simţi parcă să lauzi pe Dumnezeu, sau să strigi, dă-i înainte, înţelegi, pentru că de aceea eşti tu aici, înţelegi, dar, este să te închini Domnului în propriul tău fel de închinare. Dar nu există nimeni care să se închine Domnului în timp ce tu vorbeşti şi pasezi notiţe, şi tu ajuţi pe altcineva să se îndepărteze de la închinarea Domnului, înţelegi, astfel noi simţim că asta ar fi greşit. Şi noi vrem să facem aceasta o regulă în biserica noastră, că în adunarea noastră, că, la această clădire, această biserică va fi dedicată pentru Împărăţia lui Dumnezeu şi pentru predicarea Cuvîntului. Rugaţi-vă! Închinaţi-vă! Acesta este motivul pentru care voi să veniţi aici, să vă închinaţi, atunci.

39 Şi apoi un alt lucru, cînd serviciul s-a terminat, de obicei oamenii în biserici . . . Eu nu—eu nu cred că aceasta este aici, deoarece . . . Eu sînt întotdeauna plecat, deoarece eu plec.

40 De obicei, chiar în predicarea altor servicii, ungerea vine, şi se întîmplă vedenii. Şi eu sînt epuizat, şi eu păşesc jos în cameră. Şi poate Billy, sau unii dintre oamenii de aici, mă duc pe mine acasă, şi mă lasă să mă odihnesc pentru o vreme, pînă cînd ies afară din aceasta, deoarece aceasta este foarte mult dintr-o încordare.

41 Şi atunci eu am văzut biserici, totuşi, unde copiilor li s-au permis să alerge peste tot în sanctuar, şi—şi adulţii stînd şi zbierînd de-a latul sălii, unul la altul. Acela este un fel bun de a ruina serviciul care vine în seara aceea, sau orice timp este acesta. Vedeţi?

42 Îndată ce serviciul este eliberat, părăsiţi auditoriul. Voi aţi terminat, în închinare atunci. Apoi mergeţi afară şi vorbiţi unul cu altul, şi orice vreţi voi să faceţi. Dacă tu ai ceva ceea ce vrei să vorbeşti cu cineva, să—să îi vezi, păi, tu du-te cu ei, sau la casa lor, sau orice este aceasta, dar nu faceţi aceasta în auditoriu. Să dedicăm aceasta lui Dumnezeu. Înţelegeţi? Acesta este locul Lui de întîlnire, unde noi ne întîlnim cu El. Înţelegeţi? Şi Legea merge înainte din sanctuar, desigur. Şi eu—eu cred că asta ar fi plăcut pentru Tatăl nostru Ceresc.

43 Şi atunci cînd voi veniţi, şi voi ajungeţi să aflaţi că darurile încep să cadă printre voi . . . Acum, de obicei aceasta . . . Eu sînt încredinţat că aceasta nu va fi niciodată aici; dar, cînd oamenii au o biserică nouă, primul lucru pe care îl ştiţi, adunarea devine formală. Voi niciodată nu vreţi să fie aceasta. De fapt, acesta este un loc de închinare. Aceasta este casa Domnului. Şi dacă darurile spirituale încep să vină printre voi . . .

44 Eu înţeleg, că de cînd am fost plecat, că oamenii s-au mutat aici din diferite părţi ale ţării, să facă din acesta căminul lor. Eu sînt mulţumit, recunoscător lui Dumnezeu, că, eu cred că . . .

45 În dimineaţa cînd am dedicat şi aşezat acea piatră de temelie acolo, ca un om tînăr, m-am rugat ca ea să stea să vadă Venirea lui Isus Cristos. Şi cînd am făcut-o, datorînd mii de dolari, şi ei . . . Tu puteai să strîngi o ofertă într-o adunare de mărimea aceasta şi să obţii treizeci sau patruzeci de cenţi, iar obligaţia noastră era cam o sută şi cincizeci, două sute de dolari pe lună. Cum puteam eu să o fac vreodată? Şi eu ştiam că eu lucram, şi că eu o voi plăti de tot. Eu . . . Şaptesprezece ani de păstorie fără să iau un cent, dar dînd totul ceea ce eu aveam, în afară de existenţa mea; şi tot ceea ce venea în cutiuţa din spate, pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

46 Şi oamenii au profeţit şi au prezis că în timp de un an aceasta va fi transformată într-un garaj. Satan a încercat să o ia de la noi odată într-un cusur, într-o înşelătorie de proces. Ceva om a pretins că el şi-a vătămat piciorul în timp ce el a lucrat la aceasta, şi apoi a lăsat să treacă, şi apoi . . . şi a deschis proces şi a vrut să ia tabernacolul. Şi cu săptămînile eu am stat la post. Dar în ciuda tuturor neînţelegerilor şi a prezicerilor, şi ceea ce ei au zis, ea stă astăzi ca unul dintre cele mai frumoase auditorii şi cele mai minunate biserici care există în Statele Unite. Asta-i adevărat.

47 De aici a mers Cuvîntul Dumnezeului celui viu, în jurul lumii, vedeţi, în jurul lumii; şi şi-a luat constant încercuirea Lui în jurul globului, de la fiecare naţiune sub Ceruri, atît de departe cît ştim noi, în jurul şi în jurul lumii. Noi să fim mulţumitori pentru aceasta. Noi să fim recunoscători pentru aceasta.

48 Şi acum că noi avem un loc în care să locuim, un acoperiş deasupra capului nostru, o biserică curată, frumoasă în care să şedem, să ne dedicăm din nou la lucru, şi să ne consacrăm lui Cristos.

49 Şi Fratele Neville, nobilul nostru frate, pastor adevărat, slujitor al Dumnezeului celui viu. Atît cît acest om cunoaşte Mesajul, el ţine cu Acesta, cu tot ceea ce el are. Asta-i adevărat. El este o persoană blîndă. Lui îi este puţin teamă să. . . Sau, nu teamă; eu nu vreau să spun asta. Dar el este aşa, aşa de îngrozitor de blînd, el nu vorbeşte deschis, voi ştiţi, ca să—să zică un lucru care este ascuţit şi taie, sau, "Stai jos," sau, "Păstrează linişte!" Eu—eu am observat asta, şi am ascultat la benzi în spatele acestuia.

50 Dar aceasta se întîmplă astfel că eu pot face asta. Astfel eu—eu. . . Şi eu—eu vreau ca voi să ţineţi minte cuvintele mele, vedeţi voi. Şi asta tot este pe bandă, vedeţi. Totul este pe bandă. Şi, vă rog, fiecare diacon să stea la postul lui de datorie, şi amintiţi-vă că voi sînteţi sub o însărcinare de la Dumnezeu, ca să ţineţi acel post sfinţit. Vedeţi? Fiecare administrator, la fel. Pastorul este să aducă înainte. . .

51 Acesta nu este locul pastorului să trebuiască să spună asta. Aceştia sînt administratorii. . . sau, eu vreau să spun diaconii, căci ei sînt poliţiştii bisericii. Asta este, dacă perechi de tineri vin pe afară şi sună claxoanele, şi, voi ştiţi, cum fac ei de obicei, sau ceva de felul acesta, la întîlniri, sau ies afară acolo. Şi mama îşi trimite fata aici jos, şi ea o şterge afară cu ceva copil renegat, şi aleargă acolo afară în maşină, şi mama ei crede că ea este în biserică, în felul acesta. Diaconul se cuvine să aibe grijă de asta. "Tu sau vii înăuntru aici şi şezi jos, sau eu am să te iau în maşina mea şi te duc acasă la mama ta." Înţelegeţi? Voi, voi trebuie să faceţi asta.

52 Ţineţi minte, că dragostea este corectivă, vedeţi, întotdeauna. Dragostea veritabilă este corectivă, astfel voi trebuie să fiţi în stare să suportaţi corectarea. Şi, mamelor, cunoaşteţi acum că există un loc acolo pentru bebeluşii voştri. Voi copiii tineri cunoaşteţi altfel decît să alergaţi în jur prin clădire. Înţelegeţi? Şi voi adulţii cunoaşteţi altfel decît să discutaţi şi să vă duceţi conversaţiile voastre în auditoriu. Vedeţi? Să nu faceţi asta. Aceasta este greşit. Aceasta nu este plăcut lui Dumnezeu.

53 Isus a zis, "Este scris, casa Mea să fie făcută o casă de închinăciune, rugăciune. Cum este numită casa de rugăciune, de toate naţiunile!" Iar ei cumpărau şi vindeau, şi El a împletit frînghii şi a alungat poporul afară din auditoriu. Şi noi cu certitudine nu vrem ca asta să se întîmple aici în acest sanctuar. Astfel, să ne dedicăm vieţile noastre, biserica noastră, lucrul nostru, serviciul nostru, şi tot ce avem noi, pentru Împărăţia lui Dumnezeu.

54 Acum, acum eu vreau să citesc ceva Scripturi înainte ca noi să avem rugăciunea dedicaţională. Şi—şi, apoi, aceasta este doar o rededicare, deoarece adevărata dedicare s-a întîmplat cu treizeci de ani în urmă. Acum într-o. . . Atunci, atunci aşa cum noi—noi citim această Scriptură şi discutăm asupra Ei pentru cîteva minute, eu sînt încredinţat că Dumnezeu ne va aduce binecuvîntările Lui.

55 Şi acum acolo era un alt lucru pe care eu urma să-l spun. Da. Unde noi obişnuiam să avem casetofoanele, şi aşa mai departe, noi avem o cameră obişnuită acolo, unde sînt acei care vor să ia înregistrări. Există conecţiuni speciale, şi fiecare lucru acolo, care vine direct de la microfonul principal, acolo înăuntru.

Acolo sînt camere, robe, totul pentru serviciul de botez.

56 Şi apoi un lucru, mulţi oameni s-au simţit întotdeauna rău spre mine, mulţi oameni care într-adevăr nu cunoşteau Scriptura, despre a avea un crucifix în biserică. Eu îmi amintesc că odată ceva s-a întîmplat aici privitor la aceasta. Eu aveam trei cruci, şi un frate a devenit tot agitat deoarece el a auzit o altă denominaţiune zicînd că un crucifix a însemnat Catolic.

57 Eu vreau ceva student, sau cineva, sau vreun Creştin născut din nou, să zică că Catolicii au pretenţiunea asupra crucifixului. Crucifixul lui Cristos nu reprezintă Catolicismul. Acela reprezintă pe Dumnezeu, Împărăţia. Acum, sfinţii reprezintă Catolicismul. Noi credem că există "un Mijlocitor între Dumnezeu şi om, şi acela este Cristos." Dar Catolicii cred în tot felul de mijlocitori, mii de femei şi bărbaţi, şi fiecare lucru; orice bun Catolic, aproape, care moare, devine un mijlocitor. Acum, crucifixul lui Cristos, reprezintă pe Isus Cristos.

58 Ştiaţi voi că primii Creştini, conform cu—istoria antică a primei biserici, ei purtau cruci pe spatele lor, oriunde mergeau ei, să semnifice şi să se identifice pe ei înşişi ca Creştini? Acum, Catolicii pretind că aceia erau ei. Desigur, ei pretind că ei erau primii, dar biserica Catolică nici măcar nu era organizată atunci. Vedeţi? Dar Creştinii au cărat o cruce pe. . . Voi aţi auzit pe oameni zicînd, "spate cruce." Voi referiţi asta la Catolici?

59 Aceasta este adevărata catolică, Biserica Duhului Sfînt universală a lumii, este corectă. Noi sîntem catolici. Noi sîntem catolicii originali, catolicii credincioşi ai Bibliei. Înţelegeţi? Ei sînt biserica, Catolică, organizaţia. Noi sîntem liberi de aceasta. Noi sîntem continuarea Învăţăturii apostolilor. Noi sîntem continuarea botezului Duhului Sfînt şi a tuturor lucrurilor pentru care Biserica timpurie a stat, şi biserica Catolică nu are nimic din ele. Vedeţi?

60 Astfel, ei au aşezat crucifixul aici, care a fost adus, care a fost cioplit afară dintr-un pom din măslin sub care Isus s-a rugat. Acela este crucifixul care a luat cu anii, şi mi-a fost dat de către Fratele Arganbright. Şi eu vreau să-l dedic cu această biserică.

61 Şi cît de potrivit, că, oricine l-a atîrnat acolo. Eu nu ştiu cine era acesta, care l-a atîrnat aici la a mea—la stînga mea. El a iertat pe hoţul de la dreapta Lui; acela sînt eu.

62 Şi un alt lucru îl reprezintă, aşa cum capul Lui este aplecat, aşa cum voi vedeţi suferinţa Lui. Orice persoane care sînt . . . El se uită peste altar. Şi El te aşteaptă aici, păcătosule, şi El se va uita în jos peste tine. Mai tîrziu ei vor avea o lampă mică aici aşezată aici, ca atunci cînd se face chemarea la altar, o lumină va reflecta peste acela, ca atunci cînd oamenii sînt aici pentru . . .

63 Voi ziceţi, "De ce ai tu nevoie de asta? Tu nu ar trebui să ai un chip."

64 Păi, atunci, acelaşi Dumnezeu care a zis, "Să nu-ţi faci ceva chipuri cioplite," acelaşi Dumnezeu a zis, "Construieşte doi heruvimi şi atingele aripile împreună, şi pune-i la scaunul milei unde se roagă poporul."

Voi vedeţi, aceasta este—aceasta este, fără înţelegere. Vedeţi?

65 Astfel, aceea este inspirat şi atîrnată direct la locul ei potrivit. Şi eu sînt aşa de mulţumit să fiu acela de la partea dreaptă. Eu mă încredinţez că El m-a iertat, pentru că, atît cît priveşte a fura ceva literal, după cîte ştiu eu, eu nu am făcut-o în viaţa mea; dar eu aşa fără rost i-am folosit timpul Lui încît am furat în felul acela. Şi am făcut multe lucruri pe care eu nu trebuia să le fac. Şi eu sînt recunoscător lui Dumnezeu, în dimineaţa aceasta, că El mi-a iertat păcatele.

66 Şi acum eu vreau să citesc din Cartea Întîi Cronici 17, şi să vorbesc doar cam pentru cinci minute asupra serviciului dedicaţional, ne rugăm, şi apoi noi mergem în Mesaj. Acum, în Întîi Cronici, al—al 17-lea capitol.

> *Acum a ajuns să se împlinească, aşa cum David şedea în casă, că David a zis către profetul Natan, Iată, că eu locuiesc într-o casă de* cedru, *dar chivotul legămîntului DOMNULUI rămîne sub perdele.*
>
> *Atunci Natan a zis către David, Fă tot ce este în inima ta; pentru că Dumnezeu este cu tine.*
>
> *Şi a ajuns să se împlinească în aceeaşi noapte, căci cuvîntul* DOMNULUI *a venit la Natan, zicînd,*
>
> *Du-te şi spune-i* slujitorului Meu David . . . *Du-te şi spune-i lui David slujitorul Meu,* (adică), *Aşa vorbeşte DOMNUL, Tu nu îmi vei zidi o casă în care să locuiesc:*

Pentru că Eu nu am locuit într-o casă din ziua în care Eu am adus sus pe Israel pînă în ziua aceasta; ci am mers din cort în cort, şi de la un tabernacol la altul.

După cum *Eu am umblat cu tot Israelul, am vorbit Eu un cuvînt la vreunul din judecătorii lui Israel, la care am poruncit să hrănească pe poporul Meu, zicînd, De ce nu mi-aţi zidit voi o casă . . .?*

Acum de aceea aşa să spui tu către . . . David, Aşa vorbeşte DOMNUL oştirilor, Eu te-am luat de la stîna de oi, chiar dinapoia oilor, ca tu să fii conducător peste poporul Meu Israel:

Şi Eu am fost cu tine pe oriunde *ai umblat tu, şi am tăiat . . . pe duşmanii tăi dinaintea ta, şi ţi-am făcut un nume ca numele celor . . . oameni mari care sînt pe pămînt.*

67 Mi-ar place să spun, în acest loc, că—că David a văzut acelaşi lucru pe care l-am văzut noi. David a zis, "Aceasta nu este drept că voi oamenii mi-aţi zidit o casă de cedru, iar chivotul legămîntului Dumnezeului meu este încă sub perdele." Acelea erau piei de oi şi animale, care au fost cusute laolaltă. El a zis, "Aceasta nu este drept ca eu să am o casă frumoasă, şi chivotul legămîntului Dumnezeului meu să rămînă într-un cort." Astfel, Dumnezeu a pus pe inima lui să zidească un tabernacol.

68 Dar, David, fiind un—un om de—de dragoste şi consacrare către Dumnezeu, totuşi el a vărsat prea mult sînge. Astfel el a zis . . . David, vorbind aceasta în prezenţa profetului din epoca aceea, care era Natan. Şi Natan, ştiind că Dumnezeu l-a iubit pe David, el a zis, "David, fă tot ce este în inima ta, că Dumnezeu este cu tine." Ce declaraţie! "Fă tot ce este în inima ta, că Dumnezeu este cu tine." Şi în aceeaşi noapte . . . Arătînd consacrarea lui David pentru dragostea lui Dumnezeu.

69 Şi apoi să vezi, în aceeaşi noapte, ştiind că el era în greşeală, că lui nu i-a fost îngăduit să facă aceasta, Dumnezeu avea destul har să coboare jos şi să vorbească lui Natan. Şi mie întotdeauna mi-au plăcut aceste cuvinte, "Du-te spune-i lui Natan al Meu . . . Du-te spune-i lui David slujitorul Meu, că, 'Eu te-am luat de la stîna de oi.'" Doar, el nu era nimic.

70 Şi eu—eu aş vrea să aplic aceea aici, doar un minut. "Eu te-am luat din nimic, şi Eu—Eu—Eu ţi-am dat un nume. Tu ai un nume ca bărbaţii mari care sînt pe pămînt." Şi mi-ar place să aplic asta într-un—într-un fel confidenţial, totuşi într-un—un fel să scot ceva în relief. Eu mă gîndeam că . . .

71 Cu cîţiva ani în urmă, eu stăteam jos aici în oraş, şi nimănui nu i-a păsat de mine. Nimeni nu m-a iubit. Şi eu am

iubit pe oameni, dar nimeni nu m-a iubit pe mine, din cauza trecutului familiei. Fără desconsiderare pentru scumpa mea mamă şi tată.

72 Cum aş dori ca mama să fi putut trăi să păşească în acest sanctuar, în dimineaţa aceasta. Mulţi din cei din timpurile vechi care şi-au depus banii lor să ajute să o zidim aici, poate Dumnezeu, în dimineaţa aceasta, îi va lăsa să privească peste balustradă.

73 Dar familia Branham nu a avut un nume prea bun pe aici în jur, din cauza băuturii. Nimeni nu a avut nimic de a face cu mine. Şi îmi amintesc că i-am spus soţiei nu cu mult în urmă, să-şi amintească doar că eu—că eu nu am putut să fac pe nimeni să vorbească cu mine. La nimeni nu i-a păsat de mine. Iar acum trebuie să mă ascund, să mă odihnesc puţin.

74 Şi acum Domnul ne-a dat acest loc măreţ, şi—şi aceste lucruri măreţe pe care El le-a făcut. Şi El mi-a dat un. . .Pe lîngă un—un nume rău, El mi-a dat un nume asemănător unor oameni mari. Şi El mi-a tăiat duşmanii oriunde am mers. Nu a existat niciodată nimic înaintea Acestuia, oriunde a mers El. Dar, şi cît de recunoscător sînt eu pentru asta.

75 Şi cum aş fi ştiut eu vreodată; ca un copilaş zdrenţăros aici sus, două sau trei blocuri de aici, la Ingramville School, cînd eu eram obiectul de rîs al şcolii, pentru că eram aşa zdrenţăros, şi patinam pe o baltă veche? Cum ştiam eu vreodată că jos dedesubtul acelei bălţi zăcea o sămînţă a unui nufăr care putea înflori în felul acesta? Şi cum ştiam eu vreodată, că, nimeni nu vorbea cu mine, şi totuşi El îmi va da un—un nume care va fi onorat printre poporul Lui?

76 Şi, acum, lui David nu i s-a îngăduit să zidească templul. El nu putea să o facă. Dar El a zis, "Eu voi ridica din sămînţa ta, şi el va zidi templul, şi acel templu va fi un templu veşnic. Şi asupra fiului tău, fiul lui David, va fi o împărăţie veşnică; el va stăpîni." Solomon, fiul lui David în natural, din puterea lui naturală, a zidit o casă pentru Domnul, un templu.

77 Dar cînd a venit adevărata Sămînţă a lui David, Fiul lui David, El le-a spus că va veni o vreme cînd nu va exista o piatră rămasă asupra celeilalte, din acel templu. Dar El a încercat să-i îndrepte spre un alt templu.

78 Ioan, revelatorul, acolo în Cartea Apocalipsei, el a văzut acest Tabernacol. Apocalipsa 21, el a văzut, "Templul cel nou venind, coborînd jos din Cer, împodobit cum era o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Şi un Glas care a ieşit din Templu, a zis, 'Iată, Tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, şi Dumnezeu va fi cu ei, şi ei le vor şterge toate lacrimile din ochii lor. Şi acolo nu va mai fi foame, nici nu va mai fi tristeţe, nici durere sau moarte; căci lucrurile din trecut s-au dus.'"

79 Atunci adevăratul Fiu a lui David, aşa cum noi o să vedem în aceste lecţii care vor veni în această săptămînă, va veni atunci la Templul Lui, Templul lui Dumnezeu, adevăratul Tabernacol pentru care El s-a dus să-l construiască acum. Pentru că, El a zis, în Ioan 14, "În casa Tatălui Meu sînt multe palate, şi Eu voi merge. . . " Ce a vrut El să spună prin asta? Aceasta era deja predestinat. "Şi Eu voi merge să pregătesc un Loc pentru voi, şi mă voi reîntoarce, să vă primesc la Mine." Şi, desigur, noi ştim că aceea va fi în Epoca măreaţă care vine. Şi adevărata Sămînţă a lui David va lua Tronul, care este Isus Cristos, şi acolo va domni peste Biserică, ca Mireasă a Lui, în Casă cu El, şi peste cele douăsprezece seminţii ale lui Israel, prin toată Eternitatea.

80 Şi aceste locuri micuţe; aşa cum David, nu a putut să zidească adevăratul Tabernacol a lui Dumnezeu, deoarece el nu era pregătit să facă aceasta. El nu putea să facă nimic acolo. El era un muritor, şi a vărsat sînge. Aşa este aceasta astăzi, la noi, noi nu sîntem pregătiţi să zidim adevăratul Tabernacol a lui Dumnezeu. Există numai Unul care poate să facă asta, şi Acesta este în construcţia Lui acum.

81 Dar acest tabernacol micuţ, împreună cu templul pe care Solomon i l-a zidit Lui, şi împreună cu celelalte, sînt numai locuri temporare de închinare pînă cînd vine timpul cînd adevăratul Tabernacol va fi aşezat pe pămînt. "Şi neprihănirea va domni de la cer la cer. Şi acolo nu va mai fi tristeţe." Acolo nu vor mai fi predicate funeralii în acel Tabernacol. Acolo nu vor mai fi cununii, pentru că Cununia va fi o Cununie măreaţă pentru Eternitate. Ce timp va fi acela!

82 Dar noi să hotărîm în inima noastră, astăzi, că în comemorarea şi aşteptarea după acel Tabernacol care vine, ca noi aşa să ne caracterizăm pe noi înşine prin Duhul Lui, că noi ne vom închina în acest loc de parcă noi eram în celălalt Loc, aşteptînd după Locul acela să vină.

83 Acum haideţi să ne ridicăm în picioare, şi aşa cum eu citesc Sfînta Scriptură.

> *Şi am văzut* ceruri *noi şi un pămînt nou; căci primul cer şi primul pămînt* s-au *dus; şi acolo nu mai* era *mare.*
>
> *. . .Eu Ioan am văzut cetatea sfîntă, noul Ierusalim, coborînd de la Dumnezeu din cer, pregătit ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*
>
> *Şi am auzit. . .glasul ieşit din cer zicînd, Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, şi El* va *locui cu ei, iar ei vor fi poporul Lui, şi Dumnezeu însuşi va fi cu ei, şi va fi Dumnezeul lor.*

Să ne plecăm capetele noastre.

84 Tatăl nostru Ceresc, noi stăm în veneraţie. Noi stăm în respect şi în reverenţă Sfîntă. Şi noi Îţi cerem, Doamne, să accepţi darul nostru, că Tu ne-ai dat har, bani, să pregătim pentru un loc de închinare pentru Tine. Nu există nimic, sau nici un loc pe care noi am putea să-l pregătim pe pămînt, care ar fi vrednic ca Duhul lui Dumnezeu să locuiască în el. Dar noi îţi oferim aceasta Ţie ca un semn al iubirii şi simţămintelor noastre către Tine, Doamne. Şi noi Îţi mulţumim pentru toate lucrurile pe care Tu le-ai făcut pentru noi.

85 Şi, acum, clădirea şi terenurile fiind dedicate cu mult în urmă, pentru serviciu, şi noi Îţi mulţumim pentru amintirile despre ceea ce a fost. Şi acum, Doamne Dumnezeule, aşa cum a apărut o vedenie, cu ani în urmă, exprimînd aceasta, că eu am văzut clădiri vechi în care oamenii erau odată, şi ele au fost reparate şi făcute noi, şi eu am fost trimis înapoi dincolo de rîu.

86 Acum, Doamne Dumnezeule, Creator al cerurilor şi al pămîntului, noi stăm ca popor al obştei Tale. Noi stăm ca—popor al Împărăţiei Tale. Şi cu mine însumi, şi pastorul, şi biserica, poporul, noi dedicăm această clădire în slujba Atotputernicului Dumnezeu, prin Numele lui Isus Cristos, Fiul Său, pentru slujba lui Dumnezeu, şi pentru reverenţă şi respect a lui Dumnezeu. Şi fie ca Evanghelia aşa să curgă din acest loc pînă cînd Ea va face ca lumea să vină din cele patru colţuri ale globului, să vadă slava lui Dumnezeu mergînd înainte din aceasta. Aşa cum Tu ai făcut în trecut, fie ca viitorul să fie de multe ori mai măreţ.

87 Tată, noi ne dedicăm acum pe noi înşine în slujbă, prin Cuvînt, cu tot ceea ce este în noi. Doamne, adunarea şi poporul, ei s-au dedicat pe ei înşişi, în această dimineaţă, la auzirea Cuvîntului. Şi noi, ca lucrători, ne dedicăm pe noi înşine, "La predicarea Cuvîntului; să fim stăruitori la timp, şi ne la timp; mustrînd, dojenind cu toată îndelunga răbdare." După cum este scris acolo în piatra de temelie, de treizeci de ani în urmă. Tu ai zis, "Va veni timpul cînd oamenii nu vor suferi Învăţătura sănătoasă, ci îşi vor aduna învăţători, avînd mîncărime în urechi; şi vor fi depărtaţi de la Adevăr, la născociri." Doamne, după cum noi am încercat să menţinem Cuvîntul la oameni, fie ca noi să fim inspiraţi şi întăriţi cu un efort dublu. Doamne, aşa cum o dublă porţie a Duhului loveşte asupra acestui loc, fie ca Duhul Sfînt . . .

88 Aşa cum a fost în ziua dedicării templului, cînd Solomon s-a rugat; Duhul Sfînt, în forma Stîlpului de Foc şi Nor, a venit în uşa din faţă, s-a rulat sus în jurul Heruvimilor, a mers acolo la Locul Sfînt şi acolo şi-a luat locul Lui de odihnă. O Dumnezeule! Solomon a zis, "Dacă poporul Tău ar fi în necaz pe undeva, se uită la acest Loc Sfînt şi se roagă, apoi aude de la Cer."

89 Doamne, fie ca Duhul Sfînt, în dimineaţa aceasta, să vină în fiecare inimă, în fiecare suflet consacrat care este aici. Şi Biblia zice, că, "Slava lui Dumnezeu era aşa de mare încît slujitorii nici măcar nu puteau sluji, pentru Slava lui Dumnezeu." O Doamne Dumnezeule, lasă ca aceasta să se repete din nou aşa cum noi ne predăm pe noi înşine la Tine, cu biserica, în dedicare pentru serviciu. Şi aceasta este scris, "Cereţi, şi veţi căpăta."

90 Şi noi ne încredinţăm, cu oferta noastră a bisericii, în această dimineaţă, Ţie, pentru serviciu, pentru Luminile zilei tîrzii, pentru Luminile timpului de seară; ca noi să putem aduce mîngîiere şi credinţă la poporul în aşteptare care aşteaptă pentru Venirea Mirelui, să îmbrăcăm o Mireasă în Evanghelia lui Cristos, ca Domnul Isus să o primească. Noi dedicăm aceasta, eu însumi, Fratele Neville, şi adunarea, în slujba lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Vă puteţi aşeza.

91 David a zis, "Eu am fost fericit cînd ei au spus către mine, 'Haideţi să mergem în casa Domnului.'" Şi fie ca aceasta să fie întotdeauna cu noi, ca, atunci cînd este menţionată, noi vom fi fericiţi să ne adunăm în casa Domnului. [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Amin.

92 Acum, după micuţul serviciu dedicaţional, eu am o oră acum.

93 Şi, acum, doar ţineţi minte acum la ce sîntem noi dedicaţi; la reverenţă, sfinţenie, tăcere înaintea Domnului, închinare înaintea Domnului. Şi fiţi tot atît de reverenţi cît puteţi voi să fiţi, în casa Domnului. Şi, acum, şi cînd serviciul este eliberat, imediat după ce serviciul este eliberat, plecaţi din clădire. Înţelegeţi? Şi asta îi dă îngrijitorului timp să intre aici şi să cureţe pentru data următoare, şi să fie gata. Şi atunci nu este o confuzie în casa Domnului. Şi . . . ? . . . Eu cred că voi . . . locul va fi eliberat cam în cincisprezece minute după ce serviciul este eliberat. Asiguraţi-vă să fiţi prietenoşi. Daţi mîna cu fiecare, şi învitaţi pe fiecare înapoi.

94 Şi—şi noi ne aşteptăm să avem, această săptămînă care vine acum, unul din cele mai solemne servicii care au fost ţinute vreodată în tabernacol. Noi privim înainte spre aceasta. Acum, eu—eu . . . nu mi-am dat seama pînă cînd ceva . . . după mult, tîrziu, în orele mici noaptea trecută, în rugăciune, eu am început să văd ceva. Astfel, sînt încredinţat că acesta va fi un timp măreţ, ceea ce eu cred că va fi, dacă Domnul ne va ajuta. Acum, acum, cînd am zis, "timp măreţ," acum, eu am să vorbesc asupra unui lucru despre asta, în dimineaţa aceasta. Voi ştiţi, ceea ce omul numeşte "măreţ," uneori nu este măreţ. Dar ce Dumnezeu numeşte "măreţ," omul numeşte prostie; şi ce Dumnezeu numeşte "prostie," omul numeşte măreţ. Aşa că să păstrăm asta în minte, să cîntărim fiecare Cuvînt.

95 Acum, serviciile sînt lungi. Ele vor fi prelungite, deoarece acesta este un serviciu greu, multă învăţătură, consacrare. Şi eu doar . . .

96 Locul unde eu stau, oamenii încearcă doar, vor să mă hrănească cu de toate, însă eu . . . Au zis, "Păi, tu ai pierdut aşa multă greutate, Frate Branham, fiecare lucru." Dar eu am fost constant în serviciu. Eu trebuie să plec de aici următoarea Duminică seara, să ajung la un altul, repede, în Mexico. Astfel acesta este doar un lucru greu. Aşa că, însă eu încerc doar să mă feresc de la aşa multă mîncare, şi—şi să mă pregătesc.

97 Şi eu sînt fericit, în această dimineaţă, să văd pe Fratele Junior Jackson, şi—şi Fratele Ruddell, şi—şi diferiţi predicatori, şi aşa mai departe, pe aici. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

98 Acum eu—eu vreau să—să vă vorbesc în această dimineaţă asupra unui subiect despre care eu am cîteva notiţe scrise aici. Şi eu vreau să citesc mai întîi din Cartea lui Isaia, al 53-lea capitol. Acum, în timp ce voi răsfoiţi la acesta, mi-ar place să fac un anunţ, sau două.

99 Că, deseară, eu vreau să vorbesc despre *această* Carte, făcînd Aceasta o punte între ultima epocă a bisericii pînă la deschiderea Peceţii. Acum, există un interval vast acolo.

100 Şi, înainte, cînd eu am terminat cu epocile bisericii, eu deasemeni am vorbit acolo asupra celor şaptezeci de săptămîni ale lui Daniel, imediat urmînd aceasta, pentru că aceasta s-a legat înăuntru. Şi am zis, "Acum, dacă eu iau vreodată cele Şapte Peceţi, eu va trebui să scap de aceste şaptezeci de săptămîni ale lui Daniel, pentru ca să se lege în Peceţi." Lăsînd un lucru deschis, şi acela era al 5-lea capitol, din Cartea cu Şapte Peceţi. Şi noi o vom lua pe aceea deseară.

101 Noi vrem să încercăm să începem deseară devreme. Cît despre mine . . . Tu deja ai menţionat aceasta, nu-i aşa, începem devreme? [Fratele Neville zice, "Da."—Ed.] Ce ziceţi, ar putea să fie fiecare aici cam la ora şapte? [Adunarea zice, "Amin."] În regulă. Să începem serviciul obişnuit la şase treizeci, serviciul de cîntări, iar eu voi fi aici pe la şapte. Şi apoi de-a lungul săptămînii noi vom face o pornire devreme. Şi—şi noi, acum, noi venim . . .

102 Nu există nimeni la care să le placă să cînte ca la Creştini. Noi iubim cîntatul. Noi iubim acele lucruri.

103 Dar acum noi sîntem—noi sîntem în altceva acum. Noi sîntem—noi sîntem în Cuvînt, vedeţi, aşa că haideţi să—haideţi să stăm drept cu Acesta acum. Noi o să stăm. Noi sîntem—noi sîntem în învăţătură. Şi voi vă puteţi da seama ce mare încordare este peste mine, vedeţi, deoarece, dacă eu vă învăţ ceva greşit, eu va trebui să răspund pentru aceasta. Vedeţi? Şi

astfel eu nu trebuie să iau ce spune oricine. Eu trebuie... Aceasta trebuie să fie inspirat. Şi eu cred că cei Şapte Îngeri, Care ţin aceste Şapte Tunete, vor acorda aceasta. Înţelegeţi?

104 Şi acum în Isaia, al 53-lea capitol din Isaia, 1-ul verset, sau doi. Eu vreau să pun această întrebare.

105 Acum, aceasta nu aparţine de cele Şapte Peceţi, deloc. Acesta este doar un Mesaj. Pentru că, eu ştiam că eu trebuia să am dedicare, şi eu nu puteam să intru în Aceea deoarece eu nu aş fi avut timp. Dar mă gîndeam, că doar pentru un mic serviciu dedicaţional, un mic serviciu memorial pentru această biserică, sau un mic serviciu dedicaţional, adică, atunci ei—ei...nu ar fi timp atunci să merg în ceea ce eu am vrut să spun, vedeţi, la această deschidere a acestei Cărţi, astfel eu o voi face deseară. Şi acum acesta este doar un mic serviciu, care, acesta—acesta se va îmbina drept înăuntru cu Acesta, totuşi.

106 Astfel, acum, ascultaţi la fiecare Cuvînt. Prindeţi-L. Şi—şi dacă voi luaţi Aceasta pe benzi, sau orice, atunci voi staţi drept cu acea Învăţătură pe bandă. Nu spuneţi nimic decît ceea ce spune banda aceea. Doar spuneţi întocmai exact ce spune banda. Înţelegeţi? Acum, deoarece, unele din acele lucruri, noi o să înţelegem cu mult mai mult despre aceasta acum, de ce Acesta este înţeles greşit. Înţelegeţi? Şi asiguraţi-vă, să spuneţi doar întocmai ce spune banda. Nu spuneţi nimic altceva. Înţelegeţi? Pentru că, eu nu spun Aceea de la mine. Acesta este El care spune Aceasta, voi vedeţi. Şi aşa de multe ori, confuzie, oamenii se ridică şi zic, "Păi, *Aşa-şi-aşa* a zis că Aceasta a însemnat *aşa-şi-aşa*." Doar—doar lăsaţi-l pe Acesta în felul în care este Acesta.

107 Vedeţi, acesta este felul în care noi vrem Biblia. Doar în felul în care Biblia spune Aceasta, acesta este felul în care noi vrem Aceasta, doar—doar în felul Acesta. Nu puneţi propria interpretare la Aceasta. Ea este deja interpretată, voi vedeţi. Acum:

> *Cine* a *crezut raportul nostru? şi la cine îi este descoperit braţul DOMNULUI?*

108 Lăsaţi-mă să o citesc din nou acum, îndeaproape.

> *Cine* a *crezut raportul nostru?* (Întrebare!) *şi la cine îi este descoperit braţul DOMNULUI?*

109 Cu alte cuvinte, "Dacă voi aţi crezut raportul nostru, atunci braţul Domnului a fost descoperit." Înţelegeţi?

> *Cine* a *crezut raportul nostru? şi la cine îi este descoperit braţul DOMNULUI?*

110 Acum eu vreau deasemeni să citesc în Cartea Evangheliei Sfîntului Matei, capitolul al 11-lea din Sfîntul Matei. Şi, acum, voi aduceţi hîrtiile şi lucrurile voastre, deoarece noi constant

sîntem. . .Dacă voi nu aveţi un casetofon, voi—voi aduceţi. . . hîrtia voastră astfel noi putem să o obţinem. Al 11-lea capitol din Sfîntul Matei, versetele 25 şi 26, 11:26 şi 27. În regulă, Isus vorbeşte, în rugăciune. Eu vreau să încep înapoi de aceasta. Să-l facem al 25-lea şi al 26-lea verset. Eu cred că asta este unde am anunţat, totuşi, pentru că eu am avut aceasta însemnat aici în Biblia mea.

> *Şi la acel timp Isus a răspuns şi a zis, Eu îţi mulţumesc, O Tată, Domn al cerului şi al pămîntului, pentru că tu ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-*ai *descoperit pruncilor.*

> *Chiar aşa, Tată: căci aşa* pare *să fie bine în ochii Tăi.*

111 Prindeţi acele două Scripturi. "Cine a crezut raportul nostru? Şi cui îi este descoperit braţul Domnului?" "Chiar atunci Isus a mulţumit lui Dumnezeu că El a ascuns tainele de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le descoperă pruncilor care vor învăţa, căci aceasta i-a părut bine lui Dumnezeu să facă asta." Acum, din acest text, sau con-. . .

112 Din citirea acestei Scripturi, eu trag acest text: *Dumnezeu Ascunzîndu-Se În Simplicitate, Apoi Descoperindu-Se În Acelaşi Fel.* Acum, eu continui să repet aşa pentru benzi, pentru benzi, voi vedeţi, deoarece ei—ei pun Aceasta pe bandă. Vedeţi? *Dumnezeu Ascunzîndu-Se În Simplicitate, Apoi Descoperindu-Se În Acelaşi Fel.*

113 Aceasta este ciudat să gîndeşti cum că Dumnezeu face un astfel de lucru ca acesta. Dumnezeu se va ascunde pe Sine în ceva aşa de simplu încît va face pe cel înţelept să piardă aceasta cu un milion de mile; şi apoi se întoarce drept înapoi roata, în aceea, ceva lucru simplu în simplicitatea felului Său de a lucra, şi se descoperă pe Sine drept afară din nou. Mă gîndeam că aceasta a făcut un—un text, încît noi am putea studia aceasta înainte ca noi să mergem în marile Învăţături ale celor Şapte Peceţi. Mulţi Îl pierd prin felul în care El se descoperă pe Sine.

114 Acum, oamenii au propriile lor idei despre cum s-ar cuveni să fie Dumnezeu şi ce urmează să facă Dumnezeu. Şi aşa cum am făcut declaraţia veche de multe ori, că, omul rămîne tot om. Omul întotdeauna îi dă laudă lui Dumnezeu pentru ceea ce El a făcut, şi întotdeauna priveşte înainte la ceea ce El va face, şi ignoră ceea ce El face. Vedeţi? Vedeţi? Acela este felul în care ei pierd aceasta. Ei privesc înapoi şi văd ce lucru măreţ a făcut El, dar ei omit să vadă ce lucru simplu a folosit El, cu care să-l facă. Vedeţi? Şi atunci ei privesc înainte şi văd un lucru măreţ care vine, care urmează să se întîmple, şi, de nouă ori din zece, aceasta deja se întîmplă drept în jurul lor. Şi aceasta este aşa de simplu încît ei nu o ştiu. Înţelegeţi?

115 Într-o zi, un—un om aici sus la Utica. . .Şi dacă unii dintre ai lui sînt aici, eu nu spun aceasta pentru vreo—pentru vreo expunere radicală a acelui om. El era un—un veteran din Războiul Civil. Şi eu cred că el era. . .Eu nu ştiu de ce parte era el, dar eu cred că el era un Rebel. Dar, el—el era un infidel, şi el a pretins că nu exista un astfel de lucru ca Dumnezeu. El locuia în Utica. Numele lui era Jim Dorsey. Mulţi dintre voi oamenii poate l-aţi cunoscut.

116 El mi-a dat multe lubeniţe, cînd eram un băieţaş. El obişnuia să crească lubeniţe jos pe rîu, în părţile de jos acolo. Şi el era chiar un prieten cu tăticul meu. Dar el a zis, într-o zi, că unul dintre cele mai remarcabile lucruri care i-au fost spuse vreodată, în contrast. Acum, eu eram doar un băieţaş în zilele acelea. Însă, în contrast cu credinţa lui, aceea l-a făcut să meargă la o parte şi să-şi aplece capul să plîngă. Şi am înţeles că, prin aceasta, omul a fost în mod glorios convertit la Cristos la vîrsta cam de optzeci şi cinci de ani.

117 El a întrebat pe o fetiţă, într-o zi, care venea de la şcoala Duminicală, de ce îşi pierdea ea timpul în a face un astfel de lucru ca acela? Ea a zis, deoarece ea credea că exista un Dumnezeu. Şi Dl. Dorsey a spus că, el a zis, "Copilă, tu eşti aşa greşită, să crezi într-un astfel de lucru ca acela."

118 Şi a zis că fetiţa s-a aplecat jos şi a cules o—o floare micuţă din. . .de pe pămînt, a tras-o de petalele ei, şi a zis, "D-le Dorsey, aţi putea să-mi spuneţi cum trăieşte aceasta?"

119 Acolo era asta. Cînd el a început să cerceteze în urmă, el putea să spună către copil, "Păi, ea creşte în pămînt." Şi atunci întrebarea putea să revină înapoi, "De unde a venit pămîntul? Cum a ajuns sămînţa aceea aici? Cum s-a întîmplat aceasta?" Înainte, şi înainte, şi înainte, şi a trecut-o pe aceasta înapoi pînă cînd el a văzut. Înţelegeţi?

120 Nu marile lucruri fermecătoare despre care noi ne gîndim, ci acestea sînt lucrurile simple în care Dumnezeu este aşa real, simplicitatea. Astfel, este plăcut lui Dumnezeu să se descopere pe Sine, şi apoi să se ascundă pe Sine; apoi se ascunde pe Sine, şi se descoperă pe Sine, în lucruri, mici simple. Aceasta este—aceasta este pus deasupra capului omului.

Deoarece, dacă voi aţi zice, "De ce ar face asta un Dumnezeu drept?"

121 Este deoarece acel om a fost făcut, la început, nu să încerce să schimbe pentru sine însuşi. Un om a fost făcut să se bazeze complet pe Dumnezeu. Acesta este motivul că noi sîntem asemănaţi cu mieii, sau oile. O oaie nu se poate conduce pe sine; ea trebuie să aibe un conducător. Iar Duhul Sfînt trebuie să ne conducă. Astfel, omul este făcut în felul acela.

122 Şi Dumnezeu a făcut toate dintre lucrările Lui aşa de simplu, încît cel simplu putea înţelege aceasta. Şi Dumnezeu se face pe Sine simplu, cu cel simplu, pentru ca să fie înţeles de cel simplu. În alt fel, El a zis, în Isaia 35, eu cred. El a zis, "Chiar un prost, nu se va rătăci acolo." Aceasta este aşa de simplu!

123 Şi noi ştim că Dumnezeu este aşa de mare, încît noi ne aşteptăm ca aceasta să fie ceva lucru mare, şi noi pierdem lucrul simplu. Noi ne poticnim de simplicitate. Aceasta este cum pierdem noi pe Dumnezeu, este prin a ne poticni de simplicitate. Dumnezeu este aşa de simplu pînă cînd învăţaţii din zilele noastre, şi din toate zilele, L-au pierdut cu un milion de mile. Deoarece, în intelectele lor, ei ştiu că nu există nimic ca El, aşa măreţ; dar, în descoperirea Lui, El o face aşa de simplu încît ei merg direct pe deasupra acesteia şi o pierd.

124 Acum, studiaţi Aceea. Studiaţi Aceasta tot. Şi voi oamenii care vizitaţi aici, cînd voi mergeţi la camerele voastre de motel, luaţi acele lucruri şi chibzuiţi asupra lor. Noi nu avem timp să analizăm Aceasta aşa cum Aceasta ar trebui să fie analizată, dar eu vreau ca voi să o faceţi cînd ajungeţi la motel, sau hotel, sau oriunde staţi voi, sau acasă. Adunaţi-vă împreună şi studiaţi asupra Acestuia.

125 Îl pierd pe El prin felul în care El se descoperă pe Sine; pentru că El este aşa măreţ, totuşi, se ascunde pe Sine în simplicitate, să se facă pe Sine cunoscut la cei micuţi. Înţelegeţi? Nu încercaţi să luaţi pe cel mare, deoarece El merge pe deasupra acestuia. Dar ascultaţi la simplicitatea lui Dumnezeu, şi atunci voi găsiţi pe Dumnezeu chiar aici în felul simplu.

126 Înalt-cizelaţi, înţelepciune lumească, educaţi, întotdeauna îl pierd pe El. Acum, eu nu sînt aici. . . Şi eu ştiu că există învăţători de şcoală, doi sau trei, despre care eu ştiu, că şed aici. Şi eu nu sînt aici să contrazic şcoala şi educaţia, şi să încerc să sprijin analfabetismul. Eu nu sînt aici pentru asta. Dar, ceea ce este, oamenii au aşezat aşa de mult peste aceea pînă cînd ei sînt, chiar şi în seminarii şi aşa mai departe, ei pierd tocmai lucrul pe care Dumnezeu l-a pus înaintea lor.

127 Asta este de ce eu nu sînt împotriva fraţilor care sînt în denominaţiuni, dar eu sînt împotriva sistemului de denominaţiuni, deoarece acesta încearcă să se magnifice pe sine, şi—şi—şi educă pe predicatorii ei în *aşa-aşa* un loc, pînă cînd, dacă ei nu au şcolarizarea şi educaţia potrivită, ei sînt daţi afară. Şi—şi ei trebuie să stea la examenul psihiatric, şi aşa mai departe. Eu niciodată nu m-am gîndit că aceasta era voia lui Dumnezeu să examineze un predicator prin psihiatrie, ci să-l examineze prin Cuvînt. Vedeţi? Acesta—acesta—acesta ar fi felul lui Dumnezeu de a examina omul Lui pe care El îl trimite afară, să aibe Cuvîntul.

128 "Predică Cuvîntul!" Acum, astăzi noi predicăm filozofie, noi predicăm crez şi denominaţionalism, şi aşa de multe lucruri, şi lăsăm la o parte Cuvîntul, deoarece ei zic că Acesta nu poate fi înţeles. Acesta poate să fie înţeles. El a promis să o facă. Acum noi îi cerem Lui să o facă.

129 Acum noi o să luăm cîteva caractere aici pentru cîteva minute.

130 Să observăm în zilele lui Noe. În ziua lui Noe, Dumnezeu a văzut înţelepciunea lumii în aşa mare măsură accentuată şi respectată, că El a trimis un mesaj simplu printr-o persoană simplă, ca să le arate măreţia Lui.

131 Acum, noi ştim că în ziua lui—lui—lui Noe, ei pretind că civilizaţia era aşa puternică, atunci, încît noi niciodată nu am ajuns la acel punct încă, în civilizaţia noastră modernă. Şi eu cred că aceasta va fi în final atinsă, deoarece Domnul nostru a zis, "Cum era în zilele lui Noe, aşa va fi la Venirea Fiului omului." El a dat nişte ilustraţii.

132 Şi ei au zidit piramida şi sfinxul acolo în Egipt, şi ei au construit lucruri gigantice încît noi nu avem nici o putere, astăzi, cu care să construim aşa ceva. Ei aveau o—o—o îmbălsămare, încît ei puteau îmbălsăma un cadavru, să-l facă să arate aşa natural încît acesta încă stă şi astăzi. Noi nu putem. Noi nu putem face astăzi o mumie. Noi nu avem materialul cu care să o facem. Ei aveau culori care—care ţin aşa durabil, de patru sau cinci mii de ani în urmă, aceasta încă rămîne întocmai aceeaşi culoare cum era. Vedeţi? Noi nu avem aşa ceva astăzi.

133 Şi multe lucruri măreţe din acea civilizaţie vorbesc despre superioritatea ei asupra civilizaţiei noastre moderne. Şi astfel vă puteţi imagina cum educaţia şi ştiinţa, despre aşa semne măreţe pe care le avem rămase, că acolo era o astfel de civilizaţie. Ce o—ce o măreaţă civilizaţie trebuie să fie aceea, păi, aceste memorialuri, cum că ştiinţa şi—şi civilizaţia modernă şi educaţia au fost—au fost o—o obligaţie pentru oameni. "Ei trebuie să fie. Aceasta trebuia să fie." Acolo deabia că erau ceva, eu presupun, ceva analfabeţi printre ei, nicidecum.

134 Şi astfel, Dumnezeu, cercetînd prin acea mare orînduire din ziua aceea, în sistemele lor, nu putea, probabil, să găsească modelul corect al unui om, încît El a găsit un analfabet, poate, fermier cu numele de Noe, un păstor. Şi El i-a dat mesajul Lui să predice la oameni, care era aşa simplu, la a lor—a lor şcolarizare din ziua aceea, încît oamenii s-au poticnit de simplicitatea acelui mesaj. Şi, totuşi, mesajul era, în faţa ştiinţei, "Radical! Cum putea să fie acolo ploaie în ceruri, cînd acolo sus nu exista ploaie?" Vedeţi? Şi mesajul simplu de—de a construi o corabie, construind ceva să intre înăuntru, că acolo

nu este apă în care să plutească. Păi, el a devenit un fanatic. Şi el a devenit un—un—un—un. . . cum am numi noi, dacă voi aţi scuza expresia de astăzi, un "excentric."

135 Şi aproape toţi oamenii lui Dumnezeu sînt "excentrici," vedeţi. Ei sînt. Eu sînt bucuros să fiu unul din ei. Astfel, voi ştiţi, ei—ei sînt deosebiţi de—tendinţa modernă de civilizaţie, astfel ei devin ciudaţi, stranii. El a zis că poporul Lui era "Un popor deosebit, ciudat, straniu; însă o preoţie spirituală, un neam royal oferind jertfe spirituale lui Dumnezeu, roadele buzelor lor, dînd laudă Numelui Lui." Ce—ce popor! El îi are pe ei.

136 Şi observaţi, acum, ce lucru măreţ trebuie că a fost acesta în ziua aceea, ca vreun fanatic să se ivească la biserică; un fanatic, şi predicînd o evanghelie care era în aparenţă cu totul ieşită din linie, faţă de felul lor de credinţă. Şi oamenii de ştiinţă, "Păi, aceasta—aceasta era simplă nebunie." Cum puteau ei să dovedească ştiinţific că acolo nu exista ploaie!

137 Dar acest cioban simplu a crezut, "Dacă Dumnezeu a spus că va ploua, va ploua." Vedeţi?

138 Şi astfel comparaţi doar aceea cu astăzi, despre cineva care se vindecă. Ei zic, "Aceasta este numai emoţie. Eu vă pot dovedi ştiinţific că cancerul, sau substanţa, sau—sau—sau treaba este încă acolo." Dar, pentru credinciosul simplu, acesta este dus. Vedeţi? Deoarece, el nu se uită la substanţă, el se uită la promisiune, întocmai la fel cum a făcut Noe.

139 Astfel voi nu vedeţi, "Cum era în zilele lui Noe, aşa va fi la Venirea Fiului omului"?

140 Ştiinţific, nici unul. . . Doctorul putea spune, "Uite aici, umflătura ta încă este acolo. Cancerul tău rămîne. Braţul tău este aşa de infirm cum a fost întotdeauna. Tu eşti nebun."

141 Şi, amintiţi-vă, că acela este acelaşi duh din zilele lui Noe, care a zis, "Nu există ploaie acolo sus. Noi putem trage la lună cu instrumente, şi nu există ploaie acolo." Dar dacă Dumnezeu a spus acolo va exista ploaie!

142 "Căci credinţa este substanţa lucrurilor pentru care se speră, evidenţa lucrurilor care nu au fost văzute." Iar credinţa îşi ia locul ei final de odihnă pe Cuvîntul lui Dumnezeu. Acolo este unde îşi găseşte ea locul ei de odihnă. Voi înţelegeţi? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Locul ei de odihnă este pe Cuvîntul lui Dumnezeu.

143 Acela este unde Noe a odihnit aceasta, "Dumnezeu a spus aşa." Aceasta a stabilit-o. Acum dacă voi observaţi iarăşi, apoi, acum, Noe, în a crede astfel, era un fanatic.

144 Şi poporul de astăzi care crede în botezul Duhului Sfînt. Acum, biserica zice, "Aceşti oameni sînt fanatici. Ei nu sînt

nimic decît o grămadă de prelucraţi, emoţional, oameni loviţi de panică." Dar puţin ştiu ei căci Cuvîntul lui Dumnezeu învaţă asta. Aceasta este o promisiune.

145 Şi, lui Noe, nu conta cît de mult ziceau ei, "Bătrînul om era ieşit din minţi; că el era ştiinţific greşit; şi—şi—şi, mintal, el era greşit." Dar, pentru Noe, acesta era Cuvîntul Domnului, şi Noe a stat cu acesta. Iar cel înţelept şi priceput s-a poticnit de simplicitatea acestuia, şi şi-au pierdut fiinţa. Ce o—o—o mustrare acum, este aceasta, pentru generaţia aceea!

146 Mulţi oameni zic, "Dacă eu aş fi trăit în urmă acolo!" Nu, voi aţi fi luat aceeaşi atitudine. Deoarece, astăzi, tocmai în acelaşi lucru este reprodus din nou astăzi, numai că într-o altă formă, ei se poticnesc asupra Acestuia astăzi întocmai cum au făcut ei atunci.

147 Fără îndoială, în zilele acelea, ei aveau o mulţime de predicatori, dar Noe a fost inspirat de Dumnezeu. Şi Noe putea să se uite afară şi să vadă ceea ce se pregătea să se întîmple, şi să ştie că o generaţie preacurvară şi păcătoasă, ca aceea, că Dumnezeu nu o va lăsa să stea. Astfel ce putem noi face, astăzi, decît să vedem acelaşi lucru! O Sodomă şi Gomoră modernă, vedeţi, păcătoasă, popor preacurvar, aşa cizelat în şcolarizare încît ei se poticnesc de simplicitatea manifestării lui Dumnezeu a Fiinţei Lui şi Cuvîntul Lui, arătînd Cuvîntul Lui.

148 Nu există nici o persoană în lume, Rosella, care...sau, şi—şi poate să spună că—că noi nu vedem cu noi tocmai Cuvîntul lui Dumnezeu făcut manifest. Tocmai promisiunea din zilele din urmă, tocmai Luminile de seară care urmau să strălucească, noi sîntem popor privilegiat să vedem asta. Şi, unde, în înalta lume şlefuită, aceasta este ascuns de ei. Isus a spus către Dumnezeu, Tatăl, El a zis, "Aceasta era plăcerea Ta să o ascunzi de ei. Chiar aşa, Tată, Tu ai ascuns aceasta." I-a lăsat, cu înţelepciunea lor...

149 Voi vedeţi, aceasta era înţelepciunea care a pornit mingea să se rostogolească în murdăria păcatului, la început; pentru că Eva a căutat înţelepciune cînd ea a întîlnit pe Satan, iar Satan i-a dat-o ei, vedeţi. Iar înţelepciunea este contrară faţă de Cuvînt. Nouă nu ni se cere să avem înţelepciune. Nouă ni se cere să avem credinţă în ceea ce a fost deja spus. Aşa că, vedeţi? Dar, astăzi, cărturarii Îl cizelează în aşa fel, şi Îl aşează acolo, pun propria lor interpretare la Acesta, întotdeauna au făcut-o. Ei fac acelaşi lucru astăzi; aceasta este în aceeaşi măsură. Acum, poporul, însă...

150 Sau, oamenii atunci au pierdut aceasta, întocmai cum ei o pierd şi o fac astăzi. Acelaşi lucru. Ei fac acelaşi lucru. Pentru că, ei...Pentru că motivul că ei pierd aceasta, pentru că ei erau prea deştepţi ca să creadă aceasta. Vedeţi? Acum, mesajul era aşa simplu, încît cel deştept era prea deştept să creadă

simplicitatea mesajului. Oh, Doamne! Dumnezeu a făcut-o aşa de simplu, în Adevăr, încît cei înţelepţi şi intelectuali au omis să o vadă, deoarece aceasta era aşa de simplu. Păi, asta este ceea ce face măreţia lui Dumnezeu aşa de mare; deoarece, fiind cel mai măreţ, se poate face pe Sine simplu.

151 Oamenii astăzi, arătînd că ei nu sînt din Dumnezeu, ei sînt mari şi încearcă să ajungă mai mari, şi se exprimă pe ei înşişi mai măreţ, şi, "Mare Episcop, Doctor Papă Sfînt," fiecare lucru, făcîndu-se pe ei înşişi ceea ce ei într-adevăr nu sînt. Şi Dumnezeu, fiind aşa măreţ, se aduce pe Sine jos simplu. Simplicitatea este măreţie.

152 Noi putem construi un avion cu reacţie, noi putem puşca o rachetă la...la...sau să punem o—o—o rachetă în orbită. Şi noi putem face toate aceste lucruri, încă, dar noi nu putem construi un fir de iarbă. Îhî. Amin. Cum îi cu asta? Dar în loc să încercăm să venim înapoi şi să vedem ce face iarba aceea, şi să acceptăm tocmai pe Dumnezeu care a creat iarba, noi încercăm să construim o rachetă care merge acolo mai repede decît cum poate altcineva să construiască una. Vedeţi?

153 Noi sîntem aşa deştepţi şi intelectuali, în bisericile noastre, încît noi putem zidi o clădire de un milion de dolari, sau o clădire de zece milioane de dolari, dar, totuşi, şi încercăm să zidim una mai bună decît Metodiştii, sau Baptiştii zidesc una mai bună decît Prezbiterienii, şi Penticostalii au ajuns în concursul de şobolani. Dar treaba este că, aceasta este; noi sîntem, încă, noi sîntem aşa deştepţi şi aşa stabiliţi pe căile noastre pînă cînd noi omitem să ne umilim ca să ne dăm seama că Dumnezeu este în mica misiune de la colţ. Vedeţi? Asta-i adevărat. Păi, aceasta este, că noi ne poticnim în simplicitate. Ei întotdeauna au făcut aceasta.

154 Acum, ei, ei erau—ei erau prea deştepţi să creadă un astfel de mesaj simplu. Acesta nu era destul de cizelat pentru cercetările lor ştiinţifice pe care ei le aveau. Acesta nu era—acesta nu era briliant, mesajul nu era suficient, pentru programul lor educaţional pe care ei îl aveau în ziua aceea. Vedeţi? Ei au studiat să ştie că exista un Dumnezeu, şi ei au studiat să ştie că El era măreţ, şi ei au încercat să se zidească pe ei înşişi sus măreţ cu El. Cînd, calea în sus este întotdeauna în jos.

155 Acum, cine ştie dacă Polul Nord este Nordul, sau Polul Sud este Nordul; sau Polul Nord este Sudul, Polul Sud Nordul? Care este sus şi care este jos? Noi atîrnăm în spaţiu. Noi zicem, "Polul Nord este sus." Cum ştiţi voi? Polul Sud ar putea fi Nord. Vedeţi, voi nu ştiţi. Aşa că să ţinem minte, şi acest Cuvînt...

156 A zis, "Atunci cum ai spune tu, Frate Branham, că, 'Sus este jos'?"

157 Pe baza Cuvîntului lui Isus Cristos! El a zis, "Cel care se umileşte pe sine va fi înălţat, dar cel care se înalţă pe sine va fi umilit, va fi adus jos." Astfel atunci, de fapt, sus este jos, şi jos este sus.

158 Aşa cum bătrînul sfînt a spus în Chicago, că . . . Un om, un anumit predicator de la o anumită organizaţie, s-a ridicat sus înaintea unor Penticostali. El avea toate din lucrurile lui intelectuale laolaltă. El a urcat sus acolo şi a folosit cuvinte despre care Penticostalii nu au ştiut nimic, şi el a urcat sus acolo, şi el a văzut că aceasta nu mergea cu poporul Penticostal. Şi el a mers sus, cu pieptul scos în afară, şi el era "Sfîntul Doctor *Aşa-şi-aşa*," voi ştiţi, de la o *cutare-cutare* şcoală mare acolo în Chicago. Şi el a privit în jur, şi acei Penticostali se uitau unul la altul. Ei nici măcar nu ştiau despre ce vorbea el; el era aşa de educat, aşa deştept, briliant. Ei nu ştiau.

159 Acesta era ceva ca un anumit senator, sau un om care tocmai a candidat recent ca preşedinte şi a fost învins. Tuck Coots mi-a spus. Cînd eu am predicat funeralul lui Mama Ford, şi spuneam despre înviere, garantarea învierii, "Tot atît de sigur după cum răsare soarele, aşa voi învia eu. Tot aşa de sigur cum moare iarba Toamna, şi frunzele cad de pe pom, aceasta vine iarăşi înapoi. Cînd pămîntul se corectează pe sine în jurul orbitei, acesta trebuie să răsară iarăşi."

160 Tuck a zis, "Eu apreciez acel Mesaj, Billy." Fratele Neville şi cu mine şedeam împreună în maşină. Şi am zis, "Tuck . . ." El a zis, "Eu apreciez Mesajele tale."

Am zis, "Tuck, eu nu am educaţie," am zis.

El a zis, "Asta este partea bună despre aceasta." Înţelegeţi?

161 Şi, acum, el a zis că el a mers să vadă . . . Păi, eu presupun că omul mă iartă, eu nu vreau să spun . . . Adlai Stevenson, voi ştiţi. Şi el a zis că el l-a auzit cincisprezece minute. Iar D-ul Stevenson este un vorbitor aşa de briliant, presupus a fi, voi ştiţi, încît Tuck a zis . . . Eu presupun că el are o educaţie de colegiu. El a zis că el a şezut acolo şi a adormit. Şi a zis că el a adormit, ascultînd la el, în cincisprezece minute. Dar a zis, "Cu o educaţie de colegiu, eu nu am înţeles decît foarte puţine cuvinte pe care el le-a zis; ele erau aşa de înalt şlefuite." El a zis, "Tu încă nu mai văzut pe mine dormind într-unul din serviciile tale, nu-i aşa, Frate Branham?"

162 Astfel, vedeţi, aceasta este simplicitatea Acestuia, doar simplu, aceasta este unde stă Dumnezeu.

163 Acum, ei erau—ei erau prea deştepţi, în ziua aceea, ca să prindă înţelesul felului simplu al lui Dumnezeu de a face lucrurile. Acesta nu era şlefuit pentru ei. Acesta trebuie să fie

şlefuit, acesta trebuie să fie foarte cromat, sau ei pierd aceasta. Acum, însă, marele Iehova era ascuns în Cuvîntul Lui. Şi El s-a făcut pe Sine cunoscut la oamenii care au crezut în Cuvîntul Lui, prin a-i salva, şi aducînd la îndeplinire mesajul simplu. Mesajul simplu a lui Noe, Dumnezeu l-a adus la îndeplinire. Acum observaţi asta.

164 Acum, atunci, din nou în ziua lui Moise, observaţi un alt timp de izbăvire.

165 Cînd Dumnezeu este cam aproape să facă ceva să izbăvească poporul Lui, Dumnezeu trimite un Mesaj la oameni. Şi, Acesta este aşa de simplu, după cum noi vom prinde în ruperea acestor Peceţi. Acela era scopul meu de a aduce aceasta mai întîi. Că, noi aflăm că ruperea acelor Peceţi este aşa de simplă, cei înţelepţi pierd Aceasta, cu un milion de mile. Vedeţi? Eu sper că Dumnezeu mă unge pentru Aceasta. Vedeţi? Vedeţi? Aceasta doar se duce pe deasupra. Şi acesta-i motivul că m-am gîndit că acest Mesaj, în dimineaţa aceasta, va fi potrivit, să aşezăm o temelie, pe simplicitatea lui Dumnezeu, vedeţi, cum Dumnezeu se ascunde pe Sine în simplicitate.

166 Doar gîndiţi-vă, ei pot să rupă atomii şi să facă toate celelalte; dar cînd aceasta ajunge să atingă viaţa, ei nici măcar nu pot spune de unde vine ea. Un simplu firicel de iarbă, şi Dumnezeu este ascuns în acesta. Ei pot să puşte o rachetă la lună, şi—şi să îndrepte un radar acolo, sau cîte altele, şi totuşi nu pot să explice viaţa într-un firicel de iarbă. Asta-i adevărat. Vedeţi? Aceasta este deoarece aceasta nu poate fi explicat. Aceasta este aşa de simplu, că ei o trec cu vederea.

167 Acum observaţi pe Moise, în ziua în care Dumnezeu urma să izbăvească pe copiii lui Israel, conform cu Cuvîntul Lui. El, ce a făcut El? El a ales o familie simplă. Noi nu avem mărturie despre ei. Vedeţi, doar "un fiu al lui Levi," este tot ce ştim noi. Vedeţi? Şi astfel noi. . . şi soţia lui. Doar un obişnuit, probabil un—un tencuitor de noroi, aşa cum lumea ar gîndi, acolo afară făcînd cărămidă pentru vrăjmaş. El era doar sclav obişnuit în Israel, dar Dumnezeu a ales familia aceea să nască pe izbăvitor; doar o familie Iudaică obişnuită. El nu a mers şi a luat roialitate şi celebritate, sau ceva, sau chiar să ia un preot. El a luat o familie, obişnuită simplă. Înţelegeţi? Simplicitate! Observaţi ce a făcut El, apoi, El a produs un copil, o simplă fiinţă umană. El niciodată. . .

168 El putea să—El putea să fi ordinat soarele, dacă El ar fi vrut, să-i izbăvească. El putea să fi ordinat vîntul ca să-i izbăvească. El putea să fi ordinat un Înger ca să-i izbăvească. Oh, aleluia! Dumnezeu poate să facă orice vrea El să facă.

"Păi, cum ştii tu asta, Frate Branham?"

169 Dumnezeu nu-şi va părăsi programul Lui. Acesta este motivul că noi ştim că, în această zi, Acesta trebuie să fie

simplu. Înţelegeţi? Acum, El întotdeauna lucrează în simplicitate. Dar Dumnezeu, la început, putea să fi făcut soarele să predice Evanghelia, sau vînturile să predice Evanghelia, sau un Înger să predice Evanghelia, dar El a ordinat pe oameni pentru scopul acela, şi El niciodată nu schimbă aceasta. El niciodată nu a ordinat în. . .El niciodată nu a ordinat denominaţiuni. El niciodată nu a ordinat grupuri de oameni. El a ordinat oameni să predice Evanghelia; nu maşinării, dispozitive mecanice, sau vreo Fiinţă Îngerească. Acesta era om!

170 Şi cînd El a adus izbăvire la popor jos acolo, El a trimis o simplă fiinţă umană, născut dintr-o familie simplă într-o grămadă de sclavi. Oh, Doamne! Ce Dumnezeu este El, desfăşurîndu-se pe Sine în simplicitate!

171 Acum observaţi. Şi El l-a avut pe el instruit în înţelepciunea lumii, aşa ca el să poată da greş, şi să arate că nu înţelepciunea este aceea prin care noi vom fi vreodată izbăviţi. Aceasta este prin credinţă că noi sîntem izbăviţi. El l-a lăsat să meargă înăuntru şi să obţină o astfel de educaţie încît el putea să înveţe pe Egipteni înţelepciune; el era aşa de deştept. Dumnezeu era cu familia aceea simplă care nu putea, probabil, poate nici să-şi scrie numele. Şi Moise a fost luat în cea mai înaltă şcolarizare, cu o educaţie aşa de mare, încît el putea să înveţe înţelepciunea pe învăţători. El putea să-i înveţe pe genii. Da. Şi Dumnezeu l-a lăsat să ajungă în felul acela astfel ca El să poată să se expună pe Sine în umilinţă, să arate că înţelepciunea nu are nimic de a face cu aceasta. Iar Moise a eşuat mizerabil în geniul lui. El l-a lăsat să ajungă în felul acela pentru scopul Lui, astfel ca el să dea greş. Şi el a dat greş, şi a căzut.

172 Astfel, să arate, "Nu prin putere, nu prin tărie," dar nu prin înţelepciunea din Egipt, nu prin înţelepciunea din şcolile noastre, nu prin puterea seminariilor noastre, dar nu prin numărul organizaţiei noastre, nu prin puterea învăţăturii noastre şcolare, "ci prin Duhul Meu, zice Dumnezeu." Înţelepciunea lui era dispărută şi la capătul ei, cînd el a întîlnit pe Dumnezeu în rugul de foc acolo. El şi-a luat jos încălţămintea şi s-a umilit pe sine în umilinţă, şi a uitat totul despre înţelepciunea lui.

173 Dumnezeu, aducînd izbăvire, trebuia să-l instruiască în înţelepciune, să-l lase să cadă, să arate că tu nu poţi să te rezemi pe propriul tău braţ de înţelegere, sau pe înţelegerea altcuiva. L-a lăsat să cadă, să-şi arate mîna Lui. Puteţi vedea voi aceasta? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Scopul lui Dumnezeu de a face astfel, era să se expună pe Sine în umilinţă. Şi El l-a lăsat pe Moise să devină cel mai înalt, pînă el ar—el ar fi următorul faraon. El era un general puternic. Conform cu istoria, el a biruit, Moise însuşi, ţările dimprejur. Şi atunci cînd

el s-a întors spre lucrarea Domnului, cu tot talentul lui, Dumnezeu l-a lăsat să ia o răsturnare cu capul înainte, astfel ca El să-l poată pune acolo în deşert şi să bată toată aceea afară din el; şi apoi să-i apară, în umilinţă, şi să-l trimită jos cu un toiag în mînă, să izbăvească poporul.

174 Cînd, el nu putea să facă aceasta printr-o instruire militară, printr-o educaţie, printr-o educaţie ştiinţifică. Şi printr-o forţă militară el nu putea să o facă. Şi El i-a dat un toiag vechi strîmb din deşert, şi El a făcut aceasta cu el. Dumnezeu în umilinţă, simplicitate! Dumnezeu era în toiag şi în Moise. Şi atît timp cît Moise avea toiagul, atunci Dumnezeu îl avea, deoarece Dumnezeu era în Moise. Sigur.

175 Observaţi, "Nu prin putere, nici prin—prin tărie, ci prin Duhul Meu." Ci prin credinţa simplă!

176 Moise avea o înţelegere că el urma să fie izbăvitorul, din învăţătura mamei lui. Şi el s-a instruit pe sine în puterea militară, să facă aşa, dar aceasta a dat greş. Vedeţi? El avea înţelegerea, el avea educaţia, dar aceea nu mergea. Astfel el trebuia să uite toată aceasta, şi să ajungă la simplul lucru de a lua pe Dumnezeu pe Cuvîntul Lui, şi atunci el a izbăvit poporul. Da, domnule.

177 Dumnezeu izbăveşte prin (ce?) credinţa în Cuvîntul Lui. Întotdeauna era aşa. Noi puteam să luăm o privire dacă aveam timp. Noi încă mai avem cam douăzeci şi ceva de minute. Noi aveam . . .

178 Noi am putea lua o—o privire la Cain şi Abel, cum căci—căci Cain a încercat să-i placă lui Dumnezeu prin ceva frumuseţe.

179 Un alt fel, oamenii gîndesc, "Prin—prin mari, adunări îmbrăcate fin, printr-un preot cu—cu . . . predicatori cu robe, şi coruri cu robe, şi toată—arătarea, aceea mulţumeşte pe Dumnezeu." Puteţi voi vedea de unde vine aceasta? Cain a încercat acelaşi lucru. Şi el şi-a zidit un altar, fără îndoială că el l-a făcut frumos.

180 Iar omul era sincer. El s-a închinat. El se gîndea, "Atît timp cît eu sînt sincer, nu face nici o diferenţă." Aceasta face o diferenţă. Tu poţi să fii sincer greşit.

181 Observaţi, el—el a zidit acest altar şi el, mai mult, a pus flori şi l-a aranjat, şi a pus roade frumoase, şi s-a gîndit, "Cu siguranţă, un Dumnezeu mare, sfînt, curat, frumos, va accepta acea jertfă." Dar, vedeţi, el a făcut aceasta cu propria lui înţelepciune, el a făcut aceasta prin propriile lui gînduri.

182 Şi aceea este ceea ce este astăzi. El—el . . . Ei o fac prin propria lor înţelepciune, prin şcolarizarea lor, prin educaţia lor şi etichetele pe care ei le-au învăţat.

183 "Dar Abel, printr-o descoperire, prin credinţă, a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai excelentă." Nimic curat privitor la aceasta, atît cît a arătat ea, omeneşte vorbind. Micuţul animal, şi apucîndu-l de gît şi înfăşurînd o viţă în jurul lui, în felul *acesta*, şi l-a tras înainte la acest altar. Acolo nu era nimic aşa frumos privitor la aceasta. Aşezîndu-l pe altar, şi despicînd beregata lui micuţă cu o—o piatră ascuţită, încît tot sîngele lui zbura peste tot pe el, iar el behăind, murea. Aceasta era o privelişte oribilă, vedeţi, să vezi aceasta. Aceasta era simplu, totuşi.

184 În simplicitate el ştia că el era născut din sîngele mamei şi a tatălui său, născut în sîngele mamei lui, prin sîngele tatălui său; şi acesta era sîngele care a cauzat căderea, aşa că acesta era sîngele care va lua aceasta înapoi. "Astfel el a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai excelentă, pentru că aceasta i-a fost descoperit lui."

185 Şi unii dintre fraţi, astăzi, care gîndesc că ei au mîncat mere şi pere! Şi eu am văzut cel mai radical lucru ziua trecută, în ziar. Ei au zis, "Acum ei au dovedit că acesta nu era un măr ce a mîncat Eva." Că, eu—eu cred că ei pretind că, "Aceasta era o caisă." Astfel, oh, vedeţi de unde vine acel duh!

186 Şi ei au zis, că, "Moise nu a traversat de fapt Marea Roşie. Că, aceasta era o—o grămadă de trestii jos acolo, o mare de trestie. Şi el a adus pe copiii lui Israel prin marea de trestie. Sus la capătul—mării, acolo este o mare grămadă de trestii acolo sus. Iar Moise a traversat marea, dar aceasta era marea de trestii pe care el a traversat; voi ştiţi, iarbă, înaltă, ca pipirigul şi altele, că el a traversat pe acolo." Ce ridicol!

187 Cînd, "Apa," Biblia a zis, "s-a despărţit de la dreapta la stînga, şi Dumnezeu a făcut ca un—un vînt puternic de răsărit să separeze." Vedeţi? Vedeţi?

188 Ei, ei vor să încerce să desluşească aceasta în propriul lor fel. Şi acesta-i felul în care ei întotdeauna au eşuat, şi ei vor continua să eşueze. Voi ştiţi, toate aceste lucruri!

189 Şi Cain era tocmai modelul omului cu mintea firească de astăzi, care este religios pe dinafară. El vrea să facă ceva pe dinafară, dar el este un . . . El merge la biserică, şi—şi el va face o mulţime de lucruri pentru— clădire.

Există numai o Biserică, şi voi nu aderaţi la Aceea.

190 Acestea sînt loje de frăţii. [În Engleză "lodge" înseamnă, secţiuni locale a unor sindicate organizate în frăţii—Trans.] Vedeţi? Voi aderaţi la loja Metodistă, loja Baptistă, loja Prezbiteriană, loja Penticostală.

Dar voi sînteţi născuţi în Biserică. Da, domnule. Vedeţi?

191 Acestea toate sînt loje. Ele nu sînt biserici. Ele sînt loje. Şi nu există un astfel de lucru ca "biserică" Metodistă, sau

"biserică" Penticostală. Nu, nu există un astfel de lucru. Nu, aceea este totul greşit. Vedeţi? Ei sînt . . . Asta-i adevărat. Ele, ele sînt loje la care aderă oamenii.

192 Dar voi sînteţi născuţi în Biserica Dumnezeului celui viu, şi aceea este Trupul tainic a lui Isus Cristos fiind format.

193 Acum, însă, era plăcerea lui Dumnezeu să descopere secretul Lui la Abel, prin credinţa simplă în sîngele vărsat. Oh, eu doresc să fi avut timp să stăm puţin mai mult asupra acesteia. Vedeţi?

194 Totuşi, şi Cain, cu toată înţelepciunea lui, omul deştept! "Oh," voi ziceţi, "acum, Frate Branham, tu ai spus că el . . . Tu încerci să-l faci geniul educat?" El era. Era el cel deştept? Urmăriţi-i—urmăriţi-i neamul. Priviţi la copiii lui. Fiecare dintre ei erau savanţi, şi doctori, şi oameni deştepţi, fiecare.

195 Dar, voi urmăriţi generaţia lui Set, ei erau umili, ţărani, şi fermieri, şi aşa mai departe, înainte în jos pînă la nimicire.

196 Dar copiii lui Cain erau cei deştepţi, grupul intelectual. Ei chiar, ei pretind, că puteau căli cuprul, şi ei fac metale; şi constructori. Iar ei erau oameni deştepţi.

197 Cînd—cînd, oamenii ăştialalţi locuiau doar în corturi, şi îşi mînau oile, şi s-au odihnit pe promisiunile lui Dumnezeu. Vedeţi? Vedeţi? Vedeţi ce era aceasta? Acum urmăriţi doar genealogia pe parcurs, şi vedeţi dacă aceasta nu este corect. Vedeţi? Ei s-au odihnit asupra promisiunii lui Dumnezeu.

198 Aceasta este cum a fost ales Noe, din acel fel de oameni. Aceasta este cum a fost Pavel luat afară din turma lui. Vedeţi? Aceasta este cum, John Wesley, Martin Luther, şi cîţi alţii. Aceasta este cum veniţi voi să fiţi ceea ce sînteţi astăzi, vedeţi, acelaşi lucru, umiliţi, să credeţi simpla promisiune a lui Dumnezeu.

199 Acum, observaţi, aceasta a plăcut lui Dumnezeu să—să identifice. Acum, Dumnezeu întotdeauna va adeveri dacă acesta este Adevărul sau nu. Înţelegeţi? Acum, mulţi oameni încearcă să se acţioneze pe ei înşişi în ceva de la care Dumnezeu stă departe cu un milion de mile. Asta-i adevărat. Dar cînd voi vedeţi pe Dumnezeu înapoi în jur, ziceţi Aceasta este . . . punctaţi Aceasta, ziceţi, "*Asta-i* adevărat, *Asta-i* adevărat, *Asta-i* adevărat," atunci voi ştiţi că Aceea este adevărat.

200 Acum, cînd jertfele erau pe altar, Dumnezeu i-a refuzat concepţia lui intelectuală despre Dumnezeu. Dar cînd El l-a văzut pe Abel, prin simpla credinţă de a crede că aceasta nu era mere sau roadele cîmpului, ci acesta era sînge; prin credinţă el a crezut aceasta, printr-o descoperire de la Dumnezeu. Dumnezeu a adeverit pe Adam prin acceptarea jertfei lui. Vedeţi?

201 Acolo este unde noi ne gîndim despre rugăciunea pentru bolnavi, şi orice altceva. Isus a zis, "Dacă voi rămîneţi în Mine, şi Cuvîntul Meu în voi, doar cereţi ceea ce voi vreţi şi aceasta vi se va face."

202 Acum aşa cum noi venim drept înainte în jos, repede acum, noi sîntem cu douăzeci de minute mai mult.

203 Observaţi, ziua lui Ilie, Dumnezeu a ales să se ascundă pe Sine într-o persoană simplă. Acum doar gîndiţi-vă la aceasta. Aceea era alegerea Lui. Ţineţi minte, că ei aveau rabini, preoţi. Ei aveau oameni mari în zilele acelea. Chiar Împăratul Ahab, însuşi, era un Iudeu. Ei aveau oameni mari în ţară, în ziua aceea. Dar Dumnezeu s-a ascuns pe Sine într-un om simplu; nu un savant; nu, nu un om renumit al lumii, ceva mare geniu militar sau ceva; nu, nu un nume mare. Noi nici măcar nu ştim cine erau tata şi mama lui. Noi nu ştim nimic despre genealogia lui. Doar un simplu bătrîn fermier pe undeva, care a fost crescut pentru scopul de a fi un profet. Dumnezeu l-a avut să trăiască singur în pustie. Singurul lucru pe care noi îl ştim, el a răsărit drept afară de niciunde, a mers drept înăuntru şi a condamnat întregul sistem eclesiastic. Doamne!

204 Şi voi ştiţi ce gîndeau ei despre el? "De la ce şcoală a venit el?" Vedeţi? "Cu ce denominaţiune este el? Este el cu Fariseii, Saducheii," sau ce altceva aveau ei? El nu a aparţinut de nici una din ele, ci el a condamnat întregul lucru. Vedeţi? Dumnezeu a ales să facă asta.

205 Dar, un om simplu, fără educaţie. Noi nu avem nici un loc unde a mers el vreodată la şcoală. Noi nu avem nimic despre el. Doar un om simplu, dar lui Dumnezeu i-a plăcut să se ascundă în acea persoană simplă. Dumnezeu, în urmă acolo, cu acest om simplu, s-a ascuns într-o fiinţă umană. Puteţi voi pricepe asta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

206 Dumnezeu ascunzîndu-se într-un "capricios analfabet," pentru lume. Pentru că, voi ştiţi, ei—ei l-au acuzat de fiecare lucru, chiar de a fi un "vrăjitor," pe Ilie. Toţi profeţii sînt acuzaţi, de asta, vedeţi.

207 Astfel, Isus a fost acuzat de a fi unul, vedeţi voi, "Beelzebub; a fi nebun." A zis, "Păi, Tu eşti nebun. Da, noi ştim că Tu ai un drac. Tu eşti—Tu eşti deviat la capul Tău." Vedeţi?

208 Aceea este unde El le-a spus, "Cînd Acesta vine în zilele din urmă, că ei hul-. . . aceea va fi hulă, să facă aşa." El i-a iertat, dar aceasta nu va fi iertat în aceste zile din urmă. Pentru aceasta va trebui să se plătească, cu separare Eternă, "Niciodată să nu fie iertat, în lumea aceasta sau lumea care vine."

209 Dar Ilie a fost considerat un om nebun. Vă puteţi imagina să stea sus la...Femeile îşi tăiau toate părul ca în zilele moderne, eu presupun, şi se vopseau ca Izabela, prima doamnă a ţării. Şi—şi predicatorii toţi s-au făcut lumeşti şi toate celelalte. Şi atunci ce a luat loc? Atunci aici vine afară bătrînul Ilie, condamnînd întregul lucru, totul de la Izabela în jos.

210 "Păi," se gîndeau, "noi nu trebuie să ascultăm de tine! Noi avem pastori."

211 Sigur, ei nu trebuiau să asculte, dar el era pastorul lor oricum. El era pastorul lui Izabela. Ea nu a vrut aceasta. Ea putea să aibe un fel diferit. Dar, dar, trimis de Dumnezeu, era el. Înţelegeţi? El era pastorul trimis de Dumnezeu pentru ea. Ea l-a urît, dar el era pastor tot la fel. Observaţi.

212 Iar Ilie s-a umilit pe sine şi a stat cu ceea ce a spus Dumnezeu, în aşa fel, încît aceasta i-a plăcut lui Dumnezeu să ia acelaşi Duh de la Ilie şi să promită să-L împingă de trei ori jos pe drum de acolo. Vedeţi? Amin. Şi El a făcut-o. Amin. Sigur, El a făcut. Sigur. El a promis aceasta, că Acesta va veni. Şi Acesta a venit asupra lui Elisei, urmaşul lui; apoi a venit peste Ioan Botezătorul; şi conform cu Maleahi 4, Acesta trebuie să fie aici din nou în ziua din urmă. Înţelegeţi?

213 Dumnezeu a iubit acel Duh care era asupra acelui om al pădurii, simplu needucat de acolo din spate de pe undeva în păduri. Şi, astfel, Acesta era aşa supus Cuvîntului Său, încît El putea zice, "Ilie, fă *asta*," şi Ilie făcea aceasta. Şi Dumnezeu s-a ascuns pe Sine acolo înăuntru, în aşa simplicitate!

214 Ei toţi i-au spus, "Acel bătrîn capricios, să nu aveţi nimic de a face cu el," şi aşa mai departe.

215 Dar într-o zi, cînd el—el a ajuns bătrîn, şi capul lui chel, şi a lui—şi a lui perciuni atîrnînd în jos, cărunţi, şi părul puţin care-l avea atîrnînd peste umerii lui; micuţele braţe bătrîne slabe, şi carnea pleoştită pe ele în felul acesta; a venit păşind în jos pe acel drum către Samaria, şi ochii aceia privind în sus către cer, cu un toiag strîmb în mîna lui. El nu era prea mult la ce să te uiţi, dar el avea "AŞA VORBEŞTE DOMNUL" pentru ziua aceea. El nu s-a bîlbîit cu Aceasta. El nu a gîngăvit. El nu a zis, "Acum, *mare* Ahab." El a păşit sus şi a zis, "Nici măcar roua nu va cădea din cer pînă cînd eu nu chem după ea." Aleluia! Vedeţi? Dumnezeu a onorat simplicitatea lui.

216 Acum, vedeţi voi, în timp ce acesta era în felul simplu, şi fiecare—fiecare împotriva lui, fiecare era la beregata lui. Toată asociaţia lucrătorilor, toate celelalte, erau la beregata lui, asta-i adevărat, încercînd să scape de el, şi toate celelalte. Dar, în acea simplicitate, totuşi ei nu au avut nici măcar o cooperare cu campaniile lui şi ce altceva avea el. Fiecare credea că el era un capricios. Dumnezeu se ascundea pe Sine.

217 Dar cînd a venit timpul ca acea sămînţă să devină coaptă, care a fost plantată, Dumnezeu s-a manifestat pe Sine prin a trimite Foc din Cer şi aprinzînd jertfa. Dumnezeu ascunzîndu-se în simplicitate, şi apoi descoperindu-se pe Sine din nou. Vedeţi? Sigur. I-a plăcut lui Dumnezeu să facă aşa. El întotdeauna a făcut-o în aşa fel. Da, domnule. Acum, noi aflăm că El—El a promis aceste lucruri.

218 Necazul este, astăzi, cu aşa mulţi dintre noi oamenii, noi vrem să devenim aşa, voi ştiţi, aşa înclinaţi spre educaţie, pe seminarii, şi denominaţionali, încît Dumnezeu nu ne poate folosi. Dumnezeu poate să-i dea unui om o pornire să facă ceva, şi să-i dea o slujbă; primul lucru pe care-l ştiţi, că el se va duce să servească la ceea ce zic alţii, şi, primul lucru pe care-l ştiţi, el va fi tot înfăşurat într-o mare grămadă de lucruri. Şi atunci Dumnezeu doar îşi ia mîinile Lui de pe el, şi-l lasă în pace. Vedeţi? Vedeţi?

219 Atunci El va încerca să-şi găsească Lui un alt om, cineva care va face aceasta. Vedeţi? El trebuie să găsească ceva care va—va lua Cuvîntul Lui, va lua descoperirea Divină şi nu se va mişca cu Ea, va sta drept acolo pe acel Cuvînt. Acela este felul în care El—El o face. El întotdeauna a făcut-o în felul acela.

220 Astfel cînd omul ajunge aşa educat şi deştept, că, el încearcă să pună propria lui interpretare. Păi, aşa cum ei zic, "Botezul Duhului Sfînt," vor zice ei, "oh, aceea era pentru o altă zi." Dar, dacă ei nu, păi, "Acesta nu era pentru o altă zi, dar, eu vă voi spune, El nu vine chiar cum a venit El în Ziua Cincizecimii. Noi primim Duhul Sfînt cînd noi credem." Şi—şi tot felul de lucruri ca acestea, voi vedeţi. Şi vorbiţi despre botezul în Numele lui Isus Cristos, ei . . . unde Biblia învaţă aceasta în felul acesta; păi, voi ziceţi, "Păi, dar, seminarul zice! Şi *Aşa-şi-aşa* zice!" Aceea este compromitere. Vedeţi? Dumnezeu nu poate folosi o persoană ca aceea. Vedeţi?

221 El poate să lase un om să fie bătut pe tot cuprinsul ţării în felul acesta, şi omul aruncat afară şi de rîs, şi să fie batjocorit, şi toate celelalte în felul acesta. Dar cînd vine adevărata expunere, Dumnezeu se ridică şi se adevereşte pe Sine în aceeaşi simplicitate.

222 Se ridică drept în sus, ca floarea. Sămînţa, arată de parcă s-a terminat cu ea, ea moare şi cade în pămînt. Dezgropaţi sămînţa micuţă, şi ea este putredă, şi arată ca o mizerie. Dar afară de acolo izbucneşte viaţa să reproducă o altă floare din nou.

223 Dumnezeu în simplicitate. El face acelaşi lucru. Calea în sus este jos, totdeauna. Umiliţi-vă. Nu ziceţi niciodată, "Păi, eu am *asta* şi *aceea*." Tu nu ai nimic. Doar—doar aminteşte-ţi, dacă tu ai harul lui Dumnezeu, fii doar mulţumit de acesta, şi fii umilit pentru aceasta. Vezi, doar continuă să te umileşti.

224 Acum eu va trebui să mă grăbesc, deoarece ceasul este... Eu nu vreau să vă ţin prea mult, deoarece eu nu vreau să vă obosesc, vedeţi. Noi încă avem un timp îndelungat prin această săptămînă.

225 Acum, şi acum noi aflăm că oamenii devin aşa deştepţi şi educaţi.

226 Acum eu vreau să vă arăt altul. Ceilalţi se duc aşa departe de partea cealaltă, că ei devin fanatici, încercînd să fie religioşi. Acum, noi ştim că noi avem acel grup. Vedeţi? Ei se duc de partea cealaltă.

227 Aceea este unde eu difer cu grupul de fraţi care s-au retras de aici nu cu mult timp în urmă de la—calea Luminii. Ei, ei doar nu au putut să vadă fenomenul fiind făcut numai dacă ei şi-au făcut un grup, astfel ei s-au adunat sus în Canada şi—şi au făcut un grup de oameni care ei urmau să-i trimită afară şi să facă apostoli şi profeţi unul din celălalt, şi alte lucruri. Şi acesta a eşuat. Vedeţi? Şi aceasta întotdeauna va eşua. Vedeţi? Ei au devenit... Ei simt că din cauză că ei sînt... că ei nu... Ei aşa condamnă celelalte lucruri, şi—şi lucrurile, încît ei se duc direct pe partea cealaltă. Vedeţi?

228 Există o parte care este mult intelectual, rece şi indiferentă, ei neagă totul de acolo. Şi ceilalţi ajung pe partea cealaltă, pe partea cealaltă cu un grup radical al unei emoţii, şi neagă Cuvîntul.

229 Dar adevărata Biserică reală stă drept în mijlocul drumului. Acum, dacă voi observaţi, aceasta are—aceasta are—aceasta are cunoştinţa Bibliei despre ce a spus Dumnezeu, şi ea este—ea este suficient de spirituală să fie caldă în inima ei, şi acesta este doar drumul. Isaia a spus că va fi în felul acela. El a zis, "Acolo va fi un drum..."

230 Şi binecuvîntaţii, sfinţii, prieteni scumpi din biserica Nazarineană, o micuţă mişcare puternică pe care Dumnezeu a pornit-o, dar ce au obţinut ei? Cînd Dumnezeu a început să vorbească în limbi în biserică, ei erau aşa religioşi şi de la sine formali, încît ei au numit aceasta "Diavolul." Şi voi vedeţi ce li s-a întîmplat? Vedeţi? Vedeţi? Ei, ei, "Mai sfînt decît eşti tu." Şi—şi astfel noi aflăm că toate acele lucruri merg la sămînţă şi mor drept afară. Vedeţi? Şi o altă parte.

231 Acum, o parte devine un fanatic. Cealaltă parte devine rece şi formală.

Acum, Isaia a zis, "Acolo va fi un drum..."

232 Şi Nazarinenii, şi mulţi dintre vechiul popor al sfinţeniei, obişnuiau să zică, "Binecuvîntatul drum vechi! Slavă lui Dumnezeu! Noi umblăm în sus pe vechiul drum!" Da, amintiţi-vă, aceea nu era exact ceea ce el a zis.

233 El a zis, "Acolo va fi un drum, şi," *şi* este o conjuncţie, "şi o cale." Şi acesta nu va fi numit drumul sfinţeniei, ci "Calea sfinţeniei."

234 Acum, un drum al sfinţeniei, oamenii încearcă să se facă pe ei înşişi sfinţi. Şi cînd voi o faceţi, aceasta este întocmai cum am spus înainte, aceasta este ca un . . . Aceasta ar fi ca un uliu şorecar care încearcă să pună pene de porumbel în el, să facă un porumbel din acesta, cînd natura lui este totuşi un uliu şorecar. Vedeţi? El, acesta este . . . Aceasta ar fi ca o cioară care încearcă să pună penele unui—unui porumbel înăuntru, sau un păun, şi să spună, "Voi vedeţi, eu sînt o pasăre frumoasă." Vedeţi, aceasta este ceva fabricat.

235 Dar un păun nu trebuie să se îngrijoreze dacă el o să aibe pene de păun sau nu. Porumbelul nu trebuie să se îngrijoreze dacă el o să aibe pene de porumbel sau nu. Atît timp cît natura lui este un porumbel, el va avea pene de porumbel.

236 Şi, vedeţi, oamenii cu sfinţenia [se referă la un cult numit Holiness Church care înseamnă biserica sfinţeniei—Trans.] încep să spună, "Femeile trebuie să poarte păr lung şi mîneci lungi, şi—şi toate aceste lucruri, şi fuste lungi, şi nu poartă ceva verighete de căsătorie sau bijuterii de nici un fel." Vedeţi, aceasta a devenit o sfinţenie de neprihănire proprie. Vedeţi? Vedeţi? Aceea—aceea este—aceea este sfinţenie fabricată. Dar Biserica adevărată a viului Dumnezeu este . . . Şi priviţi ce i s-a întîmplat la denominaţiune. Acum ele toate au părul tăiat, ca Penticostalii, şi—şi aşa mai departe. Şi—şi ei toţi, aproape, poartă inele şi aşa mai departe. Priviţi la Penticostali, cu ani în urmă, cum au pisat ei asupra acesteia, vedeţi, şi, "Noi, biserica! Noi, biserica!"

237 Biserica este Trupul lui Cristos. Acesta este un individual, printre alţi individuali, care este născut în Împărăţia lui Dumnezeu. Aceasta vine dinăuntru în afară. Aceasta este trăit automat.

238 Voi nu-i cereţi unei oi să producă lînă . . . sau, să fabrice lînă, eu vreau să spun. Oaia nu trebuie să fabrice lînă. Ea zice, "Acum, stăpînul meu vrea ca eu să am ceva lînă în anul acesta. Eu trebuie să mă pun la lucru." Nu, singurul lucru pe care ea trebuie să-l facă este doar să rămînă o oaie. Aceasta-i adevărat. Lîna actual-matic va . . . Aceasta va creşte. Aceasta va creşte. Ea o va produce deoarece . . .

239 Iar nouă nu ni se cere să fabricăm roade. Noi sîntem presupuşi de a produce roade, vedeţi, rodim roade. Înţelegeţi? Noi se presupune să aducem roade. Şi atît timp cît tu eşti un pom fructifer al lui Dumnezeu, cu Cuvîntul lui Dumnezeu, Cuvîntul lui Dumnezeu se va adeveri pe Sine. Acesta va aduce rod atît timp cît Cuvîntul este acolo. Isus a zis, "Dacă voi rămîneţi în Mine, şi Cuvîntul Meu în voi, cereţi ce vreţi şi

aceasta se va face." Vedeţi? Voi nu fabricaţi aceasta. Voi nu vă prelucraţi sus la aceasta. Aceasta este doar de fapt acolo, şi merge înainte şi înainte.

240 Acum să mergem, doar să ne grăbim acum, cu numai cîteva minute rămase, şi apoi noi vom încheia.

241 Acum, acum, alţii se duc aşa departe ca să fie fanatici. Acum, ei se duc de partea cealaltă. Şi ei gîndesc, că deoarece ei sar în sus şi-n jos, sau obţin vreun fel de senzaţie sau emoţie, vorbesc în limbi, sau—sau—sau dă o prorocie care se întîmplă să fie corectă, sau ceva de felul acesta, ei cred că Asta este, căci—căci ei îl au pe Acesta. Dar, acesta nu este.

242 Isus a zis, "Mulţi vor veni la Mine în ziua aceea, şi ei zic, 'Doamne, nu am prorocit eu în Numele Tău? În Numele Tău am făcut multe lucrări, şi am scos draci?'" El a zis, "Depărtaţi-vă, Eu niciodată nu v-am cunoscut." Vedeţi? Aceea nu este asta. Aceea nu este asta, prietene.

243 Acela este motivul...Şi, limbile, dovada? Eu cred în vorbirea în limbi, dar eu nu iau aceasta de a fi singura dovadă a Duhului Sfînt. Nu, domnule. Roada Duhului este dovada. Vedeţi? Da. Acum, voi vedeţi, acesta este motivul că eu am diferenţă cu mişcarea fraţilor Penticostali, în felul acela, în care ei zic, "Dacă un om vorbeşte în limbi, el are Duhul Sfînt." Eu difer. Acela nu este un semn că el are Duhul Sfînt. Vedeţi?

244 Eu am auzit draci vorbind în limbi tot aşa de repede cum puteau ei, au băut sînge dintr-un craniu uman, şi au chemat după Diavolul.

245 Eu am văzut Indieni să ia şerpi şi să-i încolăcească în jurul lor, în—în—în ploaie dansînd acolo în Arizona; îşi ţineau mîinile în sus în felul *acesta*, şi alergau în jur. Vraciul a ieşit afară, sfîrtecîndu-se. Şi au aşezat un creion jos, şi acesta a scris în limbi necunoscute, şi a dat interpretarea la acesta. Vedeţi?

Aşa că, să nu, să nu-mi spuneţi mie asta. Eu sînt prea în vîrstă pentru asta. Vedeţi?

246 Astfel—roada Duhului este...Isus a zis, "După roadele lor," nu limbi sau emoţii, "ci după roadele lor îi veţi cunoaşte." Vedeţi? Astfel aceea este roada Duhului. Acesta este Dumnezeu desfăşurîndu-se pe Sine în umilinţă, blîndeţe, şi în fiecare zi acelaşi. Este ceva privitor la aceasta, un om care stă drept cu Cuvîntul. De fiecare dată cînd el vede Cuvîntul, el Îl punctează cu un "amin," indiferent de ceea ce spun ceilalţi oameni. Că, el Îl crede, voi vedeţi. În regulă. Vedeţi?

247 Dar noi mergem destul de departe, atunci, să ne odihnim asupra unui fanatism, şi Satan intră printre oameni. Aceea este treaba lui Satan. Şi el este un bun afacerist. Şi el ajunge printre oameni, şi-i face să creadă că ei îl au pe Acesta doar

pentru că ei pot sări în sus şi-n jos. Şi apoi să urăşti pe vecinul tău? Nu. Vedeţi?. . .să—să zici lucruri, şi să vorbeşti în limbi doar minunat, şi lucruri ca acestea.

248 Şi, amintiţi-vă, că voi puteţi vorbi în limbi veritabile ale Duhului Sfînt şi totuşi să nu aveţi Duhul Sfînt. Biblia a spus aşa. "Chiar dacă eu vorbesc în limbi omeneşti şi Îngereşti, şi nu am dragoste, aceasta nu-mi ajută la nimic. Eu am devenit o alamă sunătoare, şi un ţimbal zîngănitor." Întîi Corinteni 13. Vedeţi? Astfel voi nu. . .Aceea nu o face, vedeţi.

249 Metodistul zice, "Cînd noi am strigat, noi L-am avut," dar ei nu l-au avut. Nazarineanul zice, "Cînd ei au trăit sfinţi, ei L-au avut," dar ei nu l-au avut. Penticostalul zice, "Noi vorbim în limbi; noi Îl avem," dar ei nu l-au avut. Vedeţi? Vedeţi?

250 Dumnezeu, desfăşurîndu-se pe Sine, nu în senzaţii. Nu, aceea. . .Senzaţiile, totuşi, sînt cu Acesta. Voi vedeţi locul? Acesta doar Îl face aşa umilit încît oricine poate să-L vadă, dacă tu—dacă tu nu încerci să pui, să injectezi propria ta minte la Acesta, vezi, şi propriile tale gînduri. Acesta este Dumnezeu.

251 Acum, şi apoi ei devin o grămadă de fanatici. Apoi, *aici* sînt cei reci formali de partea asta; *aici* sînt fanaticii pe partea cealaltă; şi *aici* merge Mireasa drept prin toată aceasta, chemînd din ambele părţi. Asta-i adevărat. Dumnezeu adeverind Aceasta aşa cum El merge înainte, Cuvîntul Lui.

252 Acum, oh, eu trebuie să sar peste unele din acestea deoarece eu am prea mult aici. Şi eu—eu am. . .Timpul meu s-a terminat. Eu mă voi grăbi tot atît de repede cît pot acum.

253 Din Eden, din Eden aceasta a venit, a fost—a fost profeţit că acolo venea un Mesia; tot drumul de la Eden.

254 Acum eu am să sar peste cîteva din Scripturile mele ce le am scrise aici jos, şi notiţe, doar să sfîrşesc Mesajul, la timp, dacă eu pot. Dumnezeu ascunzîndu-se în umilinţă. Acum, eu voi vorbi repede, dar, totuşi, eu—eu vreau ca voi să prindeţi aceasta. Vedeţi?

255 De la Eden, a fost profeţit că acolo va veni un Mesia. Aceasta a fost spus dinainte că ce fel de persoană va fi El. Noi am putea zăbovi multă vreme. Voi cunoaşteţi Biblia, ce va fi El, ce fel de persoană va fi El. Moise a zis, "Domnul Dumnezeul vostru va ridica un Profet, ca mine." Ei ştiau că acel Mesia urma să fie un profet, felul de slujbă pe care El l-ar avea cu El. Toţi profeţii au vorbit despre ceea ce El va face. Ei au vorbit despre aceasta în simboluri. Şi aceasta a trecut drept pe deasupra capetelor lor, şi drept sub restul dintre ei. Vedeţi? Vedeţi? A mers sub unul, şi pe deasupra celuilalt. Vedeţi?

256 Pe la vremea în care El a sosit pe scena timpului, oamenii la care El a fost trimis aveau propria lor interpretare despre ceea ce El urma să fie, în propria lor interpretare imaginară.

257 Biblia nu s-a schimbat niciodată. Biblia este întotdeauna aceeaşi. Acela este motivul că eu zic, "Scriptura a zis, şi eu stau cu Aceea, 'Biblia este fără interpretare particulară.'"

258 Astfel, Metodiştilor, Baptiştilor, Penticostalilor, nu încercaţi să puneţi interpretarea voastră la Aceasta, să ziceţi, "Aceasta nu înseamnă Aceea. Aceasta înseamnă *asta*."

259 Aceasta înseamnă tocmai ceea ce Ea zice, întocmai exact. Cineva a zis, "Cum poate aceasta?" Eu nu ştiu cum. Acela nu sînt eu să spun asta. Acesta este Dumnezeu să îngrijească de aceea. El este Acela Care a spus aceasta, nu eu, vedeţi, şi El va purta de grijă de a Lui Propriu.

260 Dar acum, dar, acest Mesia a fost profeţit. Profeţii au spus întocmai exact cum va veni El, ce va face El cînd El vine. Dar, propria lor interpretare particulară despre aceasta, printre oameni! Şi cînd El a venit, El a fost într-un fel aşa de simplu, în simplicitate, încît întregul grup al bisericii s-a poticnit de aceasta. Este asta adevărat? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Acolo, acei oameni care au fost învăţaţi . . .

261 Un om nu putea fi un învăţător, un preot, pînă cînd el nu era născut într-o anumită linie, după Levi. Şi, doar gîndiţi-vă, stră-stră-stră-stră-stră-stră-străbunicul lui era un preot, stînd drept în acel Cuvînt, în templu, ziua şi noaptea.

262 Ca preotul Catolic sau lucrătorul care este o—o slujbă transmisă, din generaţie, la anumite biserici, şi aşa mai departe, "Stră-stră-străbunicul meu era un episcop Metodist. Bunicul meu era un episcop, şi aşa mai departe." Vedeţi?

263 Aceasta tot, a trăit chiar în Cuvînt, dar ei şi-au format propriul lor fel din acesta. Şi copiii lor au acceptat aceasta în aşa fel cum i-au învăţat părinţii. Pînă cînd, părinţii au învăţat aceasta deviat de la calea adevărată, şi ei au făcut o astfel de organizaţie din ea, încît, cînd Duhul a încercat să prezinte Adevărul, ei nu l-au putut primi.

264 Şi acela este acelaşi lucru astăzi. Eu nu vreau să fiu dur, dar aceasta este adevărat. Acesta este acelaşi lucru astăzi. Ei îl fac aşa—aşa complicat, şi—şi în alt fel. Ei învaţă a lor . . . Întocmai cum s-a spus, "Dumnezeu nu are ceva nepoţi." Voi ştiţi asta? Dumnezeu are fii, şi El are fiice, dar nu nepoţi şi nepoate. Fiecare om trebuie să plătească acelaşi preţ şi să vină pe aceeaşi cale. Întocmai cum a făcut tatăl tău, aşa trebuie şi tu.

265 Acum, astfel, El era aşa de simplu. Cînd acest Mesia . . . Pentru patru mii de ani, fiecare profet a vorbit despre El; David a cîntat despre El, şi toţi în jos pe parcurs. Şi cînd El a venit, oamenii îşi aveau propriile lor idei acumulate, ce trebuie El să facă, cum urma El să facă. Cum era totul explicat,

desenat pe grafice şi fiecare lucru, încît, cînd El a venit în acel fel real simplu, aceasta doar—aceasta doar le-a ruinat teologia lor. Vedeţi, ei nu au ştiut aceasta.

266 El a venit în acord cu Cuvîntul. Acum, voi credeţi că Dumnezeu a vorbit prin profeţi, că acel Mesia va veni într-un anumit fel? Este destul de rău că noi nu avem cam o altă oră ca noi să putem merge prin aceea şi să explicăm cum era aceasta. Vedeţi? Noi toţi ştim cum era, deşi, cei mai mulţi dintre noi. Cum a zis Dumnezeu că va veni El, şi cum că, "Tu, Betleeme din Iudea, nu eşti cea mai neînsemnată dintre. . . " Şi totul în jos pe acolo, şi cum va face El, şi ce va face El. Înţelegeţi?

267 Şi, totuşi, El era aşa de simplu! Încît, acei mari cărturari au avut aceasta aşa de amestecat, încît ei au pierdut-o. Dar, voi ştiţi că Isus nu a venit contrar cu Cuvîntul. El a venit în acord cu Cuvîntul, dar contrar cu interpretarea lor. Înţelegeţi? El a învăţat lucruri care erau împotriva instruirii lor ecleziastice despre El.

268 Acum, ei au zis, acum, de exemplu, "Cînd vine Mesia, cu certitudine, El va veni sus la templu şi va zice, 'Caiafa,' sau oricare este marele preot, 'Eu am ajuns.' El va veni cu un salut de zece milioane de Îngeri. Dumnezeu va zice, 'În regulă, băieţi, jos acolo, voi sînteţi într-adevăr o—o biserică puternică. Voi sînteţi poporul Meu. Eu am să întorc manivela aici şi să las jos coridoarele Cerului. Eu vă trimit pe Mesia, în dimineaţa aceasta. Eu voi lăsa să aterizeze drept acolo afară în curte, şi tot poporul să meargă în jur.' Zice, 'Doctor *Aşa-şi-aşa*, tu şi Doctor *Aşa-şi-aşa*, voi toţi puteţi sta în frunte, să-L salutaţi primii, vedeţi voi.'"

269 Acum aceasta-i probabil ceva cum ei se gîndesc astăzi. Acum, eu ştiu că este puţin. . . Aceasta sună puţin nechibzuit. Dar eu nu. . . Eu încerc să fac o remarcă.

270 "Şi—şi, acolo, acesta este felul în care urmează să fie. Şi dacă acesta nu vine în felul acela, aceasta nu este corect; acesta este un anticrist. Vedeţi? Dacă acesta nu vine tocmai în felul acela, acesta este un anticrist, voi vedeţi, aşa că aceasta nu va fi. Şi astfel, atunci, acolo va fi un. . . Atunci, următorul lucru care vine jos, va fi cam un salut de zece milioane de Îngeri, cu orchestrele lor. Şi ei vor ateriza acolo afară în curte, unde a zidit Solomon templul, şi, oh, totul în sus şi-n jos pe aici, acest loc sfînt unde au murit sfinţi şi înţelepţi, şi aşa mai departe!"

271 "Da," Isus a zis, "voi făţarnicilor! Voi fii ai Diavolului!" A zis, "Voi împodobiţi mormintele profeţilor, iar părinţii voştri i-au pus acolo." Asta-i adevărat. Asta-i adevărat. Vedeţi? "Cîţi oameni neprihăniţi şi profeţi au fost trimişi la voi, şi totuşi voi i-aţi ucis pe fiecare din ei!" Vedeţi? Dar ce va numi El "neprihănit" atunci? Ceea ce ei numesc, "fanatici şi capricioşi." Da.

Acolo, ei credeau că acesta va veni în felul acela.

272 Dar, cînd, El a venit într-un grajd, născut din o—o fecioară, cu doar un tîmplar obişnuit ca un tată susţinător, şi o—o fată, micuţă necunoscută. Vedeţi, nu fiica marelui preot, sau ce altceva. El—El vine ca . . . dintr-o micuţă doamnă care a locuit jos în—în micuţul, vechiul ţinut rău numit Nazaret. Şi doar un văduv simplu; nevasta lui era moartă. El avea ceva copii; Iosif. Şi—şi ea era logodită. Şi atunci El a venit cu un nume negru, de la început. Ei au zis că El a fost născut ilegitim. Oh, Doamne!

273 Asta le-a lovit lustrul lor prea tare. Vedeţi? Etica lor educaţională nu putea să înghită asta. Interpretarea lor despre Scripturi nu cunoştea nimic despre asta, dar totuşi aceasta era AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Oh, Doamne!

274 Mă cutremură, să gîndesc aceasta, şi să văd că acelaşi lucru se întîmplă din nou. Dumnezeu nu se poate schimba.

275 Este deja doisprezece. Vreţi voi doar . . . Să mă opresc, sau doar . . . [Adunarea zice, "Nu. Mergi înainte."—Ed.] Vă mulţumesc. Doar şedeţi liniştiţi doar un picuţ, vedeţi. ["Continuă drept înainte."] Acum, aceasta este, eu pun temelie aici pentru un Mesaj care vine, vedeţi. Şi eu voi încerca să vă las afară repede, poate în următoarele zece sau cincisprezece minute, dacă noi putem. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

276 Observaţi, acum, aceasta este aşa de simplu, încît aceasta—aceasta— aceasta doar a omis semnul, pentru ei. Dar aceasta a lovit semnul lui Dumnezeu. Vedeţi, aceasta a lovit Cuvîntul. El a venit exact întocmai în felul în care El a zis. Dar, ei, interpretarea lor despre aceasta era greşită. Interpretarea despre izbăvitorul în timpul lui Moise era greşită. Interpretarea în timpul lui Noe era greşită, vedeţi, însă Dumnezeu vine conform cu Cuvîntul Lui.

277 Şi apoi a venit Isus, şi El—şi El a învăţat lucruri care erau contrar. "Dacă Tu eşti Mesia, fă *cutare-şi-cutare*," vedeţi voi. "Dacă Tu eşti, coboară de pe cruce şi arată-ne aceasta acum." Vedeţi? Dar Dumnezeu nu se dă în spectacol pentru oameni. Dumnezeu face doar lucrurile care-i place şi sînt drepte.

278 Ei se gîndeau că Unul ca acesta cu certitudine va trebui să vină cu un mare salut al Îngerilor. Dar El a venit printr-un grajd. Şi, pentru propriile lor etici şlefuite, aceasta era ridicol pentru o fiinţă umană obişnuită să gîndească că Atotputernicul Dumnezeu, marele Iehova puternic, Care a posedat pămîntul şi a creat întregul lucru, nu putea să aranjeze un loc pentru Propriul Lui Copil să fie născut, mai bun decît ceva grajd de vaci peste o grămadă de balegă. Cum putea acolo . . . Vedeţi?

279 Ce era aceasta? Dumnezeu în simplicitate. Aceea este ceea ce L-a făcut aşa măreţ. Vedeţi, etica de educaţie nu poate să se micşoreze pe ea însăşi în felul acesta; vedeţi, ea nu poate să

suporte asta. Dar Dumnezeu este aşa de mare încît El s-a adus pe Sine jos la aceea, nici măcar o haină să îmbrace pe Propriul Lui Copil. Gîndiţi-vă la asta! Şi lumea . . . Acolo nu era loc în han. Iar El a mers într-un grajd de vaci, o micuţă—o micuţă margine, ca o—o grotă micuţă, înapoi în marginea unui deal. Şi acolo pe patul de paie a venit Fiul lui Dumnezeu. Oh, aceea era cu totul diferit de la a întîlni sus acolo . . .

280 Iar mama Lui urma să fie mamă. Ea a fost găsită de a fi mamă, oh, cu lunile înainte ca ei să fi fost măcar logodiţi ca să fie căsătoriţi . . . sau chiar căsătoriţi. Înţelegeţi? Ea urma să fie mamă. Şi oamenii au văzut aceasta, şi ei ştiau că aceasta era în felul acesta. Şi, Maria, în inima ei, ea ştia ce se petrecea.

281 Iar Iosif nu înţelegea. Dar Îngerul Domnului a venit la el noaptea, zicînd, "Iosif, tu eşti un fiu al lui David. Nu-ţi fie teamă să iei la tine pe Maria nevasta ta, căci aceea nu este nimic rău, ci aceea este de la Duhul Sfînt." Aceea a stabilit-o. Omul, Iosif, cu o aşa legătură cu Dumnezeu, încît Dumnezeu putea să-i vorbească.

282 Însă astăzi noi avem jachetele noastre ecleziastice aşa strînse în jurul nostru încît nimic nu ne poate vorbi, în afară de grupul ecleziastic la care noi aparţinem. Eu nu vreau să devin aspru sau radical, aşa că eu voi lăsa aceasta în pace chiar acolo. Observaţi. Însă voi înţelegeţi ce vreau eu să spun. Observaţi.

283 Un grajd era ridicol, pentru ei, cei şlefuiţi. Noi nici măcar nu avem nici o mărturie unde a participat El vreodată la o zi de şcoală; şi totuşi, la vîrsta de doisprezece ani, un băiat simplu a uluit pe preoţi în templu, prin învăţătura Lui. Oh, Doamne! Ce era aceasta? Dumnezeu ascunzîndu-Se . . .?. . . Eu mă simt destul de religios chiar acum. Dumnezeu ascunzîndu-Se într-un grajd. Dumnezeu ascunzîndu-Se într-un Copil mic. Vedeţi? Priviţi, aceasta urmează să expună, după o vreme, totuşi, vedeţi. El trebuia.

284 Cînd El a mers pe străzi, părinţii, fără îndoială, vorbeau şi ziceau, "Nu te juca cu Copilul acela. Să nu ai nimic de a face cu El. Mama lui nu este nimic decît o prostituată ordinară, vezi. Şi, tata şi mama, Pruncul a fost născut . . . Înainte ca ei să fie de fapt căsătoriţi, ea urma să fie mamă. Să nu ai nimic de a face cu acesta."

285 Ce gîndea Maria! Dar, cu totul, nu conta ce gîndeau cei dinafară, ea chibzuia la toate aceste lucruri. Ei au ascuns aceasta în inima lor. Ei ştiau. Ei nu puteau să spună nimic rău împotriva acestuia.

286 Dumnezeu vorbeşte către omul Lui, uneori, zice, "Stai în pace. Nu spune nimic despre aceasta."

287 Eu am avut oameni în adunarea mea zicînd, "Păi, dacă tu eşti un slujitor al lui Cristos, tu ştii că *aceasta* se petrece acolo."

288 Sigur, eu ştiam că aceasta se petrecea. Dar atunci ce o să faci tu cînd El zice, "Stai în pace. Nu spune nimic despre aceasta"?

289 Am luat cîţiva oameni ziua trecută, şi le-am arătat, pe o carte. "Ceva a vorbit, cu ani în urmă," am zis.

A zis, "Păi, eu nu am putut înţelege aceasta."

290 Am zis, "Tu vezi acolo?" Aici era aceasta, înapoi aici, am avut-o cu dată şi fiecare lucru, cînd aceasta s-a întîmplat în urmă acolo. Mulţi oameni au văzut aceasta pe carte acolo. Am zis, "Aceasta se va împlini că asta va face în felul *acesta* şi felul *acela*."

291 A zis, "Păi, de ce nu spui tu ceva despre aceasta?" Aceasta ar cau-. . . Aceasta trebuia să fie în felul acela. Înţelegeţi?

292 Iar Iosif ştia diferit. El ştia la Cine aparţinea acel Bebeluş. Maria ştia la Cine aparţinea Acesta. Isus ştia Cine era Tatăl Lui. Ce a zis El? "Eu trebuie să fiu la lucrul Tatălui Meu." Nu să taie în lemn şi—şi să facă o uşă; ci la lucrul Tatălui Său. Amin. A spus asta către mama Lui, "Nu poţi tu înţelege asta, că Eu, este timpul ca Eu să fiu la lucrul Tatălui Meu?"

293 Acum, ei se gîndeau, "Acest micuţ Copil smintit. . . " Orice copil nelegitim este un fel de lucru ciudat, curios, oricum. Şi iată-vă acolo, vedeţi, dar, Dumnezeu ascunzîndu-se pe Sine. Ascultaţi. Dumnezeu ascunzîndu-se pe Sine în ceea ce se credea, de către lume, ca, "Murdărie, stricăciune, ilegitim."

294 Priviţi, Dumnezeu se ascunde pe Sine în putrezirea unei seminţe moarte, ca să producă viaţă. Vedeţi? Pricepeţi voi aceasta? [Adunarea, "Amin."]

295 Dumnezeu se ascunde pe Sine într-o simplă, micuţă spălătoreasă. Sau un om obişnuit cu mîncarea sub braţul lui, îşi sărută soţia şi copiii la revedere, şi merge acolo afară, şi poate se ascunde pe Sine în omul acela să facă ceva despre care arhiepiscopul nu ar şti nimic. Înţelegeţi? Voi nu-L auziţi suflînd din cornuri şi să-l trimită afară. El, Dumnezeu, obţine doar slavă, asta-i tot. Cei simpli aud aceasta şi sînt bucuroşi, vedeţi.

296 Acum, Dumnezeu s-a ascuns pe Sine în simplicitatea unui Bebeluş, ascunzîndu-se pe Sine în simplicitatea unei—unei familii obişnuite. Dumnezeu! Şi ecleziasticii, şi oamenii mari, raţiunea, geniul, şi—şi toţi dintre ei, şi Irozii, şi aşa mai departe, din ziua aceea, şi Neroii, şi ei toţi au omis aceasta. Dumnezeu ascunzîndu-se în simplicitate.

297 Acum, repede. Ioan Botezătorul, în Isaia 40. Noi am putea să luăm aceasta dacă voi vreţi. Maleahi 3. Toţi, da, voi notaţi

aceasta jos dacă vreţi. Isaia 40, toţi, voi ştiţi, vorbind pace către . . . după cum este. Poate eu . . . Aceasta ar putea să fie bine ca eu—eu—eu să citesc aceasta chiar aici, dacă voi aveţi—voi aveţi aşa mult timp. [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Să facem aceasta, doar pentru un minut. Noi vom întoarce aici în Cartea lui Isaia, capitolul al 40-lea, şi—şi citim aici şi doar să vedem ce zice el despre aceasta acum. Uitaţi-vă aici, "Mîngîiaţi, mîngîiaţi pe poporul meu." Acum, amintiţi-vă, aceasta era şapte sute doisprezece ani. Uitaţi-vă la titlu acolo, vedeţi. Şapte sute doisprezece ani înainte ca el să fie născut, aici este un profet vorbind despre el.

> *Mîngîiaţi, mîngîiaţi pe poporul meu, zice* DOMNUL.
>
> *Vorbiţi* cuvinte mîngîietoare *către Ierusalim, şi plîngeţi-l, căci războiul lui s-a sfîrşit, că nelegiuirea lui a fost iertată: căci el* a *primit . . . din mîna DOMNULUI dublu pentru toate* dintre *păcatele lui.*
>
> *Glasul celui ce . . .* strigă *în pustie, Pregătiţi calea DOMNULUI, îndreptaţi*-i cărarea *în deşert, un drum pentru Dumnezeul nostru.*
>
> Şi *fiecare vale va fi înălţată, şi fiecare munte şi deal vor fi aplecate: şi cele strîmbe vor fi făcute drepte, şi cele zgronţuroase . . .* vor fi făcute *netede:*

298 Oh, Doamne, Doamne! Ce om trebuia să fie acela! Vedeţi? Acum întoarceţi acolo la Maleahi, cu mine, ultima Carte din . . . ultimul dintre profeţii din Vechiul Testament. Acum, în Maleahi, ascultaţi aici. Maleahi preia aceasta, întocmai la timpul sfîrşitului, aşa că voi fiţi siguri să nu uitaţi aceasta. Maleahi, capitolul al treilea.

> *Iată,* Eu voi *trimite pe mesagerul Meu, şi el va pregăti calea înaintea Mea: şi Domnul, pe care îl căutaţi, va veni dintr-o dată la templul Lui, chiar mesagerul legămîntului, în* care vă *desfătaţi: iată, el va veni, zice DOMNUL oştirilor.*

299 Încă vorbind despre Ioan, "Trimit pe mesagerul Meu înaintea Mea, să pregătească calea." Isus a vorbit despre aceasta, în Matei 11:10, a zis:

> Dacă voi puteţi primi aceasta, acela este despre care s-a vorbit, *Iată, Eu trimit pe mesagerul Meu înaintea feţei* Mele, . . .

300 Vedeţi? Asta-i adevărat. Acum, cum au vorbit toate acestea! Cînd, a fost de şapte sute de ani, că acolo urma să fie un premergător să vină înaintea lui Mesia. Dar cînd el a venit pe scenă, în aşa simplicitate, ei l-au omis. Ei l-au omis.

301 Amintiţi-vă, că el era fiul unui preot. Păi, priviţi cît de ridicol era aceea pentru el să nu urmeze funcţia tatălui său, să

meargă înapoi la seminar. Dar slujba lui era prea importantă. La vîrsta de nouă ani, el a mers în pustie. Şi el a ieşit, predicînd. Ei au pierdut aceasta. El era aşa de simplu, prea simplu, pentru educaţia lor înaltă şlefuită să creadă pe aşa unul. Ei se gîndeau, cînd acest om a venit. . .

302 Cum este cu, "Toate locurile înalte vor fi coborîte, toate locurile joase vor fi înălţate, toate locurile zgronţuroase vor fi netezite"? David a văzut aceasta, şi a zis, "Munţii au sărit ca berbecii micuţi, şi frunzele au dat din palme." [Fratele Branham îşi bate palmele împreună de cîteva ori—Ed.]

303 Ce? S-a întîmplat aceasta? Un bătrîn cu perciuni în felul acesta, fără nici o educaţie, cu o bucată de piele de oaie înfăşurată în jurul lui, a ieşit împiedecîndu-se din pustia din Iudea, zicînd, "Pocăiţi-vă, pentru că Împărăţia Cerurilor este aproape. Şi voi grămadă de şerpi, nu vă gîndiţi să ziceţi, 'Eu aparţin de o anumită organizaţie.' Dumnezeu este în stare ca din aceste pietre să ridice copii lui Abraham." Doamne!

"Păi, acela nu este el acolo. Noi ştim că acela nu este el."

304 Dar acesta era el! Vedeţi, el făcea cărarea curată. Vedeţi? Acolo este cînd locurile zgronţuroase au fost făcute netede. Acolo este unde locurile înalte au fost aduse jos. "Nu vă gîndiţi că voi aveţi pe Abraham ca tatăl vostru. Nu începeţi să-mi spuneţi mie felul acela de lucruri, pentru că Dumnezeu este în stare ca din aceste pietre să ridice copii lui Abraham." Locurile înalte au fost coborîte. Oh, Doamne! Asta este. Da. Vedeţi diferenţa? El a zis că aceasta este ceea ce va lua loc.

305 Şi cînd ei au venit, ei gîndeau, oh, Doamne, ei erau doar gata să-l primească, dacă el venea la propria lor organizaţie. Dar pentru că. . .El a venit în felul acesta, într-un fel aşa de simplu. Totuşi, în interpretarea Scripturilor, locurile înalte au fost făcute joase. Ei nu vroiau să accepte aceasta, dar ele au fost.

306 Băiete, el i-a barberit. El le-a zgîlţîit pielea de pe ei. A zis, "Voi grămadă de năpîrci! Voi şerpi în iarbă! Eu vă spun, securea a fost aşezată la rădăcina pomului. Şi fiecare pom care nu produce roadele, este tăiat jos şi aruncat în foc. Eu într-adevăr vă voi boteza în apă, dar acolo vine Unul după mine, Care este mai puternic decît mine; El vă va boteza cu Duhul Sfînt şi cu Foc. Iar vînturătoarea Lui este în mîna Lui. El îşi va curăţi cu desăvîrşire ariile. Şi El va ad-. . .arde pleava; şi va lua grîul în grînar." Amin.

307 Aceea era cînd locurile zgronţuroase au fost făcute netede, vedeţi, dar oamenii nu au priceput aceasta. Dar aceasta este întocmai exact cu Cuvîntul, întocmai exact în felul cum a spus-o Cuvîntul. Aşa de simplu, încît ei au omis-o. Ei au omis să vadă aceasta.

308 Nu fiţi voi aşa de orbi. Vedeţi? Nu fiţi voi aşa de orbi. Aşa că, ascultaţi, acum.

309 Ei au pierdut aceasta. El era aşa de simplu, pentru credinţa lor obişnuită despre o astfel de persoană, încît el a pierdut aceasta. Iarăşi, ce era aceasta? Dumnezeu, care este Cuvîntul, ascunzîndu-se în simplicitate; nu un preot cu gulerul lui întors roata, care era deştept, cu educaţie.

310 Isus i-a întrebat acelaşi lucru. El a zis, "Ce aţi ieşit să vedeţi?" Cînd ucenicii lui Ioan au venit acolo. A zis, "Ce aţi ieşit să vedeţi? V-aţi dus să vedeţi un om îmbrăcat cu o robă preoţească, voi ştiţi, sau haine moi," a zis El, "acel—acel—acel—acel fel de predicator?" El a zis, "Voi v-aţi dus să vedeţi aceea?"

311 A zis, "Nu. Felul acela sărută pruncii, şi, voi ştiţi, şi îngroapă morţii. Ei, ei nu ştiu nimic despre o sabie cu două mînere pe frontul de bătălie. Ei erau afară acolo cu ceva vorbire intelectuală, la ceva Kiwanis Club sau ceva, voi ştiţi. Ei sînt în regulă acolo. Dar cînd aceasta vine afară acolo la luptă, să întîmpine aceasta, ei nu ştiu nimic despre aceasta. Ei—ei, ei sînt în palatele regilor. Ei se ocupă pe acolo cu acel fel de celebrităţi."

312 Dar a zis, "Atunci ce v-aţi dus să vedeţi? V-aţi dus să vedeţi o trestie clătinată de vreun vînt? Un om care putea zice...Cineva zice, 'Tu ştii, tu aparţii de—tu aparţii de Unitarieni; dar dacă tu vei veni aici la Adunarieni, eu îţi spun ce am să fac, noi vom—noi vom face aceasta...' 'Eu cred că eu voi face asta.' Uh! O trestie, clătinată? Nu Ioan. Nu, nu. Nu, nu. 'Dacă voi veţi veni, să fiţi un Saducheu şi să nu fiţi un Fariseu, sau ceva, atunci'? Voi nu aţi văzut pe cineva clătinat de vînt; nu Ioan." Nu, domnule, frate; nu el.

313 El a zis, "Atunci ce v-aţi dus să vedeţi? Un profet?" Este nevoie de un profet să facă asta, vedeţi. El a zis...Acum, aceea era dovada unui profet, vedeţi, Cuvîntul lui Dumnezeu cu el. Cuvîntul vine la profet. Vedeţi? A zis, "Ce v-aţi dus să vedeţi? Un profet?" A zis, "Da, asta-i adevărat. Dar, Eu vă zic, chiar mai mult decît un profet, pentru că el era."

314 De ce era el mai mult decît un profet? El era mesagerul Legămîntului, el sigur era, să facă podul pe cale între lege şi har. El era cheia de boltă, acolo, despre care s-a vorbit.

315 El a zis, "Dacă voi puteţi primi aceasta, el este acela despre care a vorbit profetul, 'Iată,' în Maleahi 3, 'Eu voi trimite pe mesagerul Meu înaintea feţei Mele, vedeţi, şi el va pregăti calea înaintea Mea.'" Înţelegeţi? Oh, el era aşa de simplu. Dumnezeu iarăşi ascunzîndu-se în simplicitate.

316 Apoi priviţi ce a făcut el. El a predicat un aşa Cristos puternic care venea, "El îşi are vînturătoarea Lui în mîna Lui.

El va . . . El îşi vîntură calea Lui. Băiete, eu spun, El va curăţii cu desăvîrşire ariile Lui. El va ridica gunoiul, şi-l va mătura afară acolo şi-l va arde, deasemeni. Asta-i adevărat. El va aduna sus grîul şi-l va lua în grînar." Vedeţi, el era inspirat.

317 Dar cînd Isus a venit, ei se uitau după . . . Şi toţi acei apostoli, voi ştiţi, ei se uitau după ceva mare să vină. "Doamne, Doamne! Oh, El vine. Asta este totul ceea ce este. Băiete, El va fi puternic. El îi va azvîrli pe Romani jos de pe faţa pămîntului. Doamne! El îi va face pe Grecii aceia să meargă *încoace*, şi pe Romani să meargă *încolo*, cînd El vine."

318 Cînd El a venit, un omuleţ umil fiind împins în jur dintr-o parte într-alta. Ce era aceasta? Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplicitate. Oh, Doamne!

319 Apoi El s-a ridicat la sfîrşitul Mesajului Său, şi a zis, "Cine Mă poate condamna de păcat? Ce a tot spus Biblia că Eu voi face . . . Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci condamnaţi-Mă. Dar ce au spus Scripturile că Eu voi face, ce Eu nu am făcut?" Păcatul este necredinţă, voi ştiţi. "Cine Mă poate acuza? Dacă Eu scot dracii cu degetele lui Dumnezeu, atunci arătaţi-Mi ce faceţi voi privitor la aceasta." Simplicitate!

320 S-a predat pe Sine chiar pînă la moarte! Dar, oh, în acea dimineaţă de Paşti, aleluia, aceea este unde El a curăţit aria. El a măturat afară gunoiul, în regulă, frate. Da, într-adevăr. Iar grîul a fost sigilat în grînar. Zăcînd acolo în pămînt, cu Viaţă Eternă odihnindu-se în acesta, aşteptînd pentru Ziua aceea măreaţă despre care noi o să vorbim, Venirea Domnului, cînd acea viaţă va veni la Viaţă; iar noi vom învia în înviere, vom fi apucaţi cu El în aer, şi vom fi adunaţi în Grînar. Iar gunoiul va fi ars acolo; pleava care este înfăşurată în jur, şi a încercat să-l tragă pe Acesta *încoace* şi *încolo*, va arde cu foc nepotolit. Amin. Oh, nu este El minunat! [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

321 Ei L-au omis, Dumnezeu în simplicitate. De ce? De ce? El nici măcar nu a predicat în termeni ecleziastici. El niciodată. El niciodată nu a predicat ca un predicator. Vedeţi? El a predicat ca un . . . El a folosit termenii simplicităţii lui Dumnezeu, termeni ca "securea este aşezată," termeni de "pomul," termeni de "şerpi." Nu ceva învăţător de seminar, ca în ecleziasticii din ziua aceea, ca un Doctor în Divinitate, Doctor *Aşa-şi-aşa*. El nu a făcut asta. El a predicat ca un om al pădurii acolo afară pe undeva. El a vorbit despre securi, şi pomi, şi şerpi, şi lucruri ca acelea, şi grîu, şi grînare, şi fiecare lucru ca acela. El ar fi considerat, astăzi, eu presupun, un predicator de cutie de săpun. Eu mă gîndesc că El a fost numit un "predicator de butuc" în ziua aceea, stînd pe un butuc jos acolo lîngă Iordan. Prob- . . . Dumnezeu în simplicitate, ascunzîndu-se de înţelepciunea lumii.

322 Acum haideţi să aflăm. Isus a zis, "Eu Îţi mulţumesc, Tată, că Tu ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi ai lumii, şi o să le descoperi la prunci care vor învăţa." Vedeţi? Dumnezeu ascunzîndu-se în simplicitate, în Cristos. Dumnezeu ascunzîndu-se în simplicitate, în Ioan. Vedeţi? Doar . . . Vedeţi, El—El era . . . Doar gîndiţi-vă la aceasta, Dumnezeu în simplicitate, ascunzîndu-Se de înţelepciunea lumii.

323 Acum noi vom încheia, doar într-un minut, sau două, pentru că eu nu vreau să vă mai ţin.

324 Priviţi, să ne oprim doar un minut, ceva personal. Gîndiţi-vă la o zi în care noi trăim, să încheiem aceasta acum. Gîndiţi-vă la ziua în care noi trăim, cînd Dumnezeu vine jos într-un loc micuţ vechi umilit în care noi locuim, vindecînd pe bolnavi. Şi cei bogaţi, şi cei trufaşi, şi cei cu şcoală înaltă, "Zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină."

325 Vă reamintiţi Mesajul pe care eu l-am predicat chiar vizavi de această bucată de teren aici, în dimineaţa în care am plecat, despre David şi Goliat?

326 A zis, "Cum ai să întîmpini tu o lume educată afară acolo, Frate Branham, cu toată Aceasta?"

327 Am zis, "Eu nu pot face nimic despre cum am să întîmpin aceasta. Dumnezeu a zis, 'Du-te.'" Vedeţi? Asta-i tot, vedeţi. Acesta este Cuvîntul Lui. El L-a promis. Ora este aici.

328 Cînd Îngerul acela, pe care voi îl vedeţi în fotografia aceea acolo, a venit jos pe rîu acolo jos în ziua aceea, cu treizeci de ani în urmă va fi în Iunie care vine, sau treizeci şi trei de ani în urmă, adică, acest Iunie ce vine; şi a zis, "Aşa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înainte," înaintea a cinci mii de oameni sau mai mult, "a venit ceasul cînd Mesajul tău va colinda lumea."

329 Vă reamintiţi critica, dacă era vreunul dintre voi acolo. Eu presupun, Roy Slaughter, sau unul dintre ei care şed aici, şi-ar putea aminti ziua; sau careva, D-na Spencer, sau—sau oricare ar fi careva dintre oamenii în vîrstă aici care ar—ar şti, vedeţi; George Wright, sau careva din ei, vedeţi, ştiu asta, cum era aceasta. Dar nu a făcut El aceasta? [Adunarea, "Amin."—Ed.] El a făcut-o.

330 Şi apoi printre ei, cînd ei au respins, şi au zis, "Aceasta este doar o vindecare mintală." Şi Dumnezeu s-a întors drept înapoi în jur şi a trimis un bătrîn, oposum prost acolo, şi a fost vindecat prin Puterea lui Dumnezeu.

331 Lyle Wood şi Banks, cînd noi şedeam acolo jos, şi cunosc Adevărul adeverit a lui Dumnezeu. Cînd, un micuţ, vîrcolac de mult mort, peşte, zăcînd pe apă. Şi Duhul Sfînt a vorbit, cu o zi înainte, că El urma să le arate Slava Lui şi să facă ceva cu

acesta. Şi acolo în dimineaţa aceea, stînd acolo, şi Duhul Sfînt a coborît în barca aceea, şi eu m-am ridicat sus şi am vorbit către peştele acela. Şi el zăcea pe apă, mort, pentru o jumătate de oră; branhiile şi măruntaiele lui trase afară din gură. Acesta a venit la viaţă, şi a înotat departe aşa de bine ca oricare alt peşte. Ce este aceasta? Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplicitate.

332 Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copii lui Abraham. Dumnezeu este în stare să vindece un oposum, sau un peşte, sau orice lucru. Dacă El va aduce Mesajul Lui înainte, şi oamenii nu-L vor crede, Dumnezeu poate să ridice un oposum să creadă Aceasta. Aleluia! Dumnezeu poate învia un peşte mort. El poate învia un oposum mort. El poate. El poate să facă orice vrea El să facă.

333 Ce mustrare către această generaţie! Cînd ei se poticnesc peste Acesta, şi se ceartă despre Acesta, şi, "Tu nu ai făcut *asta* şi nu ai făcut *aceea*." Şi Dumnezeu a trimis înăuntru un simplu animal. Vedeţi? Ce mustrare! Ce era aceasta? Dumnezeu în simplicitate, vedeţi, arătîndu-se pe Sine de a fi mare, oh, Doamne, mustră pe aceşti oameni din această generaţie, de necredinţa lor.

334 Acum, ei gîndesc acum aşa cum întotdeauna au gîndit, că aceasta trebuie făcut în felul lor propriu. "Acum, dacă există un astfel de lucru ca vindecare Divină . . . " Cum, un om Catolic mi-a spus asta. Un om, seara trecută, mi-a spus despre aceea. Voi ştiţi despre aceasta. A zis . . . Acest Ayers, pe care am mers să-l văd privitor la băiatul lui acolo la Houston, el a zis—el a zis, "Păi, acum, dacă—dacă acela era un dar de la Dumnezeu, acesta ar fi trebuit să vină în biserica Catolică." Voi vedeţi? Vedeţi? Da, Metodiştii gîndeau că Acesta ar fi trebuit să vină în biserica lor. Iar Penticostalii se gîndeau că Acesta ar fi trebuit să vină la biserica lor. Dar Acesta nu a venit în nici una din ele.

335 Acesta a venit în Puterea învierii lui Isus Cristos manifestîndu-se pe Sine. Asta-i adevărat. Sigur, El o face. Da. Doar priviţi Aceasta. Nu lăsaţi ca Acesta să treacă de la voi. Ţineţi-L sub a voastră—a voastră inimă, şi amintiţi-L. Chibzuiţi asupra Lui acolo.

336 El trebuie să vină în felul lor propriu, pentru a lor, de la propria lor denominaţiune. "Şi dacă nu face asta, acesta nu este El, vedeţi. Aceasta este doar psihologie, sau aceasta este Diavolul. Acesta este un—acesta este un . . . Acesta nu este Dumnezeu. Deoarece, dacă acesta era Dumnezeu, El ar fi trebuit să vină," în felul lor propriu, voi vedeţi, "În felul în care Îl avem interpretat."

337 Acela este felul în care Isus trebuia să vină la Farisei. Aceasta trebuia să fie în felul acela. Vedeţi? Dacă a lor . . . Dacă Dumnezeu urma să—să trimită un—un Mesia, ei aveau tot

aceasta interpretat doar cum trebuie El să fie. Şi deoarece El a venit altfel, atunci, "Acesta nu era Mesia. El era ceva ilegitim. El era un Beelzebub." Dar acesta era Dumnezeu ascuns în simplicitate.

338 Premergătorul trebuie să fie un anumit om educat pe care a lor. . . Păi, unul, fără îndoială. . . Fiecare zi, fiecare an cînd ei, da, au ordinat predicatorii lor şi i-au trimis afară ca misionari, să facă prozeliţi şi să-i aducă înăuntru; fiecare se gîndea, "Acesta va fi acel premergător care apare." Dar Dumnezeu l-a crescut afară din pustie unde nu exista deloc seminar, vedeţi, şi lucruri ca acestea. Vedeţi? Dumnezeu ascunzîndu-Se în umilinţă şi în simplicitate.

339 Dar acum aşteptaţi. În încheiere, noi zicem aceasta. Dar a respinge Mesajul simplu al lui Dumnezeu; să—să—să respingi pe Acesta, felul simplu al lui Dumnezeu, este să fii nimicit Etern. Acum, asta este cît de mult. . . Noi vorbim cît de simplu este Acesta, şi oamenii gîndesc, păi, ei pot să rîdă la Acesta, şi să fugă peste El, şi să-L trateze în orice fel vor ei, dar aceasta este separare Eternă de Dumnezeu.

340 Acei care au murit în zilele lui Noe, şi nu au ascultat de mesajul lui, ei au pierit. Şi Isus a mers şi le-a predicat în lanţurile întunericului, în moartea Lui, înainte ca El să învie. Şi El a mers la iad, şi a predicat la duhurile care erau în închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare a zilelor lui Noe; în timp ce era un mesaj simplu al lui Dumnezeu, printr-un om simplu, a fost predicat. El a mers. El a zis, "Noe a predicat că Eu o să fiu aici, şi Eu sînt aici." Asta-i adevărat. Vedeţi?

341 Acei care au omis să asculte la mesajul acelui profet, Moise acolo afară în pustie, pe care el l-a primit de la Dumnezeu, potrivit adeverit printr-un Stîlp de Foc, şi a fost condus afară în pustie. Şi apoi să încerce să ridice şi să facă o organizaţie prin acesta, şi ei au pierit şi au murit în pustie, fiecare din ei; afară de doi bărbaţi, Iosua şi Caleb.

342 Şi acolo, Fariseii erau aşa de orbi că ei nu puteau să vadă asta, aşa că ei au privit înapoi şi au zis, "Părinţii noştri au mîncat mană, au mîncat mană în pustie."

343 Şi Isus a zis, "Şi ei sînt, fiecare, morţi." Ei au văzut Slava lui Dumnezeu. Ei au umblat în Lumina din. . . Ei au umblat în Lumină. Ei au umblat în Lumina Stîlpului de Foc. Ei au umblat în Prezenţa puterii Lui. Ei au umblat prin locurile pe care Duhul Sfînt le-a făcut pentru ei să umble. Ei au mîncat mana care a căzut din Cer, pe care Dumnezeu a rînduit-o. Şi, pierduţi, şi au mers în iad. "Ei sînt, fiecare, *morţi*." Dacă voi scoateţi acel Cuvînt, aceasta este "separare Eternă" de la Prezenţa lui Dumnezeu. "Ei sînt, fiecare, morţi." Vedeţi?

344 Fiecare care l-a refuzat pe Isus este pierdut. Înţelegeţi ce spun eu? Să refuzi acea simplicitate a lui Dumnezeu! Aceasta nu este doar ceva . . . Voi ziceţi, "Păi, am făcut o greşeală." Tu nu o faci în felul acela. Dumnezeu nu o primeşte în felul acela. Tu pieri, Etern. Noi mai bine să ne gîndim despre ceva. Acum, aceasta trebuie să fie potrivit identificat de Dumnezeu, vedeţi, şi atunci, dacă aceasta este, acesta este Cuvîntul Lui. Vedeţi? Oh! Ca acei care l-au respins pe Moise, respins pe Ilie, respins pe Ioan, respins pe Isus, din zilele lor.

345 Aici, lăsaţi-mă să vă spun doar un lucru micuţ. Şi, atunci, eu sper că nu rănesc prea mult. Dar, priviţi. Ziua trecută am fost chemat la Houston, Texas, să încerc să obţin o graţiere. Prin a strînge cîţiva oameni laolaltă, să predic un mesaj, şi să fac pe oameni acolo să semneze o graţiere a—a acestui băiat tînăr şi fată tînără. Voi ştiţi că ei au ajuns în necazul acela. Eu presupun că voi aţi citit despre aceasta în ziar. Şi acela era fiul vitreg al D-lui Ayers.

346 Şi D-ul Ayers este acela care a luat fotografia cu Îngerul Domnului, pe care voi o vedeţi drept acolo. Un Romano Catolic; iar soţia lui era Evreică. Şi el s-a căsătorit cu această fată Evreică. Ei nu vorbeau religie unul cu altul, şi aşa mai departe, în felul acesta. Şi Ted Kipperman, care era de asemenea cu el în afaceri, aveau Douglas Studios.

347 Şi cînd el a venit acolo, unde D-ul Best, Dr. Best, biserica Baptistă, şi-a ţinut pumnul sub nasul Fratelui Bosworth, şi l-a scuturat, şi a zis, "Acum ia-mi fotografia, făcînd asta." A zis, "Eu am să iau pielea acelui om bătrîn şi am să o atîrn în camera mea de studiu, ca un memorial al vindecării Divine."

348 Şi înainte ca eu să merg la Houston, Texas, Domnul Dumnezeu mi-a spus să merg acolo. Iar eu eram acolo în Numele Domnului. Şi voi toţi ştiţi dezbaterea şi lucrurile care s-au ivit. Voi aţi citit aceasta în cărţi, şi aşa mai departe. Şi acolo era acesta. Şi în seara aceea . . . Am încercat numai să umblu umilit.

349 "Păi," ei au zis, "Ei sînt o grămadă de nătîngi." Dr. Best a zis, "Ei nu sînt nimic decît o grămadă de nătîngi." A zis, "Nu există astfel de oameni să creadă în vindecare Divină, lucruri de felul acesta. Aceasta este o grămadă de rumoare." Ei nu ştiau că acesta era Dumnezeu în simplicitate. "Păi," a zis, "Omul nici măcar nu are o educaţie de şcoală elementară."

350 El era cizelat cu toate gradele de şcoli pe care el le putea, încît el se gîndea că el putea să-l înăbuşe pe Fratele Bosworth, oricum. Dar cînd s-a ajuns la Cuvînt, el nu era nici o zecime pe măsură pentru el. Vedeţi? Iar Fratele Bosworth ştia unde stătea el. Mulţi dintre ai lui, şezînd chiar aici, au fost la dezbatere. Şi acolo era aceasta.

351 Atunci el doar a împroşcat către noi, zicînd că noi sîntem o grămadă de nătîngi. A zis, "Oamenii cu o gîndire decentă nici măcar nu cred aceasta."

352 Fratele Bosworth a zis, "Doar un moment." El a zis, "Cîţi oameni din acest oraş," din cam treizeci de mii în seara aceea, şezînd printre noi în felul acesta, "Cîţi oameni din acest oraş de aici, care merg la aceste mari, biserici Baptiste fine, pot dovedi prin declaraţie de la doctor că ei au fost vindecaţi prin Puterea lui Dumnezeu de cînd Fratele Branham este în oraş, să se ridice sus." Şi s-au ridicat sus trei sute. "Cum îi cu asta?" Acolo era aceasta. Dumnezeu se ascundea în simplicitate. Apoi el a zis, "Frate . . ."

353 El a zis, "Aduceţi înainte pe vindecătorul Divin. Lăsaţi-mă să-l văd că hipnotizează pe cineva, apoi lăsaţi-mă să mă uit la ei de azi într-un an." Iar Ted Kip- . . .

354 Şi Ayers acolo, tocmai acela care a luat fotografia, a zis, "D-ul Branham nu este nimic decît un hipnotizor. Eu am văzut o femeie, care avea o guşă pe grumazul ei, cam *aşa*, şi," a zis, "el a hipnotizat pe femeia aceea. Ziua următoare am discutat cu ea, şi ea nu avea nici o guşă." A zis, "Omul a hipnotizat-o." Şi, oh, el doar şi-a bătut joc de mine. A zis că eu se cuvenea să fiu alungat afară din oraş, şi el se cuvine să fie acela care să o facă, vedeţi, şi toate de felul acesta. Mari titluri în prima pagină din Houston Chronicle.

355 Eu nu am spus un cuvînt. Eu eram acolo să fac lucrul Tatălui meu, şi aceea era totul; să stau cu acel Cuvînt. El m-a trimis acolo, şi aceasta este treaba Lui.

356 În seara aceea cînd eu am păşit acolo jos, am zis, "Eu—eu—eu—eu nu sînt vindecător Divin. Eu nu sînt. Dacă cineva spune asta," am zis, "ei sînt greşiţi." Şi am zis, "Eu nu vreau să fiu numit un vindecător Divin." Am zis, "Dacă Dr. Best de aici predică salvare, atunci el nu ar vrea să fie numit Salvator Divin." Şi am zis, "Atunci, eu predic vindecarea Divină, eu nu vreau să fiu numit vindecător Divin. Dar el zice că el nu este un Salvator Divin; cu certitudine, el nu este. Nici eu nu sînt un vindecător Divin. Dar, 'Prin rănile Lui noi am fost vindecaţi,' eu arăt spre Aceea." Vedeţi?

Şi astfel, el, "Nonsens!" Voi ştiţi, a mers în jur.

357 Şi am zis, "Însă dacă Prezenţa şi acest dar al lui Dumnezeu, acest Înger al Domnului, dacă Acela este în chestiune, Acela poate fi dovedit." Cam la timpul acela, aici a venit ea, învîrtindu-se în jos. A zis, "Nu este nevoie să vorbeşti acum. El deja a vorbit pentru mine." Şi am păşit afară.

358 Şi am mers în Houston, acel oraş mare, unul dintre cele mai frumoase oraşe care există în ţară, oriunde. Cînd am păşit acolo înăuntru, zilele trecute, era o dizgraţie să privesc la acel

oraş. Străzile erau murdare. Contoarele din acel loc, drept în jos pe Texas Avenue; şi am mers în Rice Hotel, unde obişnuiau să stea stelele de cinema, şi am mers jos acolo în acel subsol, acel bufet, iar tavanul îi lăsat jos, şi mortarul pe duşumea, şi mizerie şi gunoi. Şi o confuzie printre predicatori în care eu niciodată nu am fost sau auzit vreodată în viaţa mea.

359 De ce? A refuza Lumina este a umbla în întuneric. Acolo şed copiii lor între cei condamnaţi la moarte. Adevărat. Dumnezeu a venit jos. Cînd simplicitatea a fost expusă şi respinsă, atunci Dumnezeu s-a arătat pe Sine în simplicitate.

360 Şi acolo ei au luat acea fotografie care a cutreierat lumea. Chiar oamenii de ştiinţă au spus că Aceasta este singura Fiinţă supranaturală care a fost vreodată fotografiată în toată istoria lumii; şi atîrnă în Washington, D.C., în sala de artă religioasă. Acolo este aceasta, simplicitatea manifestată, atunci. Înţelegeţi? Înţelegeţi? Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplicitate, apoi se manifestă pe Sine. Înţelegeţi?

361 Acum, El s-a ascuns pe Sine în moartea lui Cristos, dar s-a manifestat pe Sine în înviere. Oh, Doamne! Aşa mai departe, voi puteţi, noi doar . . . noi putem . . . Nici un sfîrşit la aceasta; doar continuăm să zicem. Dar acolo sînteţi, vedeţi.

362 Să refuzi să zici că există o strălucire a soarelui, este să mergi într-o pivniţă şi să-ţi închizi ochii de la lumină. Şi asta este adevărat. Şi, ţineţi minte, singurul lucru în care voi puteţi fi greşiţi, este mai întîi să refuzaţi corectul. Vedeţi? Şi să refuzi să-ţi deschizi ochii, tu vei trăi în întuneric. Vezi? Dacă voi refuzaţi doar să priviţi, cum o să vedeţi voi? Vedeţi? Urmăriţi lucrurile simple. Acestea sînt lucrurile mărunte pe care voi le lăsaţi nefăcute, nu lucrurile mari voi încercaţi să le faceţi—faceţi. Oh, Doamne!

363 Atunci, priviţi aici, lăsaţi-mă să vă spun. În Mal- . . . în Matei 11:10, El a zis, "Dacă voi puteţi primi aceasta, acesta este el." Vedeţi? Acesta este acela care a fost trimis înaintea Mea." Aceasta era simplicitate.

364 Într-o zi i s-a pus Lui întrebarea aceasta, a zis, "De ce zic cărturarii atunci că . . . "

365 El, El a zis, "Fiul omului se duce sus la Ierusalim. Eu voi fi pus în mîinile păcătoşilor, iar ei o să omoare pe Fiul omului. Şi El o să moară, şi a treia zi El o să învieze din nou." A zis, "Nu spuneţi la nimeni vedenia, sus acolo."

366 Iar ucenicii, acum gîndiţi-vă la aceasta, ucenicii care au umblat cu Ioan, au vorbit cu el, au mîncat cu el, în pustie, au şezut afară pe maluri, apoi ei au zis, "De ce zic învăţătorii că Ilie trebuie să vină mai întîi? Tu zici că Tu vei merge sus pentru răstignire, şi urmează să înviezi. Tu eşti Mesia, ia tronul. Acum

de ce zic cărturarii . . . Toate din Scripturile noastre spun aici, Scripturile spun clar, că, înainte să vină Cristosul, că Ilie va veni mai întîi." Da. Înţelegeţi?

367 El a zis, "El deja a venit, şi voi nu aţi ştiut aceasta." Acum, cine erau aceia? Ucenici.

368 Eu am să rănesc aici, doar un picuţ acum, dar eu nu vreau aceasta, vedeţi; pentru următoarele cîteva minute, vedeţi, doar un minut, sau două, dar astfel ca voi să fiţi siguri că înţelegeţi. Mă puteţi voi auzi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

369 Priviţi! "De ce?" Acei oameni care au umblat cu Cristos, "De ce spun Scripturile, mai întîi, că Ilie trebuie să vină?" Şi ei erau convertiţii proprii ai lui Ioan, şi nici măcar nu l-au cunoscut. "De ce au spus Scripturile, învăţătorii?" Voi vedeţi ce vreau eu să spun? Vedeţi? "De ce spun Scripturile că Ilie trebuie să vină mai întîi?" Ucenicii care au umblat cu el, "De ce spun Scripturile că el trebuie să vină mai întîi, înainte de aceste lucruri, şi să restituie toate lucrurile?" El a făcut, cam la o jumătate de duzină de oameni, [şase persoane—Trans.] şi aceştia erau toţi care erau. Vedeţi? Aceştia erau toţi care trebuiau să primească aceasta. Aceia erau cei ordinaţi să vadă aceasta.

370 Isus a zis, "El deja a venit, şi voi nu aţi ştiut aceasta. Însă el a făcut întocmai ce au spus Scripturile că el va face. El i-a restituit, voi toţi care M-aţi primit şi aţi crezut în Mine. El a făcut exact ce Scripturile au spus că el va face. Iar ei i-au făcut ce Scripturile au zis că îi vor face. El a venit deja, şi voi nu aţi ştiut aceasta."

371 Sînteţi voi gata? Eu vreau să vă şochez un pic. Răpirea va fi în acelaşi fel. Aceasta va fi aşa simplă, fără îndoială că aceasta va fi la fel, încît Răpirea va veni într-una din aceste zile şi nimeni nu va şti nimic despre aceasta. Acum, să nu, să nu, să nu vă ridicaţi acum, ci studiaţi doar un minut. Eu sînt destul de sigur că închei. Răpirea va veni pe o cale aşa simplă încît judecăţile vor cădea, şi ei vor vedea pe Fiul omului, şi ei vor zice, "Nu trebuia noi să avem *cutare-şi-cutare*? Şi nu trebuia să fie Ilie trimis la noi? Şi nu trebuia acolo să fie o Răpire?"

372 Isus va zice, "Aceasta s-a întîmplat deja, şi voi nu aţi ştiut-o." Dumnezeu în simplicitate. Înţelegeţi?

373 Acum, săptămîna aceasta noi urmează să intrăm în ceva învăţătură îngrozitor de adîncă despre . . . ? . . . Acum, observaţi, Răpirea, aşa puţini vor merge în acea Mireasă! Aceasta nu va fi . . .

374 Acum vedeţi cum au obţinut învăţătorii aceasta? Ei au grafice, şi ei merg, arată zece milioane de oameni venind sus aici; toţi Metodiştii, dacă acesta este un predicator Metodist; dacă el este un Penticostal, toţi Penticostalii vin. Aceasta niciodată nu o va atinge.

375 Aceasta va fi, poate unul părăseşte Jeffersonville, doar cineva apare că lipseşte. Ei vor zice, "Păi, voi niciodată . . ." Restul dintre ei nu vor şti. Acolo va fi unul care părăseşte Georgia. Vedeţi? Acolo va fi unul care pleacă din Africa. Şi să zicem că acolo vor fi cinci sute de oameni, în viaţă, vor merge în transformare. Acum, acela nu este—acela nu este trupul bisericii. Aceasta este Mireasa. Aceea nu este biserica. Aceasta este Mireasa. Vedeţi?

376 Biserica va veni sus cu miile, dar aceea este în a doua înviere. "Ei nu vor trăi pentru durata de o mie de ani." Înţelegeţi?

377 Dar, în Mireasă, dacă cinci sute de oameni au părăsit pământul chiar în acest minut, lumea nu va şti nimic despre aceasta. Isus a zis, "Acolo va fi unul în pat; şi Eu voi lua unul, voi lăsa unul; aceasta este la timpul nopţii. "Ei vor fi doi în cîmp," dincolo pe partea cealaltă a pământului, "Eu voi lua unul şi voi lăsa unul. Şi cum era în zilele lui Noe, aşa va fi la venirea Fiului omului."

378 Gîndiţi! Totul se va mişca doar aşa de obişnuit cît poate să fie. Un Mesaj fanatic va trece pe acolo, şi, primul lucru pe care-l ştiţi, ceva, "Acest predicator, merge pe undeva, el nu mai vine înapoi. El probabil că s-a dus la păduri, la vînătoare. El doar nu s-a mai întors niciodată. Şi *acest* om a mers pe undeva. Voi ştiţi ce s-a întîmplat? Eu cred, că fata aceea tînără, ea—ea trebuie că a fost răpită pe undeva, voi ştiţi, cineva a luat fata aceea afară şi a răvăşit-o, probabil că a aruncat-o în rîu. Ea nu era cu nimeni." Jumătate din aceasta . . . nouăzeci şi nouă din fiecare . . . Se poate spune că unul din fiecare o sută de milioane va şti vreodată ceva despre aceasta; vedeţi, numai dacă cineva care este cunoscut cu ea, zice, "Fata lipseşte. Păi, eu nu pot înţelege. Ea niciodată nu a plecat în felul acesta." Nu.

379 Şi cînd ei zic, "Mormintele se vor deschide." Cum se vor deschide mormintele? Cînd, eu—eu nu am timp să intru în aceasta, în ceea ce eu am vrut. Eu o să trebuiască să iau aceasta, vedeţi, doar să vă arăt simplicitatea lui Dumnezeu. Şi acel calciu, potasiul, şi fiecare lucru, cînd—cînd . . . Totul ce este în voi, din materiale, formează numai o lingură plină. Asta-i adevărat. Şi ce face aceea, se rupe înapoi în duh şi viaţă. Dumnezeu doar vorbeşte, şi Răpirea va veni. Acesta nu se duce acolo afară, şi Îngerii să vină jos să sape mormintele, şi să iese afară un cadavru mort bătrîn aici. Ce este acesta? Acesta a fost născut din păcat, de la început. Dar, Unul nou, făcut în asemănarea acestuia, voi ştiţi. Vedeţi? Dacă noi avem pe *acesta*, noi vom muri din nou. Vedeţi? Nimeni . . . Voi ziceţi, "Mormintele se vor deschide. Morţii vor păşi afară." Asta poate fi adevărat, dar nu se deschid în felul în care voi ziceţi că se deschid. Înţelegeţi? Asta-i adevărat. Înţelegeţi? Aceasta nu va fi în felul acela.

380 Acesta va fi un secret, deoarece El a zis că El o să vină "ca un hoţ în noapte." El ne-a spus nouă deja asta, Răpirea.

381 Apoi vor lovi judecăţile; păcatul, plăgile, bolile, şi fiecare lucru. Iar oamenii vor striga după moarte să-i ia, cînd este judecata. "Doamne, de ce este această judecată peste noi, cînd Tu ai spus că acolo va fi o Răpire mai întîi?"

382 El va zice, "Aceasta deja a venit, iar voi nu aţi ştiut-o." Vedeţi? Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplicitate. Oh, Doamne! În regulă. "Aceea totul, aceea deja s-a întîmplat, şi voi nu aţi ştiut-o."

383 De ce nu cred credincioşii semnele simple ale Venirii Lui?

384 Ei aşteaptă toate aceste lucruri despre care s-au vorbit prin Scriptură, şi—şi luna o să meargă în jos în mijloc. . . sau soarele, în miezul zilei, şi acolo urmează să fie tot felul de lucruri. Oh, dacă noi aveam doar. . . Eu am notiţele scrise aici despre aceasta, vedeţi, să arăt ce sînt acele lucruri. Iar noi vom lua aceasta la ruperea acestor Peceţi săptămîna aceasta, oricum, vedeţi. Vedeţi? Aici este aceasta, întocmai unde aceasta deja a trecut, şi voi nici nu aţi ştiut-o. Vedeţi dacă aceasta este, dacă Îngerul Domnului va rupe acele Peceţi la aceasta. Ţineţi minte, aceasta este pecetluit cu acele Şapte Tunete misterioase. Înţelegeţi?

385 Acum ce? De ce nu pot oamenii să creadă simplicitatea simplă a unui grup umil de oameni, vedeţi, şi Glasul semnelor lui Dumnezeu? De ce nu pot ei crede aceasta? Întocmai cum era întotdeauna, un adevărat Cuvînt al lui Dumnezeu fiind făcut manifest. Aceasta este, ei sînt prea deştepţi şi prea educaţi să creadă forma simplă a Cuvîntului scris. Ei vor să pună propria lor interpretare la Acesta. "Acesta nu înseamnă *asta*. Acesta nu înseamnă *aceea*." Înţelegeţi? Acesta înseamnă Aceea.

386 Ascultaţi. Pot eu să spun asta, chiar repede acum. Chiar vedeniile pe care Dumnezeu le dă aici la loc, sînt aşa de greşit înţelese. Acela este motivul că voi mă auziţi pe benzi, că spun, "Ziceţi ce spun benzile. Ziceţi ce spun vedeniile." Acum, dacă voi sînteţi treji deabinelea, voi veţi vedea ceva. Înţelegeţi? Eu sper că eu nu trebuie să ţin aceasta în mîna mea şi să vă arăt. Vedeţi? Vedeţi? Vedeţi? Voi sînteţi. . . Aceasta este—aceasta este aici. Noi sîntem la sfîrşit. Vedeţi? Da, domnule. Educaţii deştepţi pierd aceasta. Vedeniile simple, cînd ele sînt descoperite în aşa simplicitate, încît aceasta doar acoperă peste creştetul capetelor oamenilor. Vedeţi?

387 Deoarece eu am văzut vedenia, v-am spus totul despre aceea că merg sus acolo la vînătoare, şi, voi ştiţi, aceea doar a poticnit pe oameni. Şi acolo Dumnezeu a trimis-o sus acolo tocmai cu acel scop, şi a venit înapoi şi a interpretat-o drept în jur, arătînd despre plecarea mamei mele, şi lucruri ca acestea.

Şi apoi am venit înapoi şi am spus aceasta, mai dinainte. Şi aceasta s-a întîmplat întocmai exact în felul în care El a spus că va face. Vedeţi?

388 Şi, totuşi, Ioan a venit drept acolo afară şi a mărturisit. El a zis, "Eu nu sînt Mesia, dar eu sînt glasul celui ce strigă în pustie."

389 Şi atunci chiar acei ucenici au zis, "De ce, zic cărturarii că Scri-. . . Scriptura învaţă că Ilie trebuie să vină întîi?" Vedeţi? Simplicitatea lui Dumnezeu merge, doar dă drept peste creştetul capului oamenilor.

390 Lăsaţi-mă să iau asta, şi apoi închei. Eu voi încheia, cu ajutorul lui Dumnezeu. Vedeţi? Priviţi. Acum haideţi să desfacem aceasta. Atunci, mie—mie îmi pare rău să continui să vă spun la toţi că eu voi merge, şi atunci. . . Priviţi. Îmi pare rău să vă ţin. Dar, doar în cîteva ore, noi venim înapoi.

Priviţi, să luăm o simplă picătură de cerneală.

391 Fiecare lucru este pentru un scop. Voi v-aţi adunat aici în această dimineaţă pentru un scop. Eu mănînc la casa ta, Charlie; Nellie, tu ai gătit pentru mine, pentru un scop. Eu. . . Totul este pentru un scop. Această biserică este ridicată pentru un scop. Nu există nimic fără un scop sau o cauză.

392 Să luăm simpla picătură de cerneală acum. Mă puteţi auzi voi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Să luăm o simplă picătură de cerneală şi să ne uităm la ea. Ce este aceasta? O picătură de cerneală. De unde a venit ea? În regulă. Să luăm această picătură de cerneală acum, aceasta este, şi să zicem că ea este cerneală neagră. Acum, cerneala aceea este pentru un scop. Ea poate să scrie graţierea mea într-un pen-. . . dintr-un penitenciar. Ea poate să scrie graţierea mea dintr-o celulă de condamnare la moarte. Este adevărat? Ea poate scrie Ioan 3:16, şi să-mi salveze sufletul prin a crede Aceasta. Este aceasta adevărat? ["Amin."] Sau, aceasta îmi poate semna mandatul de moarte. Înţelegeţi? Ea mă poate condamna la Bara de Judecată. Ea este pentru un scop. Este asta adevărat? ["Amin."]

393 Păi, să ne uităm la acea cerneală micuţă şi să vedem de unde a venit ea. Acum, ea este cerneală. Ea a fost pusă laolaltă, şi chimicale şi aşa mai departe, pînă cînd ea a devenit cerneală. Şi ea este neagră. Dacă voi o scăpaţi pe hainele voastre, ea le va păta.

394 Dar noi am fabricat un material numit albitor. Voi femeile folosiţi albitor Clorox. Păi, eu iau acea singură picătură de cerneală şi o arunc într-o vană de—de albitor, acum ce i s-a întîmplat la cerneală? Vedeţi? De ce? Albitorul a fost fabricat, inventat şi fabricat chimicale, laolaltă, care va rupe acel colorant aşa de rău încît tu nu-l mai poţi găsi. Acum, o parte din albitor este apă.

395 Apa este H_2O, care este hidrogen şi oxigen. Şi amîndouă hidrogenul şi oxigenul, amîndouă, sînt explosive periculoase. Şi, atunci, hidrogenul şi oxigenul sînt de fapt cenuşă. Asta este ceea ce este, asta-i adevărat, cenuşă chimică, doar cenuşă chimică. Acum, acum puneţi aceasta împreună, şi voi aveţi apă. Dar, rupeţi aceasta, şi voi aveţi hidrogen şi oxigen, şi doar continuaţi să mergeţi înapoi.

396 Acum, în a intra în aceasta, să luăm. . . Şi eu nu pot. Acum acolo ar putea să fie chimişti care şed aici. Şi acum eu vreau să o spun, pentru că acolo—acolo vor fi chimişti care vor asculta la aceasta, eu nu cunosc formula. Dar eu vreau doar să explic aceasta în propriul meu fel umilit, fiind încredinţat că Dumnezeu se va descoperi pe Sine în aceasta.

397 Priviţi, eu dau drumul acelei picături de cerneală într-un—un—un albitor. Ce se întîmplă? Imediat pata neagră este dusă. Tu nu ai putea să o găseşti din nou şi dacă tu ai vrea, ea este dusă. Tu nu o vei mai vedea niciodată. Ce s-a întîmplat? Acum, voi nu vedeţi nimic să vină sus din ea. Voi nu vedeţi. De ce nu vedeţi? Deoarece aceasta este descompusă.

398 Acum, ştiinţa ar zice, "Ea s-a întors înapoi în acizii ei originali."

399 Din ce au venit acizii? Vedeţi? Păi, voi ziceţi, "Acesta a venit din—din anumite lucruri." În regulă. Ziceţi, de exemplu, ca, "Acizi făcuţi din funingine." De unde a venit funinginea? "Păi, aceasta era, noi vom zice, funinginea a fost făcută prin molecule." De unde au venit moleculele? "Din atomi." De unde au venit atomii? "Din electroni." De unde au venit ei? "Lumină cosmică." Vedeţi, voi sînteţi drept înapoi trecuţi de găsire, de chimişti, acum. Şi, dacă aceasta este o substanţă şi o creaţie, aceasta trebuie să vină de la un Creator.

400 Aşa că, voi nu şedeţi aici din întîmplare. Eu nu ţin pînă la doisprezece treizeci, sau ora unu, din întîmplare. "Paşii celui neprihănit sînt hotărîţi de Domnul." Înţelegeţi? Există ceva motiv pentru aceasta. Există ceva motiv ca voi să credeţi. Există ceva motiv pentru ca voi să nu credeţi. Întocmai cum este cu—cu acea cerneală.

401 Acum haideţi să descompunem aceasta. Acum, primul lucru, să zicem, după ce noi ajungem înapoi la. . . Noi o vom aduce înapoi atît de departe ca molecule. Acum, noi am luat molecule, eu aş zice, numărul 1 înmulţit cu molecula 9, înmulţit cu molecula 12. Acum, dacă aceasta ar fi fost 11, aceasta ar veni afară roşie. Dar ea—ea trebuia să fie 12, ca să facă negru.

402 Apoi noi o vom lua pe aceea jos la atomi. Acesta era atom. Şi 9^6 înmulţit cu $+4^3$, ei sînt egal cu atomul 16^{11}. Dacă acesta ar fi fost 16^{12}, acesta ar fi putut să fie violet. Înţelegeţi? Apoi voi continuaţi să descompuneţi aceasta jos înainte.

403 Aceasta arată că a existat ceva în urmă acolo, de la început. Aceea este numai în sens obişnuit. Aceasta este o creaţie. Ea trebuie să aibe un Creator. Şi aceasta a ieşit de la un Creator, şi apoi aceasta a fost determinată şi aşezată în acestea, diferit. Acum, ştiinţa nu poate lua atomul B[16] înmulţit cu 12, înmulţit 14, înmulţit cu orice, afară în felul acesta, să facă aceea. Dumnezeu trebuia să facă aceea.

404 Şi atunci aceasta este adusă jos la un loc pînă unde aceasta ajunge jos în atomi, atunci ştiinţa poate să înceapă să o atingă. Apoi aceasta vine afară în molecule, atunci ei pot să vadă aceasta puţin mai bine. Atunci aceasta vine în jos, din aceea, în altceva. Atunci, primul lucru, aceasta vine în chimicale, şi apoi ei le amestecă pe acestea împreună.

405 Acum, cînd omul, mai înainte el a păcătuit. Eu închei, dar să nu pierdeţi voi aceasta. Cînd omul a păcătuit, el s-a separat de Dumnezeu, şi a traversat prăpastia cea mare, şi s-a pus în moarte pe partea asta. El a plecat. Nu există nici o cale înapoi. Exact. Nu există nici o cale ca el să vină înapoi. Dar atunci cînd el a făcut-o, Dumnezeu a acceptat un înlocuitor, care era un miel, sau o capră, sau o oaie, sau ceva, pentru sînge; despre care a vorbit Adam, sau—sau de care a vorbit Abel, pe partea cealaltă a prăpastiei.

406 Pe partea aceea, el este un fiu al lui Dumnezeu. El este o odraslă de la Dumnezeu. El este un moştenitor al pămîntului. El poate controla natura. El poate vorbi în existenţă. Păi, el este un creator, el însuşi. El este o odraslă a lui Dumnezeu.

407 Dar, cînd el a traversat, el şi-a separat calitatea de fiu. El este un păcătos, prin natură. El este sub mîinile şi stăpînirea lui Satan.

408 Iar Dumnezeu a luat o jertfă, un chimical, din sînge, dar sîngele taurilor şi al ţapilor nu au despărţit păcatul. Acesta acoperă numai păcatul. Dacă eu am o pată roşie pe mîna mea, şi o acopăr cu alb, pata roşie încă este acolo. Vedeţi, ea încă este acolo.

409 Dar Dumnezeu a trimis jos, din Cer, un albitor pentru păcat. Acesta era Sîngele Propriului Său Fiu. Acela, cînd păcatul nostru mărturisit cade în albitorul lui Dumnezeu, încercaţi să-l găsiţi din nou! Culoarea păcatului merge înapoi prin intermediari, şi în jos de-a lungul timpului, pînă cînd aceasta loveşte pe acuzatorul, Satan, şi se aşează asupra lui pînă la Ziua Judecăţii.

410 Ce i se întîmplă fiului? El devine din nou în părtăşie perfectă cu Tatăl, stînd pe partea cealaltă a prăpastiei, fără nici o aducere aminte de păcat împotriva lui. Nu-i mai, acolo nu mai poate fi văzută nicăieri nici o pată de albitor. El este liber. Aleluia! Întocmai ca acel Clorox, sau cerneala aceea nu mai poate fi niciodată cerneală, deoarece ea este descompusă şi

trimisă iarăşi înapoi. Şi cînd păcatul mărturisit este mărturisit şi a fost înmuiat în. . . Un om sau o femeie care au fost înmuiaţi în Sîngele lui Isus Cristos, acesta omoară toate simptomele. Şi fiecare moleculă de păcat merge înapoi la Diavolul, şi zace pe el pînă în Ziua aceea a Judecăţii, unde destinaţia lui Eternă va fi aruncat într-un Lac de Foc. Iar prăpastia este unită cu pod, şi nu se va reaminti niciodată. Iar un om stă justificat, ca un fiu al lui Dumnezeu. Simplicitate!

411 Moise sub sîngele taurilor şi a ţapilor, cu mărturisirea lui în Cuvîntul lui Dumnezeu! Iar Dumnezeu a putut lua pe omul acela simplu, şi să-i pună Cuvintele Lui în gură. Şi el a dovedit că el era slujitorul lui Iehova, căci el putea să umble acolo afară şi Iehova i-a vorbit prin vedenie. El a mers afară, şi şi-a întins mîinile spre răsărit.

412 Şi acum, amintiţi-vă, că Dumnezeu i-a vorbit. Acesta este gîndul lui Dumnezeu. Dumnezeu foloseşte omul. Dumnezeu i-a vorbit. Aceasta este corect. El a zis, "Du-te întinde toiagul acela, din mîna ta, înspre răsărit, şi spune, 'Muşte!'"

413 Moise, sub sîngele acelei capre, oi, a păşit acolo afară şi a luat toiagul acela, şi l-a întins înspre răsărit. "AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Să fie muşte!" Nu a auzit o muscă. A plecat înapoi. Aceasta era deja vorbit. Acesta este un gînd, acum acesta este vorbit, acesta este exprimat. Acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu atunci. Acesta a venit pe buzele unui om, un om simplu sub sîngele unui taur, taur sau un ţap.

414 Primul lucru care-l ştiţi, o muscă verde a început să zboare în jur. Următorul lucru care-l ştiţi, ele erau cinci livre la un iard. Ce era aceasta? Era Cuvîntul lui Dumnezeu, vorbit prin Moise, Creatorul. Deoarece, sub sînge, el stătea în Prezenţa lui Dumnezeu, şi propriile lui Cuvinte nu era cuvîntul lui.

415 "Dacă voi rămîneţi în Mine, şi Cuvintele Mele rămîn în voi, atunci cereţi ce vreţi voi, aceasta vă va fi dat." Unde stă Biserica?

416 "Să fie broaşte!" Şi acolo nu era nici o broască în ţară. În timp de o oră, ele erau pe o grosime de zece picioare, pe alocurea. Ce era aceasta? Acesta era Dumnezeu, Creatorul, ascunzîndu-Se într-un om simplu.

417 Acum eu vreau să vă întreb ceva. Dacă sîngele unui taur sau al unui ţap ar fi folosit ca un albitor, care poate să acopere numai, putea să pună pe un om în poziţia de a vorbi Cuvîntul creativ al lui Dumnezeu şi să aducă muşte în existenţă, de ce v-aţi poticni voi la albitorul Sîngelui lui Isus Cristos Care putea să vorbească o veveriţă sau ceva în existenţă?

418 Să nu faceţi voi aceasta, nu vă poticniţi peste simplicitate. Credeţi că El încă rămîne Dumnezeu. Oh, Doamne! Graţierea de păcat! Oh, cum aş dori eu ca eu să pot. . .

419 Atunci, în Marcu 11:22, "Dacă voi ziceţi către acest munte, 'Mută-te,' şi nu vă îndoiţi în inima voastră, ci credeţi că ceea ce aţi spus se va împlini, oh, voi puteţi avea ceea ce aţi spus."

420 Doamne, eu am trei sau patru pagini. Noi doar trebuie să o lăsăm să se ducă. Vă mulţumesc.

421 Dumnezeu ascunzîndu-Se în simplicitate. Voi nu vedeţi? Acolo este ceva greşit pe undeva. Acolo este ceva greşit pe undeva. Cînd Dumnezeu face o declaraţie, El nu poate minţi. El a făcut promisiunea. Înţelegeţi? El se ascunde în simplicitate. Aceasta este aşa de simplu!

422 Cei educaţi şi învăţaţi zic, "Ah, aceasta este. . .Oh, aceasta este telepatie sau ceva. Voi ştiţi, aceasta este o. . ."

423 Dumnezeu se poate duce pe Sine înapoi în jos prin scurgerile timpului, şi să vă spună întocmai exact ce s-a întîmplat acolo în urmă, să vă spună întocmai exact ce sînteţi voi astăzi, şi ce urmează să deveniţi. Aceea este încă prin albitorul lui Isus Cristos, Care poate să ia un păcătos şi să-l albească Acolo înăuntru, şi el stă în Prezenţa lui Dumnezeu.

424 "Şi dacă voi rămîneţi în Mine, şi Cuvintele Mele în voi; voi puteţi cere ce vreţi voi, şi aceasta va fi făcut. Acela care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face şi el."

425 "Cum Mă condamnaţi voi? Oh, nu au spus propriile voastre legi că acei la care a venit Cuvîntul lui Dumnezeu, profeţii, nu i-aţi numit voi 'dumnezei'? Şi atunci cum Mă puteţi voi condamna cînd Eu zic că Eu sînt Fiul lui Dumnezeu?" Ei omit să vadă aceasta. Ei omit să vadă aceasta.

426 Acum, Biserică, în Mesajele care vin, din seara aceasta înainte, să nu omiteţi să vedeţi aceasta. Înţelegeţi? Vedeţi ziua în care noi trăim. Şi, ţineţi minte, că Sîngele lui Isus Cristos pînă acum ia păcatul de la voi, cînd ele nici măcar nu sînt în aducerea aminte a lui Dumnezeu, mai mult. Acesta ia toată pata.

Păcatul a lăsat o pată roşie,
El a spălat-o alb ca zăpada.

Atunci înaintea Tronului,
Eu stau în El desăvîrşit.

427 Oh, Doamne, cum pot eu să fiu desăvîrşit? Cum pot eu să fiu desăvîrşit? Din cauza Sîngelui; nu eu, ci Sîngele acela stă între Dumnezeu şi mine. Eu L-am acceptat. Şi El a pus aceasta. . .eu sînt un păcătos, dar El este Dumnezeu. Dar chimia stă între mine, omorîrea păcatului, astfel Dumnezeu mă vede tot aşa de alb ca—apa care este în—care este în albitor. Păcatul meu este dus. Acesta nici măcar nu-L poate ajunge, deoarece există o Jertfă care stă acolo.

428 Unde este credinţa noastră să credem Cuvîntul simplu al lui Dumnezeu? Doar ce a spus Dumnezeu, luaţi-L la Cuvîntul

Lui. Dumnezeu se ascunde pe Sine acum în simplicitate, într-un grup mic umilit, dar într-una din aceste zile El se va manifesta pe Sine aşa cum El întotdeauna a făcut-o în zilele care au trecut. Voi Îl iubiţi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întîi

Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul de la Calvar.

429 Voi Îl iubiţi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Doamne, nu este El minunat? ["Amin."] Eu sper şi sînt încredinţat că Mesajul va produce ceea ce Acesta a fost intenţionat să facă, ca Acesta să vă aducă la un loc în care voi să nu vă uitaţi după lucruri înfloritoare. Sau ceva . . . Cînd voi vedeţi pe Dumnezeu în măreţie, uitaţi-vă cît de umilit este aceasta, şi atunci voi veţi vedea pe Dumnezeu. Nu vă uitaţi după El . . .

430 Cînd Elisei era înapoi în peştera aceea, fumul a mers peste, sînge, tunet, fulger; şi, vedeţi, toate felurile acestea de senzaţii pe care noi le-am avut, sînge pe faţă şi pe mîini, şi senzaţii şi fiecare lucru. Aceasta nu l-a deranjat pe profetul acela. El doar a stat acolo pînă cînd el a auzit un Glas liniştit blînd, (ce era Acesta?) Cuvîntul, atunci el şi-a acoperit faţa şi a păşit afară. Vedeţi, acela era El.

431 Ţine minte, prietene, nu vă uitaţi după mari, măreţe . . . Tu zici, "Dumnezeu, El vorbeşte despre lucruri, mari măreţe. Acolo va veni un timp în care va fi *asta*, *aceea*, sau *cealaltă*, lucruri mari măreţe." Eu sper că voi prindeţi despre ceea ce eu vorbesc. Vedeţi? "Lucruri, mari măreţe, vedeţi! Şi, oh, cînd aceasta se împlineşte, aceasta va fi măreţ, mare ca *acesta*."

432 Iar aceasta va fi aşa de umilit, că voi veţi pierde întregul lucru, doar merge drept înainte. Vedeţi? Şi vă veţi uita înapoi şi ziceţi, "Păi, aceea niciodată nu a venit să . . ." Vedeţi, a trecut drept pe deasupra, şi voi nici măcar nu aţi văzut Aceasta. Doar a trecut pe acolo. Vedeţi, aceasta este aşa simplu. Înţelegeţi? Dumnezeu locuieşte în simplicitate, vedeţi, să se manifeste pe Sine în măreţie. Ce îl face pe El măreţ? Deoarece El poate să se simplifice pe Sine.

433 Un om, mare măreţ nu se poate simplifica pe sine; el trebuie să fie un demnitar. Vedeţi? Dar el încă nu este destul de mare. Cînd el devine destul de mare, atunci el vine în jos în felul *acesta*, vedeţi voi, se poate umili pe sine.

434 Aşa cum a spus bătrînul sfînt sus acolo în Chicago, "Acel om a mers sus, cu toată educaţia şi alte lucruri." A zis, "El a venit jos, şters, capul atîrnînd în jos. Păşind afară, învins." El a zis, "Dacă el ar fi mers în sus în felul în care el a venit în jos, el ar fi venit în jos în felul în care el a mers în sus." Păi, asta-i adevărat. Înţelegeţi?

435 Smereşte-te. Doar fii smerit. Nu încerca să fii deosebit. Doar—doar iubeşte pe Isus. Înţelegi? Spune, "Doamne, dacă există ceva viclenie în inima mea, dacă există ceva greşit, Tată, eu nu vreau să fiu în felul acesta. Tu să iei asta la o parte. Eu nu vreau să fiu în felul acela. Oh, eu vreau să fiu numărat ca unul dintre ei, în Ziua aceea, Doamne. Şi eu văd Ziua apropiindu-se."

436 Voi vedeţi că aceste Peceţi încep, dacă Dumnezeu ni Le va deschide. Ţineţi minte, numai El o poate face. Noi depindem de El. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

437 Şi acum eu presupun că pastorul nostru va avea un cuvînt pentru voi, să spună; sau pentru el să spună, mai degrabă, către—către voi, înainte să ne întîlnim din nou în această după-amiază. Şi mă gîndesc că serviciul va . . . Serviciul de cîntări la şase treizeci, pastorule? Şi aceasta este . . . [Fratele Neville zice, "Începe la şase treizeci."—Ed.] Şase treizeci. Şi aceasta este . . . ["Uşile se deschid la şase."] Uşile se deschid la şase. Serviciul de cîntări va începe la şase treizeci.

438 Şi cu voia Domnului, eu voi vorbi, deseară, asupra subiectului despre Cartea celor Şapte Peceţi. Şi apoi, Luni seara, călăreţul pe calul alb. Marţi seara . . . Călăreţul pe calul negru, Miercuri seara. Calul cenuşiu, calul galben. Şi călăreţul pe calul roşu. Şi apoi mergem în a şasea . . . a patra, a cincia, şi a şasea, şi apoi Duminică seara. Următoarea Duminică dimineaţă, poate fi un serviciu de vindecare. Eu nu ştiu.

439 Acum ţineţi minte, noi sîntem dedicaţi Domnului, noi înşine şi biserica, pentru slujba lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

440 Eu—eu sînt cu o oră întîrziere. Vreţi voi să mă iertaţi? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Eu—eu nu, vedeţi, eu nu intenţionez să fac asta. Dar, vedeţi, eu—eu voi fi cu voi doar săptămîna aceasta, apoi eu voi pleca din nou. Şi eu nu ştiu unde voi pleca eu; doar unde mă călăuzeşte El. Şi eu vreau să depun fiecare minut pe care eu îl pot, deoarece eu vreau să petrec Eternitatea cu voi.

Dumnezeu să vă binecuvinteze. Acum, Fratele Neville.

Descoperirea Celor Şapte Peceţi

(*The Revelation Of The Seven Seals*)

Aceste zece Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost date în Engleză la 17 Martie pînă la 24 Martie, 1963, la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., şi *Pecetea a Şaptea* a continuat la 25 Martie la Sherwood Motel. Obţinîndu-se benzi originale mai clare şi mai complete, aceste Mesaje au fost refăcute conform cu formatul prezent. S-a depus tot efortul să se transfere cu precizie Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică pe pagina tipărită, şi sînt tipărite aici neprescurtat de către Voice of God Recordings.

Toate drepturile în această carte sînt rezervate. Această carte nu poate să fie vîndută, retipărită, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitare de fonduri fără exprimarea permisiunii în scris de la William Branham Evangelistic Association.

Publicată în Engleză în 1967. Retipărită în Engleză în 1992

Tipărită în Româneşte în 1994

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org